

RESTITUIREA CASELOR NAȚIONALIZATE

- Viitoarea lege îi va favoriza pe chiriași sau pe proprietari? • Sau se va găsi o soluție convenabilă ambelor categorii? •

pag. 4 5

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.89.83, FAX 01-312.75.69

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

FLACĂRA

• Nr. 46 • 17 - 23 noiembrie • 1993 • 24 pagini - 100 lei •

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
PUBLICAȚIILE
FLACĂRA

Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUS

DI Vasile Paraschiv după ce a fost maltratat de slugile
Securității

UN DEPUTAT ACUZAT CĂ A FĂCUT JOCUL SECURITĂȚII, APLICÂND TRATAMENT PSIHIATRIC FORȚAT DISIDENȚILOR ANTICOMUNIȘTI

- Irenia scartei: victima și tortionarul sunt în prezent vecini
de bloc

pag. 9

Senzațional

La București se învață limbile străine sub hipnoză

- Cursanții pot conversa perfect după
24 de zile

pag. 16

Pentru a garanta
respectul față de lege

CETĂȚENII PROPUN INTRODUCEREA UNOR MĂSURI DRASTICE

- 20 000 de lei amendă
pentru cine aruncă hârtii
pe stradă • Pedepsa
cu moartea pentru criminali
• Impolitețea: 10 000
de lei amendă •

pag. 8

Există vampiri?

LA PARIS, CADAVRELE A DOUĂ ROMÂNCE AU FOST GĂSITE GOLITE DE SÂNGE

pag. 16

Majestatea Sa Regele Mihai I

a aruncat Puterii mănusa respectării „ordinii constituțional” actual”. Guvernul va trebui s-o ridice!

Debutul său este la ora 18.00, ora României
Pentru achiziția de abonament, 10 Noiembrie

9 Noiembrie 1993

Români,

La ziua de 1 Decembrie anul acesta vom sărbători apăsător și cinci de ani de la înființarea Marelui Unirii care a fost obținută grație victoriei glorioase în luptă armată condusă de bunul meu Regele Ferdinand. Unirea a reprezentat izbăvirea unei lupte pentru independență care s'a dus timp de mai multe sute de ani. Pentru toți cei care pun la îndoială decizia noastră de a rămâne uniți, și pentru cei care încă azi susțin pe frații noștri în afara României, românii, mesajul meu este foarte simplu: România nu există în afara teritoriului românesc și vom desigur dispune să o facă din nou. Și pentru cei care încă se îndoiesc de dreptul care îi are țara noastră să-și apăsă un loc în centrul Europei, să-și aducă aminte că România a plătit și s'au lăsat după război să pleacă un preț greu pentru ajutarea valorilor care sunt împănate de-a lungul continentului nostru.

Români,

Aniversarea Marelui Unirii poate fi sărbătorită numai într'un spirit de unitate națională. În momentul de față, țara noastră trece printr'o grea încercare. Suntem înconjurati de activități și de mari pericole și ne lăvim de grave greutăți economice. Timpul, cum am învățat în trecut aceste încercări, este foarte scump și noi. Am convingerea că toți românii sunt dispuși să contribuie la salvarea țării noastre în orice condiții. Pentru aceasta, trebuie să ne unim și să depunem toate eforturile noastre pentru a stabili o nouă ordine în țară. Pentru aceasta, trebuie să ne unim și să depunem toate eforturile noastre pentru a stabili o nouă ordine în țară. Pentru aceasta, trebuie să ne unim și să depunem toate eforturile noastre pentru a stabili o nouă ordine în țară.

Mihai I

Faxul de la Versoix primit la Flacăra

PD(FSN) condamnă îngrădirea libertății presei

Declarație

Partidul Democrat consideră că adoptarea, la data de 11 noiembrie 1993, de către Senatul României a modificării Codului Penal pentru înăsprirea pedepselor aplicate presei, reprezintă o gravă atingere și amenințare la adresa libertății de expresie în mijloacele de comunicare în masă.

Susținerea de către majoritatea guvernamentală — datorită căreia a fost posibilă adoptarea textului respectiv — face parte din virulenta campanie de subminare a uneia din cele mai importante libertăți obținute în perioada post-revoluționară — libertatea presei.

Prevederea în Codul Penal a unor aspre pedepse îndreptate împotriva ziariștilor introduce arbitrarul în aprecierea activității presei și reprezintă o încercare de intimidare a celor care, în numele adevărului și interesului public, dezvăluie corupția, abuzul, birocratia și actele ilegale ale puterii.

Consecvent crezului său, Partidul Democrat, în Parlamentul României, prin toate celelalte mijloace și în toate ocaziile va susține înlăturarea oricăror măsuri care atentează la libertatea presei.

Suntem convingși că presa democratică din România, credincioasă vocației de a aduce la lumină adevărul pentru oamenii acestei țări, nu va dezarma în fața acestei noi acțiuni antidemocratice, străină spiritului Constituției, practicilor statului de drept și va continua cu verticalitate să slujească interesul public, adevărul și libertatea.

BIROUL EXECUTIV

„Dacă Văcăroiu ar înțelege limba reformei...”

Domnul Radu Vasile, senator PNȚD și purtător de cuvânt al acestui partid crede că dacă dl Văcăroiu ar înțelege măcar limba reformei, lăsând la o parte limba ceah a dlui Vaclav Klaus, tot ar fi un pas înainte către economia capitalistă, pe care o botează care mai de care, ba de piață, ba socială de piață. Dacă am fi avut și noi parte măcar de un premier care să știe a defini exact ce vrea să facă, apoi care să fi stabilizat economia la nivel macro, după care să fi cerut credite internaționale și, în final, să fi trecut la etapa de liberalizări: prețuri, salarii, curs valutar etc., atunci am fi putut spune, după aproape 4 ani de „tranzitie”, că ne apropiem de economia „de piață”. Așa noi ne apropiem cu pași mari și îndrăzneți de dezastrul total.

„Cere urgent demisia guvernului”

Chiar dacă, din motive de acum foarte bine știute, PNL nu mai este partid parlamentar, dl Mircea Ionescu Quintus a cerut, în numele partidului sus-amintit, demisia, în regim de urgență, a actualului guvern. Domnia sa consideră că acesta a arătat cu prisosință ce prost se poate guverna fără să ai un program propriu.

Și Europa a intrat în noi

Categoria defavorizată sub dictatura comunistă a lui Ceaușescu — am numit aici

pe homosexuali — nare că va fi în continuare defavorizată. Comisia Juridică a Parlamentului preferă vechile stipulări privind această categorie de oameni și tergiversează pe cât posibil adoptarea unei legi „impusă” de legile democrației universale. Atât parlamentari din partidele coaliției de stânga, cât și din opoziție sunt contra. Mai tranșant, PUNR cere suspendarea discuțiilor.

TVR face propagandă leului

DI Stere Gulea a mai făcut o dată cunoscute opiniile

domniei sale privitoare la Televiziunea Română, aceleași cu ale celorlalți membri marcanți ai PAC. Despre Paul Everac nu poate spune decât că „nu are nici o legătură cu această instituție, ca profesionalism”. Păi, ce, el de-ala a fost pus acolo, ca să facă ceva profesionist? În altă ordine de idei, dl L. Oniga ar dori să afle de la redactorii TVR, departamentul informații „cum naiba crește

dolarul?”, când este știut că această valută este suficient de stabilă și nu numai la noi? Domnia sa acuză TVR de dezinformare, deoarece un om total neavizat înțelege că din cauza dolarului, atât de schimbător, scade bietul leu, de a ajuns pielea și osul. Ca și noi, de altfel.

Monitorul Oficial — ferparul primarilor Opoziției

Deputatul PD Emil Cojocaru informează pe cetățenii care mai speră într-o reformă că nici nu va mai avea loc vreuna, de vreme ce președintele Iliescu are în mână toate frăiele puterii, cu excepția unor administrații locale. Dar PDSR și-a început campania împotriva opoziției, respectiv primari și consilieri, astfel încât, Monitorul Oficial a devenit cam la două săptămâni, ferparul acestora.

Primarul Clujului avertizează jurnaliștii curioși

DI Gheorghe Funar avertizează pe acei jurnaliști extrem de curioși de afacerea CARITAS că ar putea să se expună la pericole grave dacă nu încetează cu iscodirile. De asemenea, domnia sa a afirmat că este convins că dl Iliescu ar dori, dacă ar putea, să înmormânteze circuitul mai devreme amintit, dar norocul celor aproape 8 milioane de jucători că nu poate. Mare noroc! Noroc de-ăla bun!

Mușchii lui Victor Surdu

Întrebat ce părere are privind dorința Majestății Sale Regele Mihai I de România de a sărbători ziua Unirii în țara natală, dl Victor Surdu (PDAR) are o replică pe măsura artelor sale „marțiale”. Nu este de acord, pentru că „așa vrea mușchii noștri”, recte ai celor de la agrarieni. Agrar partid, agrare maniere!

Ilie Verdeț trage pe... stânga

Se pare că la viitoarele alegeri de la Conferința Națională a PSM, domnul Ilie Verdeț va bate oarecum în retragere, pe post de președinte de onoare, în timp ce postul de președinte executiv (care va să zică — acela ce va tăia și va spânzura) va fi domnului, fost tovarăș Ion Sasu care, înainte de decembrie 1989 a fost doar secretar al Comitetului Județean Cluj, iar mai înainte „doar” consilier al savantei.

MARIA VOICAN

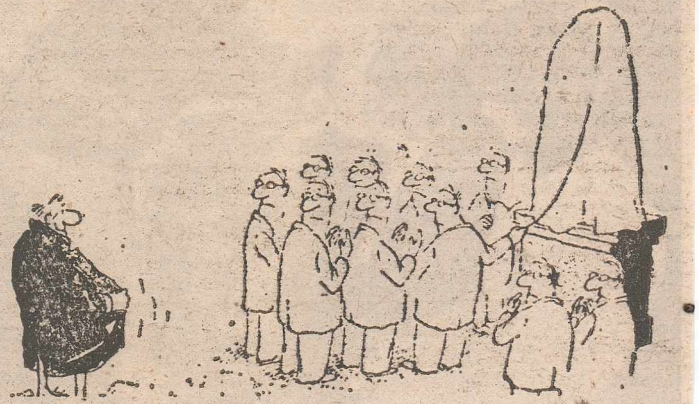
Ce-am ales și ce-am cules

Veselie delicată la Senat

Săptămâna parlamentară care atrecut a avut la Senat drept principal cap de afiș (extrem de) mult discutată modificare a articolului 200 din Codul Penal, referitor la „relațiile sexuale între persoane de același sex”. Dezbateri a fost cel puțin la fel în incinse ca atmosfera de la anumite băi publice. Lucrurile au fost foarte clar argumentate de domnii senatori Florin Rădulescu Botică, Verestoy Attila, Popescu Necșești și alți câțiva, care au invocat răspunderile asumate de România prin aderarea la Consiliul Europei și mai ales au susținut că în nici un caz nu este vorba de incurajarea homosexualității! Senator Dumitru Vasile: „Mi-e rușine de tata, care e țaran de pe Valea Călmățu. Iului! Dacă tata ar fi studiat prin nu știu ce capitale europene probabil că ajungea homosexual și nu m-ar mai fi făcut pe mine! Atunci, dl, să fii supărat pe tata că m-a făcut?! Dacă eu aș vota acest articol acum, cum

m-aș mai întâlni cu tata și ce le-aș spune băieților mei?! Sunt pentru a ne însuși cultura noastră poporană, dar nu cultură poporană!” Dar cel mai mare haz (ziariști, ca și mulți distinși senatori, aproape că se prăpădeau de râs) l-a stârnit discursul anatomo-patologic-juridic al unui senator Popescu: „Eu nu pot fi de acord ca anumite alte organe, care îndeobște au funcții bine precizate, să fie folosite în mod abuziv pentru acte sexuale!” DI Doru Ion Tărăcilă pune „gaz peste foc” cu întrebarea: „Dacă nu sunt folosite abuziv, pot fi folosite?” Delir!!! Noi nu vă putem reda toate aceste luări de poziție din motive de spațiu, dar vă recomandăm cu căldură să cumpărați secțiunea discursuri parlamentare a Monitorului Oficial pe săptămâna 8—13 noiembrie a.c. În concluzie, popor, fii liniștit, mulți senatori au grijă de fundul tău!

MARIAN GHÎTEANU

CARITAS

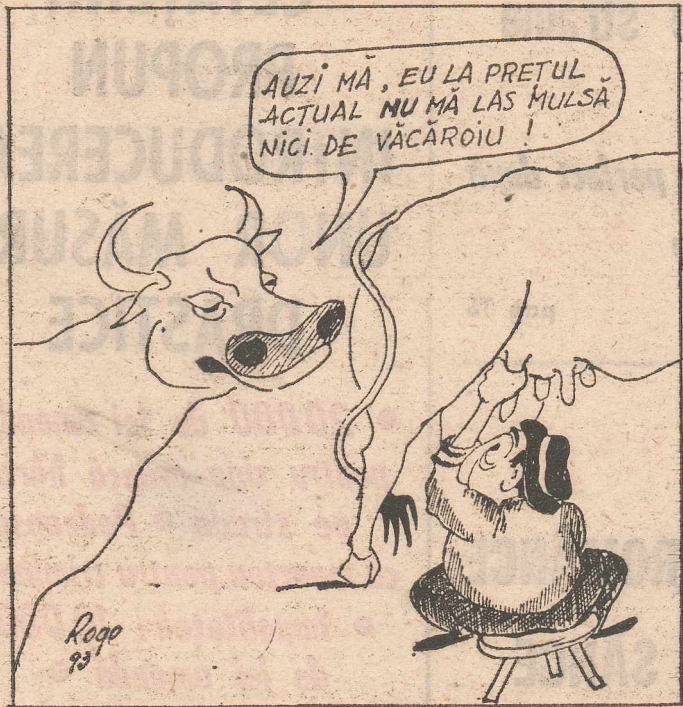
Dezmintire

Informația difuzată pe postului de radio PRO FM în ziua de 11 noiembrie 1993, ora 13, după care eu aș fi jucat la așa-zisul joc de intrajutorare Caritas din Cluj, este complet fantezistă. Nu am jucat niciodată la acest joc și nici nu intenționez să joc, vreodată la astfel de jocuri, pe care le consider niște înșelătorii. Cei care

au întocmit știrea au mințit cu nerușinare.

Pun în vederea postului de radio PRO FM să transmită imediat prezenta dezmintire. În caz contrar, îi voi acționa în judecată pentru săvârșirea în fracțiuni de calomnie.

RĂSVAN DOBRESCU
Deputat PNȚD — București

NEGOCIERE

DI Cristian Dumitrescu, senator PD, este ferm:

Asociere la NATO

• „Guvernul actual este lipsit de orizont“

DI, senator Cristian Dumitrescu este absolvent al facultăților de comerț exterior (1978) și drept (1984), diplomat al Școlii Naționale de Administrație din Paris, diplomat în științe politice al Universității Paris-Huit și doctorand al acestei universități cu teza Politică de integrare a țărilor din Est în Comunitatea Economică Europeană. Este membru al PD(FSN) și al comisiei de politică externă a Senatului.

— DI, senator, care credeți că este strategia de politică externă a statului român în acest moment?

— Politica externă a unei țări este o componentă a strategiei de politică generală a statului respectiv. Există controverse referitoare la cine face această politică, dacă o face Ministerul de Externe, dacă o face Președinția, dacă o face Guvernul și așa mai departe. Eu pot să spun că această strategie pe termen lung este rezultatul acțiunii tuturor acestor instituții. La ora actuală există însă o lipsă de orizont în politica externă pe termen lung și asta în condițiile distrugerii unui sistem de relații, unui sistem

de alianțe, unui sistem de securitate, fără a se pune altceva în loc. Acțiunea celor care guvernează țara în acest moment nu dă o dimensiune foarte exactă acestui orizont!

— Care considerați că sunt prioritățile în acest domeniu?

— Opinia mea și a partidului meu este că pe termene medii și lung trebuie să ne orientăm în mod clar către Alianța Nord-Atlantică, către o formulă de asociere cu NATO, care să ne permită, în contextul existent, să așezăm în mod decisiv un sistem de referință. În al doilea rând, este momentul și este nevoie de a avea tratate bilaterale cu vecinii noștri, bazate pe principiile dreptului internațional și

pe noile realități care există azi în lumea democratică, ceea ce ne va permite să rezolvăm una din problemele cele mai stringente ale politicii externe românești — înscrierea României într-un sistem de securitate care să asigure pacea și climatul de încredere în dezvoltarea națională. Cred că nu se poate discuta despre o integrare a României într-un sistem de securitate generală fără ca acest sistem să conțină componenta nord-americană, ca și componenta europeană. Iar structura care corespunde cel mai bine din acest punct de vedere este NATO. Dar trebuie să creăm condițiile, pentru că acest sistem al țărilor din NATO este strâns legat nu numai de un obiectiv politic, ci și de o condiție: gradul, nivelul de democratizare a vieții politice în țările care îl compun. Este o condiție esențială pentru a avea acces la un astfel de sistem!

MARIAN GHÎTEANU ■

Fără să sufle un cuvânt despre „geamănul“ său, Funar,

DL IOAN GAVRA ARDE DE NERĂBDARE SĂ ÎNFIINȚEZE ȘI SĂ DESFIINȚEZE CÂTEVA MINISTERE

• Pentru asta, e gata să tot negocieze două, trei luni de acum încolo. Fără să-i ceară voie dlui Iliescu, evident!

— La nivel de principii suntem de acord că putem realiza un pact de guvernare. Vom trece în curând la detaliile tehnice. Intrarea noastră în guvern însă nu presupune a doua remanieră guvernamentală, ci presupune mai multe lucruri. Primul — esențial — este un nou program de guvernare, în care să se regăsească și platforma noastră economică, în primul rând continuarea reformei, cu accelerarea privatizării și schimbarea imaginii României în lume, unde nu s-a făcut nimic! Un al doilea element esențial este schimbarea structurilor guvernamentale, adică înființarea unor ministere noi: al privatizării, al resurselor naturale și energiei, al relațiilor inter-române și ministerul informațiilor (acesta pentru schimbarea imaginii României peste hotare). Condiția noastră a fost înființarea acestor ministere, dar nu le-am cerut neapărat pentru noi, vom vedea. Nouă ne-ar reveni 5-6 portofolii! Vom lua structura guvernului pe verticală, începând de la ministru de stat până la cel mai nesemnificativ post din guvern! De asemenea, în teritoriu, la prefecturi, vom proceda la fel! Pentru că noi nu dorim să ne agățăm de putere, ci dorim efectiv să ne asumăm răspunderea politică a puterii.

— Care ar fi portofoliile pe care le-ați dori?

— În primul rând, ministerul privatizării. Vom desființa cele două fonduri — EPS și FPP — și Agenția Națională pentru privatizare, care efectiv nu mai face nimic! Apoi ministerul resurselor și energiei și ministerul muncii și protecției so-

DI Gavra în timpul unei pase magnetice la adresa guvernului

ciale. Ne-ar mai interesa și comerțul și turismul și eventual și ministerul relațiilor inter-române. Am mai cerut dlui Văcăroiu ca la conducerea Interne să fie un civil și într-o a doua etapă și la Apărare. Pentru Interne avem pregătit un jurist de-al nostru.

— Câteva nume pe care PUNR le va propune pentru guvern?

— Avem câțiva parlamentari foarte buni: senatorii Teodor Ardelean (profesor), Ioan Joarță (economist), Valer Sutan (jurist), Viorel Sălăgean (economist)! Apoi mai avem specialiști foarte buni din teritoriu.

— Dacă totuși ceea ce vă propuneți nu se va împlini?

— Vom retrage susținerea parlamentară actualului guvern!

— DI Iliescu agrează acțiunile dumneavoastră?

— În momentul în care demersul nostru guvernamental a fost vizibil, prima condiție pe care am pus-o la înțelegerea cu dl Văcăroiu a fost că nu dorim să participăm la o guvernare prezidențială sau semiprezidențială. Nu cerem nimănui aprobare pentru a intra în guvern și nu dăm nimănui seamă pentru aceasta! Cerem respectarea separației puterilor în stat. Interlocutorii noștri sunt Guvernul, prin primul ministru și partidul de guvernământ. În nici un caz drumul nostru spre guvernare nu trece pe la Cotroceni!

— Cât timp credeți că va trece până să realizați ceea ce v-ați propus?

— Va dura cel puțin două-trei luni de zile.

MARIAN GHÎTEANU ■

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

Pe unde va scoate dl Văcăroiu căciula dlui Iliescu?

Generalul Iarnă și-a trimis zilele acestea un caporal în recunoaștere. Patrula și plantoanele dlui Văcăroiu dormeau bine mersi în bocancii statului („timpu” trece, solda merge, noi cu drag...” etc.), astfel încât iscoada a pătruns adânc în liniile adverse, organizate meticuloasă după celebra strategie de guvernare; iar tabloul care i s-a înfățișat înaintea ochilor s-a dovedit pe deplin edificator: o țară întreagă străbătută în lung și în lat de tranșeele tranziției, oameni mișunând hotărât, cu paltoanele pe ei, prin blocurile înghețate, străzi ticsite de dughens și tarabe pe care se lăfăie un belșug nestrămutat de papuci de plajă, banane negre și cafea expirată anul trecut la Marienbad. („Mesajul cu papucii e clar și a fost înțeles și însușit de toți, cu excepția sindicatelor, care vor demonstra pe 18 noiembrie” — și-a notat cu conștiințiozitate cercetașul). În rest, fel de fel de mișcări tactice (numite „negocieri PDSR-PUNR”), menite să întărească dispozitivele defensive din Piața Victoriei prin înregimentarea clevetitorilor sub steagul partidului. Iar peste toate acestea, ca un moț de frică pe un tort cu marmeladă, figura luminoasă a președintelui Iliescu, cu binecunoscuta căciula de protocol (astrahan brumăriu), avându-l alături pe premierul Văcăroiu cu capul gol...

...ceasul a sunat, visul s-a ntrerupt și premierul deschide ochii; slavă Domnului, n-a fost un coșmar, nu încă, el va veni mai târziu, după discuțiile cu sindicatele, după scumpirile care se anunță, după 1 Decembrie, după instalarea sănătoasă a iernii, după episodul Caritas, după bilanțurile de sfârșit de an. N-a fost un coșmar, a fost doar un biet vis de rutină, unul din acelea care se risipește și lasă în urmă o ușoară indispoziție, o grimasă de serviciu în cabinete și pe culoare guvernamentale, acolo unde trudește de zor furnicile fostelor planuri cincinale, care cară firimiturile reformei.

Oricum, primul ministru nu are timp de fleacuri; domnia sa s-a trezit, s-a mbrăcat și o pornește hotărât spre palat, unde are de rezolvat o problemă importantă — nu demonstrația sindicală de joi (asta nu e decât o bagatelă care se rezolvă cu scutieri la o adică, ce dacă oamenii s flămânzi și înghețați?!); altceva e mai important: dl Văcăroiu trebuie să pună umărul; la greu; trebuie să-l dea oarece indicații ministrului de externe să nu care cumva să se împiedice de-un ciot, că e jale, pică toată șandramaua. Majestatea Sa Regele Mihai I a decis să vină de 1 Decembrie la Alba Iulia. Ca oricare cetățean, ca un om simplu „după vorbă, după port”. Nedorind să conteste „ordinea constituțională actuală”. E adevărat, se gândește premierul, blândul și inofensivul domn Meleşcanu a reacționat prompt și bine, adică a preluat (de la...) nervozitatea și a fășnit în forță cu pancarta aia bună de anu' trecut, pe care scrie lat VIZA, BĂ! Dar dacă totuși dl. Meleşcanu își va lua până la urmă în serios delicatețea deseori televizată și purtat de biruințele de la Strasbourg și Viena se va împiedica de-un mașneag? N-avem ca face, dragă, îi spune premierul în gând ministrului său, trebuie să ieși la bătaie, „căci moșneagul ce-l privești nu e om de rând, El este...”

EUGEN CHIROVICI ■

Ion Solcanu îl iubește original pe dl general Spiroiu

• „Și mai trebuie să identific și alte portofolii”

— DI Solcanu, cât de profitabilă poate fi pentru partidul dvs intrarea PUNR în guvern?

— Eu cred că în politică nu se pune atât problema profitabilității cât problema identificării unei soluții pentru a depăși un moment de criză. De regulă, această soluție se numește compromis. Dacă dumnealor doresc să intre în guvern — și doresc acest lucru — firește, aici sunt o serie de costuri de ordin intern și extern pe care

ar trebui să le preluăm. Ele ar putea fi atenuate în parte. O modalitate ar fi de a mai prelua pe cineva alături de PUNR și în felul acesta am asista la o disoluție a „frontului”. O altă soluție ar fi a ceea ce unor angajamente politice ale PUNR pentru a nu irita, să spunem, anumite forțe politice interne și internaționale. Ambele soluții sunt fezabile.

— Câte și ce posturi vor avea?

— Solicitarea dumnealor este o formulă proporțională cu ponderea parlamentară, asta însemnând patru posturi. Dar asupra portofoliilor ca atare nu s-a discutat, trebuie să vedem în funcție de personalitățile cu care vin. Și n-au avansat încă personalități.

— Totuși, puteți avansa un portofoliu?

— N-am luat încă în calcul, dar nu excludem; spre exemplu, Apărarea!

— Adică îl puneți în cauză pe dl general Spiroiu?

— Asta nu înseamnă că nu îl apreciem! De asemenea, există o demisie dată la cultură și mai trebuie identificate și alte portofolii.

MARIAN GHÎTEANU ■

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

Legile se fac în PARLAMENT, dar câte-o „mică repetiție“ se poate face și la FLACĂRA!

În legătură cu restituirea caselor furate oamenilor de către comuniști (241 068 imobile, cuprinzând circa 600 000 de unități locative), la ora actuală sunt în discuție trei proiecte de lege: unul al guvernului (susținut, firește, de aliații săi) și două ale opoziției (PL '93 și PNȚCD). Dincolo de detalii tehnice, dezacordul este de principiu: guvernul dorește restituirea parțială a imobilelor, opoziția cere restituirea lor integrală, cu protejarea corespunzătoare a chiriașilor.

Înainte de dezbaterile parlamentare a viitoarei legi, am invitat la redacție cele două „tabere“, pentru o discuție față în față. Au răspuns cu amabilitate invitației noastre domnii: CORNELIU COPOSU, președintele PNȚCD, DINU PATRICIU, vicepreședinte PL '93, MIRCEA CIUMARA (PNȚCD), președintele Comisiei de administrație locală a Camerei Deputaților, AUGUSTIN CRECAN (PUNR), președintele Comisiei de administrație locală și amenajare a teritoriului din Senat, VIRGIL POPA (PDSR), secretar al comisiei senatoriale respective și GHEORGHE RIZESCU (PDSR), membru al aceleiași comisii, expert al partidului de guvernământ pentru problema aflată în discuție.

Augustin Crecan:

Formula guvernamentală este restituirea unei singure locuințe, iar pentru restul — despăgubiri

După 1989 și până la începutul legislației actuale au mai fost patru proiecte de legi, cu același obiect — restituirea bunurilor trecute în proprietatea statului indiferent pe ce cale. Toate aceste proiecte au fost returnate guvernului. Nici unul nu a intrat în condițiile cerute de comisiile anterioare pentru a putea fi promovate. Au apărut acum cele trei proiecte: primul, al guvernului; el păcătuiește pentru că se rezumă la o singură casă, deci numai la casa în care locuiește proprietarul. Fiind așa diversificate procedeele prin care statul a trecut aceste case în proprietate, să, putem noi printr-un normativ să reglementăm global situația juridică a imobilelor trecute la stat, indiferent în ce mod? Am ajuns la concluzia că da. Apoi, putem noi, prin acest act normativ, să restituim în natură toate casele? Nu. Mare parte din ele sunt demolate. Ne-am propus ca legea pe care o vom face să se numească lege reparatorie. Plata către foștii proprietari nu se poate face în natură, deoarece unele imobile au fost demolate, altele nu se știe nimic de ele. Pentru cei care doresc foarte mult să stea în fostele lor case, pentru cei ce vin la noi și ne roagă să le dăm posibilitatea să-și petreacă restul vieții în casele lor, dacă se poate le acordăm această șansă, iar pentru restul, despăgubiri bănești. Acestea vor fi acordate după indicii de inflație. Același criteriu vrem să fie adoptat și la vânzarea imobilelor către chiriași.

Dinu Patriciu:

Restituire integrală și chirie plafonată prin lege, la o valoare suportabilă

DINU PATRICIU: Proiectul guvernamental prevede că o singură unitate locativă independentă să fie redată fostului proprietar, pentru restul urmând ca acesta să primească despăgubiri la valoarea pieței, iar chiriașii să cumpere restul. Scuzați-mă, dar o astfel de soluție va nemulțumi pe toată lumea — pe proprietari pentru că nu vor lua totul înapoi și pe chiriași pentru că nu vor putea cumpăra la prețul de piață prezent. În plus, se va produce un haos de necrezut: între timp, imobilele respective au suferit multe modificări; pe de altă parte, vor exista, din punct de vedere al întreținerii, cheltuieli maxime de administrare în momentul în care sunt mai mulți proprietari pe imobil. Este mai eficient să existe un singur proprietar și chiria să fie plafonată prin lege, la o anumită valoare suportabilă social.

VIRGIL POPA: Dar cei care au devenit proprietari în blocurile construite de stat, înseamnă că ei să nu-și mai poată gospodări singuri apartamentele? Nu este aceeași situație, dle Patriciu? Care credeți că ar fi fost soluția pentru aceste imobile construite de stat?

DINU PATRICIU: Soluția ar fi fost privatizarea pe structura unor socie-

RESTITUIREA CASELOR NAȚIONALIZATE

- Proiectul de lege este „pe țevă“
- Cine va fi „pus la zid“?
- Guvernul și opoziția față în față

Corneliu Coposu:

CÂȚI DIN GUVERN LOCUIESC ÎN ASTFEL DE CASE? VOR SĂ-ȘI PĂSTREZE „CUCERIRILE“?

Trebuie să respectăm principiile proprietății. Aceasta este o primă și cea mai importantă condiție. Ar trebui făcute publice anumite date statistice: câte case au fost naționalizate, cum au fost luate — și alte asemenea întrebări. Câți din autorii proiectului guvernamental locuiesc în astfel de imobile luate cu forța foștilor proprietari? Impresia mea este, citind proiectul guvernului, că este vorba de polițe de asigurare a anumitor persoane, ce prin abuz locuiesc în casele altora și doresc să-și conserve acum „cuceririle“. Nu este permis ca niște oameni să fie în continuare favorizați după ce regimul comunist i-a favorizat.

fel un aspect social al acestei probleme. Credem că redarea trebuie făcută integral, dar în condiții de protecție a chiriașului, după cum am spus. În proiectul nostru se prevede o continuare a contractelor de locație existente pentru o perioadă de 5 ani, timp în care statul este obligat să acorde credite pentru construcția de locuințe, precum și terenuri pentru chiriași care ar părăsi imobilele naționalizate. Singura întrebare care se pune: de unde acești bani și de unde aceste terenuri? Numai din proprietățile rămase fără urmași rezultă suprafețe care duc, pentru toți chiriașii existenți în case naționalizate, la loturi medii de aproximativ 300 mp. Această problemă nu se pune. Din punctul de vedere al banilor, noi suntem de părere că sursa de finanțare a acestor credite poate să fie impozitarea, taxa asupra circulației terenurilor. Dacă se face calculul privind cantitatea de terenuri și imobile intrate în circuitul civil prin aplicarea acestei legi, se poate constata ușor că sumele ajung. Efortul financiar nu ar cădea în nici un caz pe spinarea statului.

Inversunarea, demagogia politică au transformat totul într-o problemă majoră. În fața parlamentului, când are loc o demonstrație a proprietarilor, sunt oameni nevoiași, prost îmbrăcați, de multe ori la o vârstă foarte înaintată. Și invers, când are loc o demonstrație a chiriașilor, vedem doamne în blănuri și „domni“ cu figuri tipice de activiști!

O LEGE CARE NU RESTITUIE INTEGRAL CASELE ÎNSEAMNĂ LEGITIMAREA FURTULUI COMUNIST

• **Guvernul riscă sute de mii de procese, cu mari complicații internaționale**

DINU PATRICIU: Dreptate, în economia de piață, se poate face numai cu metodele economiei de piață și cu calitățile economiei de piață, reglând mecanismul cerere-ofertă. Așa faceți dreptate! În momentul în care casele vor fi ieftine, va fi mult mai ușor de făcut dreptate în țara asta! În momentul în care în circuitul civil ar exista o mare mulțime de imobile — 600 000 de unități locative — deci o ofertă mare, antreprenorii vor fi siliți să micșoreze prețurile și în consecință vom sili mai departe furnizorii de materiale să micșoreze prețurile și în cele din urmă presiunea va ajunge asupra furnizorilor primari, care sunt de stat în momentul de față. Și una din motivațiile politice ale împotrivirii la redarea imobilelor este tocmai faptul că mulți din acești furnizori primari vor fi aduși

în stare de faliment în momentul în care va crește oferta în privința imobilelor!

Trebuie să vă mai spun un lucru: sunt partide în acest parlament care nu pot să continue să facă parte din acest parlament, dacă el legitimează furtul! Și vor trebui să se retragă! Moment în care parlamentul va deveni nelegitim! Pentru că nu putem participa la o astfel de legitimare lipsită de orice fundament moral și juridic! Dacă nu ne grăbim cu această lege, viața ne-o ia înainte, veți vedea sute de mii de procese... Proprietarii au început să-și ia rapid casele înapoi. Acolo unde tribunalele sunt mai democratice!

AUGUSTIN CRECAN: Faceți la început apel la ideea statului de drept. Atunci cum stăm cu statul de drept în condițiile în care o serie în-

treagă de decizii ale judecătorilor sunt luate fără a avea temei legal?

DINU PATRICIU: Au temei legal! Și anume faptul că Decretul 92 a fost neconstituțional chiar din momentul în care a fost dat! Și Tribunalul Suprem a avut perfectă dreptate în momentul în care a luat această decizie! Noi ne pierdem în tot felul de discuții și savantlăcuri, ne trebuie tot felul de statistici, de analize de caz, când de fapt viața merge înainte! Spuneți că sunt mai multe lucruri de făcut și ne aglomerăm inutil, dar atunci când există o soluție simplă n-o aplicăm până la capăt. Cea mai simplă soluție este retrocedarea proprietății!

MIRCEA CIUMARA: Eu consider că toate guvernele din 1989 încearcă să bat joc efectiv de noi și este greșit dacă un partid sau altul încearcă să ia apărarea actualului guvern, pentru că — uitați ce semnează dl. ministru Petre Ninu: „Ca atare, în prezent numai guvernul, analizând fiecare caz în parte, este competent să hotărască asupra tuturor imobilelor“. Tot ce a fost naționalizat poate fi restituit de guvern! De ce timp de 4 ani de zile nu le-a dat înapoi?! Fiindcă există baza legală de a jefui! În 4 ani de zile, guvernul putea restitui toate casele, dacă dorea s-o facă. Dar toate guvernele de până acum nu au dorit s-o facă. Dacă o făceau, nu mai era necesară o lege.

Mircea Ciumara:

„Nu e stat proprietar, e stat HOȚ!!“

MIRCEA CIUMARA: Metodologia O.N.U. de evaluare a caselor și terenurilor, în condițiile țărilor care n-au avut economie de piață, prevede că pentru imobile evaluarea se face la valoarea reconstrucției. Deci cât costă reconstrucția! Așa-i metodologia O.N.U.! Noi vrem să facem niște metode originale iar?! De ce nu aplicăm practica internațională?! Fiindcă cel care, conform metodologiei O.N.U., are dreptul la 26 de milioane și va primi numai 1 milion, ne va da în judecată la Curtea de la Haga pentru cele 25 de milioane. Chiar doriți să-avem aceste procese?! Fiindcă metodologia O.N.U. e clară: cât costă reconstrucția imobilului!

Apoi: statul este proprietar de drept cumva?! Nu este vorba, oare, de un bun furat pe care trebuie să-l dea înapoi?! Tot timpul aud că statul e proprietar! Cum proprietar?! Statul e hoț, c-a furat!

AUGUSTIN CRECAN: Care stat?
MIRCEA CIUMARA: Cum care?! Statul român! Este același stat! Deci să nu mai vorbim de stat proprietar, că e stat HOȚ!!

Corneliu Coposu:

„Ieșim din Parlamentul European și ne atașăm de CSI?!“

• **Bani, acțiuni sau bonuri de tezaur**

CORNELIU COPOSU: La Congresul de la Viena s-a ridicat problema exactă a restituirii imobilelor. Ei nu vor accepta soluții rapide, care nesocotesc principiile. Nu le putem încălca, pentru că ne expunem la 100 000 de procese pe care le vom pierde. Și atunci ce facem în fața unor sentințe executorii? Ieșim din Parlamentul European și ne atașăm de CSI?!?

DINU PATRICIU: Iar în ceea ce ne privește pe noi, am început să luăm legătura cu toate partidele liberale europene care au reprezentanți în Consiliul Europei, pentru ca în România să se aplice toate principiile din țările est-europene privind restituirea proprietăților.

CORNELIU COPOSU: Cum vedeți dumneavoastră poziția statului confruntat cu foarte multe procese ale foștilor proprietari care se vor găsi afectați în drepturile lor recunoscute pe plan internațional și în același timp călcate în picioare de Parlamentul României? Eu cred că trebuie să mergem prin a contesta legitimitatea proprietății de stat. Noi nu putem merge pe principiul validării actualei proprietăți de stat, deci trebuie să depozedăm statul de această proprietate. Depozedăm statul și de o obligație, el nemaiputând face un efort financiar pentru întreținerea acestor imobile.

MIRCEA CIUMARA: Eu am o propunere: Nu li se dau oamenilor bani, li se dau certificate ca să cumpere acțiuni la o întreprindere, deci, nu încărcăm bugetul statului inutil. Acești bani merg spre investiții și nu spre consum.

CORNELIU COPOSU: Certificate, sau bonuri de tezaur, pentru imobilele care nu mai sunt...

VIRGIL POPA: Dacă noi am fi pentru principiul despăgubirii integrale, în totalitate, a imobilelor, atât cele care sunt, cât și cele care nu sunt, ar trebui ca bugetul României să fie supus acestui efort pentru cel puțin 20 ani, deci următoarele generații vor mai trebui să facă multe sacrificii.

DINU PATRICIU: Nu. Am făcut un mic calcul și este vorba de 3 000 de miliarde de lei, adică bugetul României doar pentru un an și ceva.

Guvernul „trebuie să gândească enorm!!“

VIRGIL POPA: În acești 43 de ani au existat fenomene extraordinare de diverse. Suntem pe poziția de a nu favoriza pe nici unul din cei care au beneficiat de privilegiul în perioada comunistă. Proprietățile au fost preluate într-adevăr fără nici un temei. Tre-

bute gândit enorm pentru a decide o soluție sau alta. Cele două proiecte ale opoziției sunt radicale. Dănașii nu doresc să abdice de la principiile avute în proiect.

MESAJELE INVITAȚILOR REVISTEI NOASTRE ADRESATE PROPRIETARILOR ȘI CHIRIAȘILOR

CORNELIU COPOSU: Este un proiect de lege politic, nu se poate să se elimine politicul din el. Noi condamnăm toate abuzurile făcute de regimul comunist și dorim să facem tot posibilul pentru a restaura o situație legitimă, în vederea constituirii Statului de drept. Statul de drept nu se poate realiza pe măsuri abuzive, care au călcat chiar propriile legi ale regimului comunist de pe vremea aceea. Trebuie să intrăm în legalitate abrogând ce a fost rău și aducând viața oamenilor pe un făgaș normal. Noi avem obligația de a proteja categoriile mai puțin favorizate și de a oferi o protecție socială cu adevărat îmbunătățită. Deci legea trebuie să fie politică. N-o să ajungem niciodată la o lege perfectă, care să nu poată fi contestabilă, tocmai fiind varietatea sistemelor de depozitare care au fost practicate vreme de 40 de ani.

Ce doresc să comunic chiriașilor în mod special, ca să nu mai ducem alte polemici: nimeni în Europa nu va ridica obiecții împotriva măsurilor de protecție a chiriașilor. Statul va oferi protecția stabilită între anumite plafoane, ca să nu-i dea proprietarului posibilitatea de a impune sume pe care chiriașul să nu le poată onora.

DINU PATRICIU: La cele spuse de dl. Coposu, mai completez două lucruri: în primul rând m-aș adresa proprietarilor cu mesajul de a declara cât mai repede acțiuni juridice, care să crească numărul proceselor de la zeci de mii la sute de mii; este cel mai eficient mod de presiune asupra parlamentului ca să dea această lege; și pot fi siguri că vor câștiga, deoarece există deja precedente. Iar chiriașilor le sugerez că trebuie să-și domine teama. Odată ce această lege va fi trecută prin parlament, nu li se va întâmpla nimic rău în ceea ce-i privește. Dimpotrivă, dacă ar fi adoptate soluțiile pe care le propunem, ei ar avea posibilitatea să-și construiască o casă individuală fiecare.

MIRCEA CIUMARA: Nici o lege, oricât de perfectă ar vrea s-o facă justiții, nu este viabilă atâta timp cât nu corespunde economic. Trebuie să existe obligatoriu punți de legătură cu economicul — cu chiriașii și prețul locuințelor. Să se ceară stoparea ilegalităților făcute de guvern, să se retrocedeze imobilele. Chiriașii vor fi mul-

țumiți și ei, datorită protecției legii.

GH. RIZESCU: Dorim să transmitem, atât proprietarilor, cât și chiriașilor, că încercăm să dăm o lege care să soluționeze problemele legate de ambele tabere, așa încât să nu se ajungă la nici un fel de conflict social, să stopăm pe cât posibil tendința de a se ajunge la asemenea conflicte sociale. Chiriașii să aibă încredere că situația lor va fi soluționată în modul cel mai echitabil cu putință.

VIRGIL POPA: Eu aș mai adăuga la cele spuse de dl. Răzescu următorul lucru: soluționarea acestei probleme (care, într-adevăr, cum spunea dl. Coposu, nu poate fi despuțată de aspectul ei politic), soluțiile pe care le preconizăm, să le găsim în România și nu în afara ei. Fiindcă nu le poate rezolva nici Consiliul Europei, nici N.A.T.O., nici O.N.U. O să trăim așa cum o să ne creăm viața prin noi și să nu așteptăm de la alții. Dacă o s-o facem prost, o să trăim prost și invers. Marile probleme cu care se confruntă România la ora actuală trebuie să fie, indiferent de culoarea politică, efortul tuturor.

AUGUSTIN CRECAN: Ce mesaj le-aș adresa eu proprietarilor, cât și chiriașilor: să dea Dumnezeu minte tuturor parlamentarilor, luciditate. Pentru un moment, să uităm că facem parte dintr-un partid sau altul, și, ca buni români, să ne gândim la interesele țării. Să scoatem o lege viabilă, care să-i împace și pe unii și pe alții.

DINU PATRICIU: Din cele spuse de dl. Crecan, reiese un mesaj creștinesc, și-mi pare bine să-l aud de la P.U.N.R. Eu sunt obișnuit cu mesajele stridente ale dlui Gavra, la fel de stridente ca ciorapii albi pe care-i poartă la costumul închis!

GEORGE ARION: Am avut ocazia să pătrund puțin în intimitatea unei dezbateri interesante, care sperăm să se concretizeze cât mai repede, spre binele tuturor. Aceasta depinde în special de dumneavoastră. Vă mulțumim.

Pagini realizate de
EUGEN CHIROVICI ■
DAN CIUCIUCU ■

Constituția la rampă

Lăsând la o parte și momentul aniversar, că se vor împlini curând doi ani de când avem actuala Constituție, s-au produs în ultima săptămână mai multe întâmplări care trimit la legea fundamentală: Regele Mihai I a declarat că respectă ordinea constituțională a României și că e gata să vină în țară ca simplu cetățean; dl Traian Chebeleu a făcut din nou cunoscută poziția președintelui Iliescu — inspirată de Rosen Moses — cu privire la editarea în România a cărții „Mein Kampf”; uderiștii continuă — a fost cazul și la reuniunea de la Târgu Mureș — să ducă război cu formula „stat național unitar” și să compună o Lege a minorităților cu cât mai multe drepturi în ea; în sfârșit, Senatul României crede că poate reduce presa la tăcere. Din toate acestea — dar și din numeroase alte acțiuni și luări de poziție din ultimii doi ani — rezultă o concepție cât se poate de originală a românilor cu privire la Constituție (și la legi în general): fiecare crede că poate lua numai ce-i convine, respingând sau ignorând restul. În privința aceasta, ne deosebim foarte mult de Occident. Să ne uităm, de pildă, la americani: ei iau Constituția în serios, se bat pentru ea, pentru drepturile înscrise acolo, dar și pentru respectarea de către toți a obligațiilor, pentru că acest lucru este în propriul lor interes. Dar procedează așa pornind și de la realitatea că autoritățile, Puterea, iau ele însele Constituția în serios, o respectă și se zbat e-a s-o respecte toată lumea.

La noi la români, Constituția n-a intrat niciodată în conștiința populară. Când aveam constituții democratice pentru vremurile respective (1866, 1923), norodul n-avea prea multă știință de carte și nu prea citea Constituția. În perioada bolșevismului, constituțiile au fost strict decorative, demagogie curată, praf în ochii oamenilor. Care, evident, din această pricină nici nu-și băteau capul cu ele, pur și simplu nu le luau în seamă. Din păcate, nici atitudinea față de Constituția de azi nu este cea caracteristică cetățenilor unei societăți cu o democrație evoluată. Românii simt, mai întâi de toate, că stăpânirea are tendința de a trece Constituția prin propriile-i filtre și de a o aplica selectiv, punând accentul pe obligațiile cetățenilor și, lăsând-o mai moale cu drepturile. Apoi, românul l-a intrat în sânge ignorarea legilor, un fel de balcanism, ce să-mi bat bat eu capul să mai citesc, am alte de făcut (și, de fapt, chiar și ore, românul a fost întotdeauna muncitor, timp pentru hrănirea lui spirituală n-a prea avut, a tras mereu la saibă). Mai este pe urmă și o mare doză de „forme fără fond” cuprinsă și în Constituție, și în toate legile noastre — o mulțime de prevederi care ar fi excelente dacă ar avea și o bază solidă de aplicare. În sfârșit, dacă avem în vedere totuși pe românul mai luminat, cu conștiință politică, acesta se va uita cu suspiciune la Constituție pentru că va vedea în fiecare filă zămbetul mucalit al dlui Iliescu.

Însă pe această cale nu se va putea ajunge prea departe. Mai bună sau mai puțin bună, cu calitățile și cu lipsurile ei, legea fundamentală a țării — ca și celelalte legi, de altfel —, atât vreme cât este în funcțiune trebuie respectată și apărută. Cu cât românii vor învăța să facă acest lucru mai repede, cu atât va fi mai bine.

ION D. GOIA ■

TURNUL BABEL

Pacea rusească

■ Seful diplomației ruse, ANDREI KOZIREV, a făcut o declarație demnă de reținut prin eleganta ei fermite: „Fie vom învăța să conducem acțiuni militare în sprijinul stabilirii păcii în zonele noastre de interes geopolitic tradițional, fie ne vom pierde influența și vidul va fi umplut de alții”. A impune prin mijloace armate o pace rusească în sfera de influență a Kremlinului pentru a nu lăsa vidul pe seama altora este un mod de a se arăta cât se poate de explicit că noua doctrină militară a Rusiei nu se deosebește prin nimic de vechea doctrină a URSS. Cu excepția apelului la prima lovitură, care lipsea din arsenalul gândirii sovietice...

■ Recesiunea începe să facă primele valuri în JAPONIA. Într-o țară în care tradiția locului de muncă pe viață a întreținut cu succes orgoliul Patronatului în ultimele patru decenii, șomajul tehnico și restructurările creează o emoție de tip nou.

„Situația economică este astăzi foarte gravă și mă tem pentru locurile de muncă în anul viitor”, a declarat scurt și cuprinzător Gaishi Hiraiwa, președintele Patronatului.

■ Fundamentalistii islamici din IORDANIA au pierdut în recentele alegeri. Rezultatul lor a fost așteptat cu un interes deosebit, mai ales că din 1957 încoace în regatul hașemit nu a mai fost organizat un scrutin. „Premiera” de curând consumată a produs și o surpriză de proporții: a apărut prima femeie parlamentar din istoria țării!

■ BORIS ELTIN a semnat proiectul noii Constituții, care va fi supusă referendumului din decembrie. Puterile sale sunt substanțial sporite. Conform prevederilor documentului fundamental, despotismul... luminat rămâne singura alternativă pentru următoarea perioadă. Lăsând la o parte faptul că Eltin s-a decis să nu își mai pună mandatul în joc și să-l ducă până

Japonia — amurgul paternalismului?

Europenii au făcut mereu caz, uneori amuzându-se, de ceea ce ei au numit „boala muncii” la japonezi, de faptul că patronii trebuiau să depună mari eforturi ca să-i determine pe angajați să plece acasă la terminarea programului de muncă, ori să-și ia concediu. Mulți japonezi nu și-au făcut concediul deloc, ani de zile, alții îl începeau, dar după o săptămână nu mai puteau răbda, se întorceau la lucru. Puțini din cei ce se mirau au făcut însă legătura dintre această „boală” a japonezilor și sistemul lor de angajare: pe viață. La firma unde lucrau, ei aveau sentimentul că sunt acasă și se osteneau pentru ei. Procedând așa, adică având forță de muncă abundentă, sigură, ieftină și habotnică, pe deasupra și bine calificată, japonezii au putut să devină și să se mențină, cu produsele lor, competitivi pe toate piețele lumii.

De vreun an însă au apărut și în Japonia semnele recesiunii. Se pare că primul care va avea de suferit va fi sistemul paternalist (care, în afară de angajarea pe viață, mai înseamnă și o salarizare corespunzătoare, acordarea de case de către sindicate ș.a.). Va mai putea fi menținut acest sistem? „Începând cu 1994 — a opinat patronul firmei „Sony” — pentru prima dată după cel de-al doilea război mondial, pentru întreprinderi problema majoră va fi înlăturarea sistemului actual al angajării forței de muncă”. Ocupându-se de această problemă, „France Presse” scria: „În prezent, se pune problema de a ști cât timp vor mai putea firmele japoneze să mai plătească sutele de mii de angajați care nu fac nimic și să evite concedieri brutale grație uriașelor rezerve financiare și măsurilor tradiționale de ajustare în vremuri critice. Pentru marile firme, primele se cifrează la miliarde, chiar zeci de miliarde de dolari. În cel de-al doilea grup, întră reducerile salariale, anularea orelor suplimentare,

pensionările anticipate, recalificările în filiale, mai puține angajări și subvenții din partea statului. Rezultatul pentru firmele nipone, din care jumătate se declară supraincercate, a fost pierderea competitivității, accentuată de creșterea yenului”.

Desigur, comparativ cu nivelul atins în Europa occidentală (12 la sută) sau în S.U.A. (7 la sută) — ca să nu mai vorbim de cotele realizate în fostele țări socialiste est-europene —, șomajul în Japonia este încă redus (2,6 la sută). Însă dat fiind că japonezii nu sunt obișnuiți cu acest fenomen, procentul este destul de ridicat, mai ales dacă avem în vedere și creșterea lui în perspectivă, pornind de la situația că la 100 de cereri de lucru oferta este de numai 69 de locuri.

Totuși, nici în rândul oamenilor de afaceri japonezi, nici în cercurile guvernamentale, situația nu este luată în tragic. Se consideră că sistemul nipon al angajării este destul de bine „implementat” pentru ca evenimentele să nu evolueze brutal, în stil american. La angajările pe viață poate că se va renunța, dar se va menține continuitatea locului de muncă. Pentru ținerea în frâu a șomajului, guvernul a cerut Ministerului Muncii luarea de măsuri pentru crearea de noi locuri de muncă și o politică pe termen lung în privința ocupării forței de muncă. Luând în considerație și împrejurarea că pe la mijlocul deceniului nostru piramida vârșelor va determina în Japonia o foamete de brațe de muncă, îngrijorarea se menține la parametri rezonabili. Cu toate acestea, sistemul paternalist japonez pare a fi intrat într-un proces ireversibil dacă nu de dispariție, în orice caz de modificare, japonezii având sentimentul că pe viitor, chiar dacă lucrurile vor evolua pozitiv, nu va mai fi ce-a fost.

ION D. GOIA ■

Anul 2000

Să nu uităm sfârșitul lumii

Preziceri cu privire la sfârșitul lumii s-au făcut în toate religiile importante. În lumea creștină, cele mai cunoscute și răspândite sunt profețiile cuprinse în Apocalipsul Apos. totului Ioan, care în anul 95—96, aflat în surghiun în insula Patmos, în perioada celei

mai crâncene prigoniri a creștinilor, a prezis pieirea, în anul 2000, a lumii. De această chestiune s-a ocupat și ziarul ungar „Magyar Nemzet”, într-un articol din care dăm mai jos câteva fragmente.

Potrivit Apocalipsului — scrie ziarul amintit —, după scăparea de sub control a războaielor, a masacrelor, a foametei și a elementelor naturii, va cobori un inger din cer și îl va elibera pe Satan pentru 100 de ani. După dominația Satanei, urmează 1000 de ani fericiți pentru omenire, dominația pe Pământ a lui Hristos, dar peste încă 1000 de ani va veni Diavolul sau Anti-cristul și va încerca să subjuge Pământul. Vor izbucni războaie îngrozitoare, dintre care ultimul va dura trei ani și jumătate, la sfârșitul căruia Dumnezeu îl va distruge pe Satan. Va veni Judecata de Apoi, iar după unirea Cerului cu Pământul, în Noul Ierusalim, Dumnezeu și oamenii vor trăi împreună fericiți.

Prezicerea aceasta a făcut carieră de-a lungul tuturor secolelor care au trecut de atunci, în anumite momente crezându-se că e gata să se și împlinească. În secolul al XIX-lea atmosfera s-a mai destins, datorită faptului că momentul sfârșitului lumii era împins tot mai departe, nimicirea se plasa într-un viitor imprevizibil pe cale naturală, în urma unei catastrofe cosmice. Dar grozăviile secolului al XX-lea, în primul rând războaiele și catastrofele naturale, trezesc din nou teama de trecut. La acestea se ada-

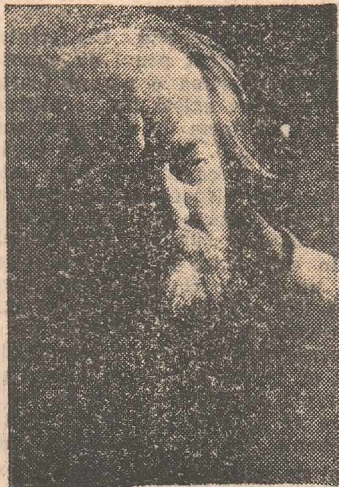
ugă un nou element — descolărirea bombei atomice, care dovedește că acum omul a devenit capabil să distrugă el însuși Pământul. În acest fel, Judecata de Apoi trece din mână lui Dumnezeu, de la forțele naturii, în mână omului. Noile probleme grave din zilele noastre — poluarea mediului înconjurător, suprapopulația, probleme la care până acum știința n-a izbutit să ofere soluții satisfăcătoare — au contribuit la o nouă înflorire a științelor oculte. Au reînviat vechile concepții despre sfârșitul lumii, iar odată cu apropierea de finele mileniului s-a înmulțit extraordinar de mult numărul sectelor care prezic dispariția apropiată a Pământului. Numai în S.U.A. trăiesc circa cinci milioane de adventiști, care susțin că s-a apropiat sfârșitul lumii și venirea lui Hristos. Davidienii se pregătesc și ei pentru acest sfârșit Martorii lui Iehova susțin că în 1914 Diavolul s-a eliberat și că deci se apropie Apocalipsul. Teorii asemănătoare sunt propovăduite și de o serie de grupuri religioase din Asia, convinse și ele că în curând lumea va pieri. Odată cu apropierea și mare de cumpăna mileniului, este de presupus că se vor înmulți prezicerile pline de grozăvii. De pildă, din scrierile lui Nostradamus reiese că în întreaga venire pe Pământ a lui Anticrist, în 1999, civilizația occidentală va fi distrusă de un război îngrozitor. Ceea ce înseamnă că dacă fi să fie așa, războiul bate ușă. Să sperăm că nu-l va (I.D.G.)

RADU BUDEANU ■

Premiul Nobel se întoarce acasă

MAICA RUSIA ÎL STRÂNGE LA PIEPT PE SOLJENIȚÂN

• *Celebrului disident ea îi construiește o vilă lângă Moscova*

Astăzi...

...și pe vremea gulagului

Întâmplarea a făcut ca în februarie 1974, când a fost expulzat Soljenitșan, să mă aflu la Moscova. El a fost luat de K.G.B.-iști numai cu hainele de pe el și suț cu forța în avion. În presa moscovită și mai cu seamă la televizor, numeroși oameni sovietici de tip nou, de la academicieni la gospodine, erau puși să spună, în esență, următoarele: „Dl-a predatea Soljenitșana n-iet mesta na sovietskoi zemle!” (pentru trădătorul Soljenitșan nu e loc pe pământul sovietic). Dar anii au trecut, roata istoriei s-a învârtit, făcând asta exact în sensul prevăzut de Soljenitșan.

Și s-a schimbat și punctul de vedere cu privire la găsirea în Rusia a unui loc pentru Soljenitșan. Încă de pe vremea lui Gorbaciov, marile scriitori se putea stabili indiferent unde pe întreg „pământul sovietic”. Dar el nu s-a întors atunci, a mai așteptat. Acum, întoarcerea este sigură. La Moscova i se construiește o vilă și Soljenitșan se va muta în ea pe la jumătatea anului viitor.

Ce va însemna pentru Rusia și pentru ruși întoarcerea lui? Cum va fi el primit acolo? Se consideră că momentul întoarcerii este rău

ales. Pe de o parte, a scăpat perioada propice, iar pe de altă parte, al doilea suflu Rusia încă nu l-a dobândit. Dacă ar fi venit în timpul perestroikăi, ar fi fost primit în triumf, ca un erou. Acum, rușii se confruntă cu o multitudine de dificultăți — dintre care cele mai presante sunt că nu prea au slujbe și nu prea au ce mânca — situație de care îl fac vinovat în bună măsură și pe Soljenitșan. În aceste condiții, nopodul va putea fi cu ușurință pus să vină la poarta vilei scriitorului și să-l cânte Internaționala, cerându-l să plece din nou. Soljenitșan nu va mai putea fi profet, o voce ascultată cu religiozitate, fiindcă și în Rusia, ca în tot fostul lagăr socialist, în prezent oricine poate să sune tot ce-l vine la gură, spre amuzamentul stăpânirii, care nici măcar nu se mai prefacă că ascultă. În ceea ce-l privește pe confrății întru meserie al lui Soljenitșan, adică pe scriitori, ei nu-s deloc bucuroși ca el să vină, din același motiv pentru care nici un munte n-ar vrea să albe Everestul alături.

În concluzie, dacă locul operei soljenitșaniene este pretutindeni pe planetă, locul omului e mai greu de găsit, fiindcă Soljenitșan este ca o bombă atomică în proximitatea căreia nimănui nu-i place să se afie.

ION D. GOIA ■

Balkanii între ficțiunea neagră și trotil

Harababura balcanică arată rău, dar nu ar putea arăta mai rău. Deocamdată craterul bosniac sintetizează, la scară restrânsă, barbaria oricând gonflabilă din zona care se întinde între Adriatică și Marea Neagră. Practica amărâtă a desfășurării evenimentelor demonstrează că aparența de război-fulger din fosta Iugoslavie s-a transformat în certitudinea unui conflict de poziții de lungă durată. Faptul că beligeranții dețin resurse inepuizabile de ură și de adâncire în acest marasm sângeros este, desigur, un fapt obiectiv. Din păcate la această realitate se adaugă încă un fapt și tot obiectiv: completă incapacitate a Occidentului, în general, și a NATO în special de a aborda tranșant haosul iugoslav. Dacă ar fi vorba de un perimetru strict limitat, fără nici o șansă de internaționalizare, lucrurile ar mai sta cum ar sta. Dar criza bosniacă anunță o succesiune potențială de repere conflictuale, de războaie care se pot naște unul din altul. O „undă” de prelungire a zăpăcelii din fosta Iugoslavie se întinde către Kosovo, o a doua Albania (2 milioane de locuitori) flancată de maluri demografice sărbești. O altă duce spre fosta republică iugoslavă a Macedoniei. În toate aceste cazuri, ca și în altele, Albania, Grecia și Turcia sunt abonate de drept la o inflamare, în raport cu etnicul aferenți angrenați, în explozivul univers iugoslav. Lucrurile nu se termină aici. Între Grecia și Turcia s-a instalat un orizont de așteptare departe de a fi senin.

În vechea dispută privind Cipru, atât Ankara cât și Atena se învinovătesc în continuare. Noul guvern socialist elen a anunțat, de altfel, că suplimentarea contingentului celor 30.000 de militari turci din așa numita republică independentă turcă a Ciprului ar însemna, nici mai mult, nici mai puțin decât „război cu Grecia”. Pe de altă parte același guvern, recent instalat la Atena, a precizat că Grecia nu va recunoaște nicio dată republica iugoslavă a Macedoniei, locuită de slavi și albanezi, fiind știută tendința acestora de a privi spre Macedonia grecească din unghiul unor sesizabile apetituri de fuziune. Pe de altă parte Grecia, favorabilă sârbilor, se confruntă potențial cu Turcia, favorabilă musulmanilor. Așadar, aliniamente de confruntare există destule.

Ce este mai grav e că atât Turcia cât și Grecia s-au instalat în topul celor mai active țări importatoare de arme și armament. Ambele sunt puternic sprijinite în această direcție de SUA și Germania care în ultima perioadă le-au împins nave de luptă, tancuri și alte blindate, elicoptere etc. Înarmate până în dinți și făcând parte din același pact de alianță, cele două țări pot ridica ștacheta veninului, reciproc experimentată în Cipru și în Marea Egee, cuplându-se la butoiul cu pulbere al crizei bosniace. Această perspectivă pare extrasă din varianta neagră a scenariului balcanic. Dar după cum realitatea ultimului an o atestă, viața are mari șanse de a deveni mai neagră decât scenariile considerate cândva nu pesimiste, ci utopice.

RADU BUDEANU ■

Statistica dă târcoale adevărului

De câte milioane de țigani se bucură Europa?

• *Publicații importante vorbesc de 8—9 milioane • Dar se pare că bucuria se oprește la 3 milioane*

În ultimii 2—3 ani, publicații importante cum ar fi *Sunday Times*, *Paris Match*, *Le Monde*, *Der Spiegel* și altele au pus în circulație, poate inspirându-se una de la alta, cifre fanteziste cu privire la numărul țiganilor din Europa, care ar ajunge la 8—9 milioane, din care în România între 2,5 și 4 milioane. Aceste statistici au fost imediat preluate de liderii țiganilor și vândute pe la diferite foruri și întruniri internaționale ca bază pentru cererile de-a li se da cât mai multe oameni și ca amenințare privind ce răvagi ar fi în stare să facă hordurile țigănești dacă cere-

rile lor nu vor fi satisfăcute. Am arătat și cu alte prilejuri că cifrele respective n-au absolut nici o bază științifică, sunt pur și simplu scoase din burtă — nimeni, nici organisme sau organizații internaționale, nici reprezentanți ai țiganilor n-au făcut vreo numărare pe cont propriu a țiganilor din țările europene. Singura înregistrare a țiganilor a fost cea realizată de forurile și instituțiile specializate din țările respective, cu prilejul recensămintelor.

Iată însă că, recent, agenția britanică de presă *Gemini News Service* a transmis o hartă a Europei (reprodusă de

Evenimentul zilei), în care numărul țiganilor din fiecare țară este cu totul altul decât cel la care ne-am referit mai înainte. Dau mai jos cifrele respective: România și Ex-Iugoslavia — câte 500.000 de țigani; Ex-Cehoslovacia, Ex-U.R.S.S., Bulgaria, Ungaria, Spania — câte 250.000 de țigani; Franța — 100.000; Grecia, Italia, Germania, Anglia — câte 50.000. În celelalte țări europene — aproximativ 450.000. În total, deci, pe continentul nostru trăiesc circa 3 milioane de țigani.

Statistica provenind de la *Gemini News Service* este, din toate câte s-au publicat până

acum, singura judicioasă, serioasă, întrucât, fără îndoială, s-a inspirat din chiar datele oficiale provenite din țările avute în vedere. Astfel, pentru România, recensământul din 1992 indica existența a 100.000 de țigani, cifră foarte apropiată de cea dată de agenția engleză; suta de mii în plus provine, probabil, din luarea în considerare a sporului natural din ultimul timp, pe de o parte, și a eventualității ca un număr de țigani din România să se fi declarat la recensământul de anul trecut ca aparținând altel etnii, pe de altă parte. Precizez și aici că, pentru sta-

tistică, țigan este cel ce se și consideră și se și declară — când se face numărătura — ca atare. Și eu nu cunosc nici un caz, nici în România, nici în celelalte țări de pe vechiul continent ca un țigan să fie constrâns de indiferent cine să-și declare la recensământ altă etnie decât a lui. Dacă a ales totuși altă naționalitate, a făcut-o de bună voie și nesilit de nimeni. S-o stăpânească, de aceea, sănătos. Iar Europa defilează, fără îndoială, cu 3 milioane de țigani. Sper să se poată și descurca cu el!

ION D. GOIA ■

Pentru a garanta respectul față de lege

Cetățenii propun introducerea unor măsuri drastice

- 20000 de lei amendă pentru cine aruncă hârtii pe stradă • Pedepsa cu moartea pentru criminali
- Impolitețea — 10000 de lei amendă

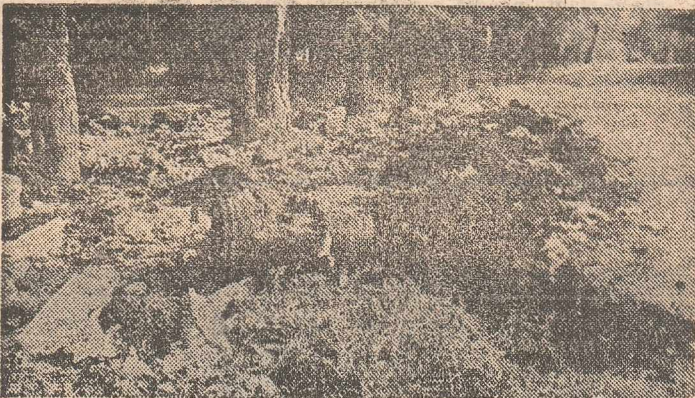
**Presa
a creat
o stare
de spirit**

Petre Ninosu — ministrul justiției: „Pe această pantă pesimistă a criminalității presa a putut pătrunde numai după Revoluție, creând o stare de spirit. Aceasta însă nu se reflectă în datele statistice. Ne găsim, într-adevăr, pe anumite zone infracționale, în prezența unei rate crescânde a criminalității, pe alte zone infracționale, însă, nu putem spune că în România criminalitatea a devenit un fenomen. E suficient să mă opresc la un singur exemplu: infracțiunea de omor. Observăm pe datele statistice din 1980 și până în prezent că cifra se învârtă în jurul a 1400 de omoruri. Deci, pedeapsa cu moartea, care a existat între 1980—1989, nu a făcut să scadă această cifră. Faptul că pedepsele pe anumite zone sunt blânde ne-a preocupat și acesta este și motivul pentru care am propus Guvernului — inițiativa a fost a partidului de guvernământ — și a fost avansat Parlamentului un proiect amplu de modificare a Codului penal, în sensul înăsprii pedepsei pe anumite zone infracționale, unde se manifestă o creștere a criminalității”.

Violatorii să fie trimiși la carierele de piatră

TEODORA GAVRILĂ, 66 ani, pensionară: „Doamne, bine m-ați nimerit, că de mult timp vreau să spun și eu și n-am cui: prea sunt blânde

legile noastre cu violatorii. Nu am curajul să cer castrarea lor, dar nici 7 — 10 ani de închisoare nu ajung. Nu cred că mai există locuri unde se sparge piatra, că eu acolo l-aș trimite pentru 20 de ani.”

Criminalilor propun să li se ia gâtul

PASCU ZAHARIA, 70 de ani, pensionar, fost avocat: „Ascultați un om bătrân, care a auzit și a trăit multe: pentru crimă, propun să li se ia gâtul”.

Pângărirea parcului să se pedepsească pe loc: 100 000 lei amendă

JUSTINA COPACEANU, 28 ani, desenatoare: „Venim din parc (Parcul Tineretului, n.n.) și, pe zi ce trece, îl găsim tot mai devastat. Copiii mei s-ar juca și ei în leagăne, dar există foarte puține în stare de funcționare. Cine răspunde de întreținerea parcurilor ar trebui să plătească. Cât? Cu „scaunul” de care s-au agățat. Însă, din păcate nu sunt singurii vinovați. Am văzut, într-o seară, un grup de cinci golanți smulgând practică din rădăcini un leagăn. Eu, acestor specimene, sau părinților lor, le-aș aplica 100 000 lei amendă. Dar cine să-i vadă,

cine să-i prindă în „flagrant”, că Poliția...”

Pe fumători i-aș amenda cu 10 000 lei

SORIN TECULESCU, 23 ani, șomer: „Nu că aș fi vreun ecologist convins, dar pe cei ce fumează pe stradă i-aș amenda cu 10.000 lei. Ar fi un pas, poate forțat, către civilizație”.

Balcoane decorate cu lenjerie intimă: 10 000 amendă

ILEANA CATRINA, 42 ani, arhitect: „Balcoanele închise și... decorate cu lenjerie intimă, dulapuri, lăzi etc. Este o elementară lipsă de civilizație. Știu că nu există spațiu suficient, știu că este frig în case, dar... Nu sunt o nostalgică ceaușistă. Însă amenzi li s-ar cuveni: lună de lună, câte 10.000, până s-ar dezobișnui...”

Să dispară cerșetorii

AUGUSTIN MIHALACHE, 39 ani („ce contează profe-

Important este să fie atacate sursele delincvenței

Francols Vignancour — avocat, președintele Conferinței decanilor din Franța: „În materie de drept penal nu cunosc suficient legile românești, pentru a exprima o părere foarte avizată. Dar, ceea ce pot să afirm e că există un echilibru între necesitatea de a pedepsi și necesitatea de a proporționa sancțiunea, un echilibru necesar societății. Și în Franța legile au fost dintotdeauna acuzate că sunt prea blânde. Nu este neapărat sancțiunea cea care face să dispară criminalitatea, iar a umple închisorile n-a fost niciodată o politică penală. Mult mai important este să fie atacate sursele delincvenței. Aici trebuie căutată soluția. În complexul crizei economice, sigur că populația, în general, nu e satisfăcută de legi, pentru că ea întotdeauna crede că legi mai severe ar evita criminalitatea. În vreme ce experiența arată că aceasta nu e direct legată de severitate. Lucrurile devin mai complicate când este vorba de recidivă și ar trebui ca acest aspect să i se acorde mai multă importanță în România, ca în toate țările Europei, pentru a încerca să se găsească soluții în situații de pericolitate excepțională. Cu aceste excepții ale unor cazuri diferite, câteva luni de închisoare în plus nu vor duce la scăderea criminalității”.

sia”): „Cerșetorii, asta mă doare, că strică aspectul orașului și ne fac de râs pe toți românii. Pe „peștii” lor l-aș băga, frumuseț, la zdup pentru „ofensă publică”. Cât timp? Nu știu, să zicem, un an”.

Poporul român nu poate fi civilizat decât cu biciul

VASILE ȘTEFAN, 48 ani, inginer: „Eu cred că numai cu „biciul” vom putea civiliza poporul român. Trist dar... Inceputul ar fi finalizarea proceselor de corupție ale „capilor”, în funcție de gravitatea faptelor, cu ani grei (20 — 25) de muncă silnică. Dar chiar și găinarii ce pretind un pachet de țigări să te lase să intri pe poartă, ar trebui dați afară”.

Propun ca hoții și borfașii să fie biciuiți în piețe

CLAUDIA IONESCU, 35 ani, ingineră: „Veți crede, poate, despre mine că sunt sa-

dică sau antidemocratică, dar eu aș reînființa piețele publice, unde toți hoții, borfașii și chiar criminalii să-și primească pedeapsa în văzul tuturor. De exemplu, propun pentru hoții de buzunare care tocmai mi-au „controlat” poșeta, numai... 10 vergi pe spinare”.

Cine murdărește WC-ul — 50 000 amendă

MIOARA ANTONESEI, 20 ani, studentă la Universitatea Politehnică București: „Am și eu un of... starea mizeră a camerelor de cămin și a foleșinelor comune și să știți că nu poate fi acuzată numai și numai administrația, căci și studenții au partea lor de vină. Eu, dacă aș avea „puterea”, l-aș amenda cu 50.000 lei pe studentul acela care își face nevoile pe jos în WC-urile noastre din capăt de hol”.

10 000 amendă pentru impolitețea funcționarului public

LUCIAN GRIGORAȘ, 33 ani, șomer: „Pentru că sunt sătul să tot bat la ghișeele

„forțelor de muncă” și să primesc numai răspunsuri repetate, însoțite de priviri urâte propun, da, chiar așa: 10.000 lei amendă pentru impolitețea funcționarului public cel mai umil. Dar aș aplica 1 milion de lei amendă ministrului care promite și nu face nimic...”

Amenzi usturătoare celor ce murdăresc strada

CRISTIAN PARVULESCU, 48 ani, economist: „Sunt în dignitate de lipsa de curățenie Bucureștiului. Cred că este cea mai murdară capitală europeană. Dacă nu-mi „permiteți” să... demit primarul general, atunci am o altă idee: 20.000 lei amendă (cine înflăcă asta, peste două luni va fi chiar acceptabilă) pentru hârtie, cotoare de mere, mucuri de țigară aruncate pe jos. Dar o amendă triplă pentru cei ce nu comandă mătreața unor coșuri de gună din 10 în 10 metri.

A consemnat
BRINDUȘA NICOLAE

Pentru că sunt vechi și le pătrunde umezeala,

Troleibuzele electrocutează

• Există deja o victimă

Victima este un șofer de troleibuz. Accidentul s-a întâmplat în 1986. Troleibuzul era vechi. Șoferul știa că există pericolul de electrocutare. Se retrăgea spre depou. A vrut să coboare pentru mutarea captatorilor pe alte fire. La coborâre, a pus un picior într-o băltoacă. Încă se mai ținea cu mâna de bară. A căzut fulgerat și acolo a rămas! Informația provine de la domnul Gheorghe Lemnar, director Exploatare Transport Electric.

1993 este anul cu trei cazuri de electrocutare în troleibuze. Nu s-au înregistrat victime. „Electrocutarea e po-

sibilă numai la coborârea din troleibuz, când pui un picior pe pământ, iar celălalt picior este încă pe scară. Asta se întâmplă rar. Persoanele sensibile sunt cele care simt un fel de furnicătură în vârful degetelor, când coboară din troleibuz. Au loc scurgeri de curent, pentru că avem multe troleibuze care ar trebui ca să se înlocuiască. Dar cu ce să le înlocuim? În iarna asta vom ieși în București cu 209 troleibuze, 60 dintre ele au depășit opt ani de exploatare. După opt ani trebuie scoase din circulație. Sunt troleibuze care nici nu ajung la opt ani și sunt dărămate, din cauza stării

deplorabile a drumurilor pentru că de cele mai multe ori circulă supraîncălcate. Anul acesta „Romcar” trebuia să ne livreze, conform contractului, 50 de troleibuze. Până acum nu a venit NIC UNUL! Cele mai grave afepte sunt troleibuzele care circulă pe Calea Griviței. Șoferii fac un supra-efort mergând prin acel „infern al gropilor”. Scurgerea de curent are loc în primul rând când e vremea umeză.

Acest material a pornit la mărșăluție unei femei care a fost electrocutată în urmă cu câteva săptămâni. Dintr-o rîcnă a scăpat doar cu sprietura. Vintilă Ecaterina, 48 ani, pensionară: „Ajunsese cu troleibuzul la capăt și în momentul acela i-au sărit captatorii sau nu știu s-a întâmplat, că am auzit un zgomot puternic și deodată a fost electrocutată. Ținea mâna pe bară, care era fix gol, fără plastic deasupra. Mă curentat destul de tare, m-a zguduit, nu glumă. A ajuns acasă tremurând toată”.

DAN GHEORGHE

UN DEPUTAT ACUZAT CĂ A FĂCUT JOUL SECURITĂȚII, APLICÂND TRATAMENT PSIHIATRIC FORȚAT DISIDENȚILOR ANTICOMUNIȘTI

● Ironia scartei: victima și tortionarul sunt în prezent vecini de bloc

„Când mai devreme sau mai târziu se va scrie o istorie autentică a acestor ani, unul dintre personajele ei principale din tabăra învinșilor, transferat în tabăra învingătorilor, se va numi Vasile Paraschiv”

Emil Hurezeanu, Radio Europa Liberă — 2 dec '86

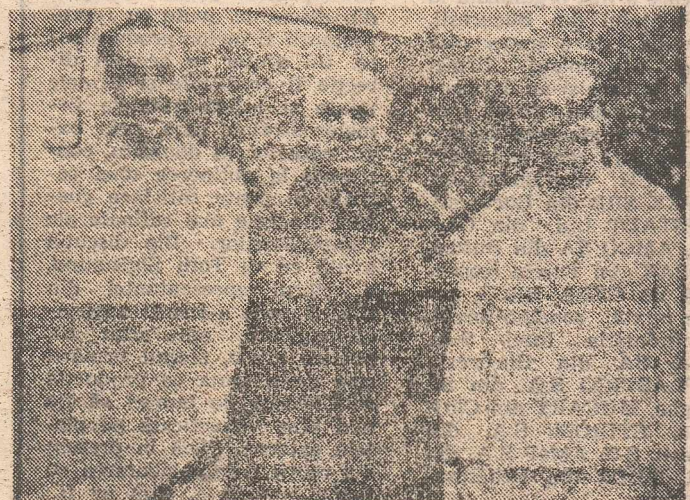

Vasile Paraschiv așa cum arăta când a fost adus la spitalul condus de doctorul Nicolau.

Vasile Paraschiv este omul care și-a legat numele de înființarea Sindicatelor Libere ale Oamenilor Muncii din România și de disidența față de dictatura comunistă. El nu a fost încă trecut în tabăra

învingătorilor. Este deocamdată trecut doar în cartea de Istorie a Românilor — Epoca Modernă și Contemporană. A fost debarcat de mișcarea sindicală fiind considerat prea rigid. Asociațiile de revoluționari îl socotesc incomod. Prin intermediul unei casete video înregistrată de B.B.C. în 1990, Occidentul află că disidentul Vasile Paraschiv este vecin de bloc cu Anton Nicolau, director al spitalului de psihiatrie Săpoca (jud. Buzău) actual deputat reprezentant în Parlament al minorității grecești. Fostul disident și actualul deputat se cunosc încă de la sfârșitul anilor '70 când au avut ocazia (dramatică) să se întâlnească fiecare dintre ei fiind în slujba altei cauze: Vasile Paraschiv luptând pentru democrație, împotriva sistemului opresiv comunist, Anton Nicolau sprijinind Securitatea, în acțiunea de înfrângere a rezistenței politice. Dar să urmărim faptele. V. Paraschiv este arestat în locuința lui Paul Goma, dus la sediul Miliției Capitalei și silit să dea o declarație prin care să retracteze semnătura pusă pe scrisoarea lui Paul Goma, adresată conferinței post Helsinki. Deoarece refuză, este bătut până își pierde cunoștința și se trezește noaptea la Securitatea din Ploiești, unde efortul de a-l convinge este reluat. De la sediul Securității din Ploiești este dus la

spitalul Săpoca și internat forțat la cea mai îngrozitoare secție, la violențe și periculoși, unde nu ai voie să părăsești secția. Iată declarația domnului Paraschiv: „La Săpoca am ajuns așa cum eram, umflat de bătaie. Domnul Nicolau nu m-a întrebat ce am, de ce sunt acolo, de ce sufăr. A zis doar luați-l și internați-l la doi! Știa el mai bine de ce sunt acolo. Ca să mă îndoape cu medicamente până mă bleagm. Când m-am simțit un pic mai bine am mers la el în audiență și i-am expus motivele pentru care am fost internat forțat, să nu creadă că am făcut cine știe ce acțiune reprobabilă sau violentă. I-am spus că știu că nu poate să-mi dea drumul acasă, că are ordin, dar singurul lucru pe care îl cer este să nu-mi administreze forțat medicamente. În urma unui astfel de tratament un alt internat politic a intrat în comă și cu greu și-a mai revenit. Nu vroiam să mi se întâmple și mie așa ceva. Domnul Nicolau s-a uitat la mine ca și cum i-aș fi cerut un lucru absurd. Bineînțeles că m-a refuzat și timp de trei săptămâni am fost silit să fac fel de fel de torturi pentru a înșela vigilența surorilor. Reușeam să țin până la 10 pastile sub limbă și să deschid gura să mă verifică dacă le-am înghițit, după ce dădeam pe gât

Vasile Paraschiv împreună cu doi alți internați politici în spitalul Săpoca. Cel din mijloc a emigrat în Canada, iar cel cu mustață a murit.

paharul cu apă”. Trei medici: Honet Valeriu, medic legist, Călin Botez, medic specialist psihiatru, și P. Băltărețu au făcut, la cererea Securității, o expertiză în urma căreia Vasile Paraschiv a fost declarat potențial periculos și au recomandat internarea într-un spital pentru bolnavi cronici. Este numit spitalul Călinești, unde sunt internați cei considerați irecuperabili. Această

recomandare este făcută ca măsură de siguranță. Chestionat asupra acestui episod, domnul dr. Botez nu și-a amintit. „Poate domnul Honet Valeriu...”, propune distinsul medic. Între timp însă domnul Honet Valeriu a murit, iar problema colaborării psihiatriei cu serviciile de represii ale regimului comunist a fost îngropată.

MARIAN MARIN ■

Premieră (!!) la Tribunalul din Ploiești:

CU ACTE FALSE SE CÂȘTIGĂ UN PROCES!

● Judecata s-a făcut fără avocatul reclamantei

de Apel. Merită menționat că până în prezent el a mai avut de a face cu justiția pentru traficul de copii în Germania, a furat un televizor color de la... bunicul lui din Humulești, iar în prezent este arestat. La înfățișări nu prea s-a prezentat pentru că a fost prins în timp ce trecea în mod fraudulos frontiera, sau... era plecat la tatăl lui la... Köln. În plus... Loghin Gabriel pierde această așa-zisă chitanță!

Având în vedere situația de față, pe bună dreptate ne întrebăm pe baza cărui act se judecă acest proces?

În mod miraculos apare însă în dosarul nr. 121/1993, o chitanță cu iscălitura Magdalenei care diferă vădit de cea autentică și despre care aceasta nu știe nimic. În plus, apar consemnați ca martori Breban Marilena și Ghiță Florica Lucia, cu totul alte persoane decât cele din chitanța inițială. Adresele lor — false.

Mai aflăm cu stupeoare că procesul de pe 30 septembrie '93 la Curtea de Apel s-a judecat fără avocatul reclamantei, deși a cerut oficial în fața instanței amânarea procesului din lipsă de apărare.

În disperare de cauză, ultimul lucru care i-a mai rămas de făcut Magdalenei a fost să se adreseze poliției. A făcut o sesizare la locotenentul Ronea Cristina prin care a solicitat să se studieze veridicitatea chitanței pe baza căreia se judecă procesul. Am întrebat-o pe locotenent Ronea Cristina dacă semnătura Magdalenei și adresele mar-

torilor din chitanța existentă la dosar sunt autentice. Iată răspunsul: „Propunerea noastră pentru Parchetul de pe lângă judecătoria Ploiești este de a nu se începe urmărirea penală, întrucât uzul de fals nu se confirmă”. În legătură cu adresele martorilor (care sunt false) afirmă: „Nu pot să vă spun dacă adresele martorilor sunt într-adevăr

cele din dosar, ci numai că, pentru noi, nu s-a confirmat propunerea ca să începem urmărirea penală.” Comentariile sunt de prisos.

Ne-am adresat în final domnului procuror Nica Dinu care se ocupă de procesul penal. Domnia sa declară că „este absolut ilegal ca un proces să se judece fără avocat în condițiile în care per-

soana implicată, a cerut în mod oficial apărarea. Am avea de a face cu o nulitate absolută a procesului.”

Ceea ce ne rămâne, este să așteptăm hotărârea forului superior — Tribunalul Suprem sau dacă este cazul... anularea hotărârii Curții de Apel.

RALUCA VRABIE ■

Chitanța

Astăzi, 15 septembrie 1990, subsemnata Bălan Magdalena din Ploiești, str. Găgeni nr. 69, cu B.I. seria DC-675007 — am primit de la Loghin Florian Gabriel domiciliat în Ploiești str. Inelului nr. 3 bloc 51 sc. A ap. 36 B.I. seria 095253 suma de 90 000 (nouăzeci mii) lei plus un televizor color „Genuens” evaluat la suma de 35 000 (treizeci și cinci mii) lei, totalizând suma de 105 000 (una sută cinci mii) lei aceasta fiind suma (costul) imobilului din str. Găgeni nr. 69 și a terenului aferent acesteia.

Menționez că în cazul în care unul din noi se va răzgândi, eu Bălan Magdalena mă oblig să dau banii dublu înapoi — adică suma de 210 000 — (două sute zece mii lei) iar dacă se va răzgândi cumpărătorul Loghin Florian Gabriel să piardă suma de 105.000 (una sută cinci mii lei) sumă ce am primit pentru achitarea imobilului din str. Găgeni nr. 69.

Au fost de față la întocmirea acestei chitanțe Șerban Marilena și Ghiță Florian Lucia.

Această chitanță își pierde valabilitatea în momentul întocmirii actelor de vânzare-cumpărare legalizate în fața notarului de stat.

Mă oblig să contribuim jumate-jumate la facerea și legalizarea actelor de vânzare-cumpărare.

Chitanță
Data: 15 sept 1990. Subsemnata:
Bălan Magdalena din Ploiești str. Găgeni 69
cu B.I. seria DC-675007 — Am primit
suma de 35 000 (treizeci și cinci mii lei) din
cumpărarea p.l. de casă și terenul aferent
de la Loghin Florian Gabriel cu B.I.
seria DC-095253 — Ploiești str. Inelului
nr. 3 sc. A ap. 36 — urmînd ca eu
de bani — suma la cumpărare de 105.000 —
jă se achită adică eu legaliz
rea actului prin notariul de stat
Hă țaste etc. față cumpărător la data
marea acestor acte — Șerban Marilena
și Ghiță Florian —
și pe de valabilitate în momentul
încheierii actului de vânzare-cumpărare.
Loghin Florian
Șerban Marilena
Ghiță Florian

ROPACK - '93, frumusețe și estetică

Aceasta este denumirea expoziției internaționale specializate care a fost organizată la Sala Palatului din București. Este vorba de o importantă acțiune aparținând firmei TATCO, la care și-au dat concursul mai multe firme specializate în producerea de ambalaje, printre care amintim: DUNAPACK din Budapesta, X-IMPEX SRL din București, KRONSTADT Ltd din Germania, AMCO SA din Buftea, ROTOPAK din Turcia (reprezentată de GERA BROS, societate mixtă româno-turcă), S.C. Industria Iutei S.A., TERRA SA din București, S.C. PLASTICO S.A. din Sf. Gheorghe, MUCART din Cluj-Napoca, STIROM S.A. din București, S.C. AMEP S.A. din Tecuci, KNER din Békéscsaba, Ungaria.

Despre importanța calității ambalajelor în fixarea strategiei pentru desfacerea cu succes a produselor industriei noastre ne-au vorbit la deschiderea expoziției domnul Octavian Moarcăș, directorul firmei organizatoare și Tudor Florin, șeful Secției ambalaje de la Societatea LAREX. Am aflat că în România producția de ambalaje se ridică la valoarea de 200 miliarde lei anual, ceea ce reprezintă 5 la sută din producția totală a țării, față de 10 la sută în țările dezvoltate. Există încă mari posibilități pentru dezvoltarea industriei de ambalaje atât cantitativ cât și calitativ, acest lucru reieșind din discuțiile avute cu reprezentanții firmelor producătoare. Un ajutor în această direcție îl constituie și firmele mixte și reprezentanțele firmelor străine, care, prin experiența lor în domeniu, contribuie la obținerea unei calități ce poate satisface gusturile din cele mai rafinate ale cumpărătorilor. Din discuția avută cu dl Toth Sigismund, directorul reprezentanței din Cluj-Napoca a firmei austriaco-maghiare, am aflat că, printre altele, scopul urmărit este de a ajuta ca producția românească de bunuri să fie mai bine valorificată pe piețele externe. Până în prezent s-a reușit deja colaborarea cu firme cunoscute, cum ar fi: Fabrica de ciment Alejd, Electromureș și Azomureș, Porțelanul din Cluj-Napoca, Neckrom din București, Mobila Iași, Movax din Vaslui, Relee Mediaș. De precizat că toate ambalajele produse de această firmă sunt proteoate ale mediului înconjurător și se înscriu în toate standardele internaționale, un lucru obligatoriu care se pune în fața producătorilor noștri. Să sperăm că aceasta se va întâmpla cât mai repede. Oricum, este un început.

ALEXANDRU PĂSĂRIN

„CELE 12 PRINCIPII ALE SPIRITULUI BOUYGUES” (5)

Un extras din rezultatul anchetei permite enumerarea unor însușiri și opțiuni ale unui colaborator oarecare al Bouygues, făcute după criteriul spiritului de întreprinzător.

„Oamenii noștri răspund la aceiași stimuli, fie că sunt la Bouygues sau nu importă ce filială”.

— Aderă total la grup;
— Crede în dezvoltarea sa;
— Diversificarea este necesară; noul sediu este un simbol al dezvoltării;

— El se „realizează” prin munca sa. Aceasta înseamnă deseori și multă „pasiune”. Este o chestiune de „profesie”;

— El face parte dintr-o comunitate combatantă, dar suferă din cauza lipsei de înțelegere dintre oameni;

— Muncește și este mândru de randamentul în serviciu;

— Condițiile de lucru cerute îi sunt satisfăcute; crede în informatică;

— Are multă libertate în organizarea sarcinilor proprii; este satisfăcut de obiectivele fixate. Totuși, ar dori ca organizarea, responsabilitățile și obiectivele să fie mai clare;

— Multumit de calitatea raporturilor cu clienții, consideră că mai are totuși de învățat în domeniu;

— Fiind foarte legat de grup, coeziunea cu cei de acasă poate să scadă. Dacă se consultă cu alții în privința direcției generale a grupului, în legătură cu problemele familiale este mult mai sever;

— Este încântat de responsabilitățile profesionale, legate de poziția sa ierarhică, dar mai puțin de acelea legate de factorul uman: îi satisface o apreciere corectă dar nu și sfaturi legate de carieră sau unele informații sărace și nu prea sincere;

— Dacă „se dă la fund” într-un serviciu care îi place este pentru că remunerația nu este pe măsura efortului cât și datorită lipsei de timp dedicat vieții private;

Eforturi importante trebuie depuse în special în cadrul unei societăți cu obiect de activitate diversificat, lucru care presupune deja profesii, culturi și mentalități din ce în ce mai eterogene.

Astăzi fondatorul păstrează rolul de lant, de „fir al Ariadnei” care permite fiecăruia a se recunoaște cu ajutorul unei identificări personalizate. Mitul francez nu va fi suficient pentru a garanta perenitatea acestei legături. Grupul Bouygues are o istorie, o stare de spirit, gustul afacerii moștenit de la un bărbat cu o mare carismă; datorită sa este de a asigura viitorul, de a continua un prezent care i-a fost oferit.

De la acest exemplu particular, noi știm (și o și trăim) că o comunitate, o întreprindere născut un sistem de valori cu o anumită stare de spirit, o anume mentalitate, norme de referință, gusturi, obișnuințe etc.

Ceea ce contează este că această microcultură trebuie să evolueze odată cu istoria grupului, să nu aibă un caracter static, să nu rămână legată de un eveniment consumat cândva, în trecut. Noi suntem pe cale (și fiecare dintre noi o știe, o simte) să luăm un viraj hotărâtor într-o eră postindustrială în care individualizarea forțată nu mai poate fi o rețetă, decât, poate, una marginală.

— Reușita va trece mereu prin trei puncte cheie, tradiționale:

- rentabilitate
- tehnici și metode
- competență
- dar prezentate altfel, dozate diferit, după cum urmează:
- oamenii și recunoașterea valorii lor
- grija pentru performanță și calitate
- inovația și dorința de progres

Noi am depus, ani de zile, o activitate ca să producem, dar acum va trebui să producem pentru a realiza o activitate care ne exersează alte calități, alte competențe.

Societatea comercială
RADU S.R.L.

str. Vasile Alecsandri, nr. 2A, SUCEAVA
tel: 0987/22975; fax: 0987/27991

- importă autoturisme noi sau puțin rulate din Germania și Italia
- comercializează autoturisme MERCEDES, VOLKSWAGEN, AUDI, RENAULT și FIAT
- procură și livrează la cerere, în termen de 15 zile de la lansarea comenzii, piese de schimb pentru toate modelele de autoturisme importate
- livrează din stoc bare de protecție (față/spate) pentru orice tip de mașină

- execută pe aparatură specială - tip KISS (import Franța) orice model de cheie (yale, auto și pentru broaște model clasic)

COMANDA SE EXECUTĂ ÎNTR-UN MINUT!

- comercializează prin magazinele proprii produse agro-alimentare
- livrează en gros celor interesați șampon și detergenți import Italia (A.C. 0%), precum și țigărete BASTOS (A.C.0%)

**ADRESATI-VĂ CU ÎNCREDERE
S.C. RADU S.R.L.!**

Biblioteca... lichidă

Singura formă „ofensivă” a privatizării — chioscăria — e pe cale să creeze un sindrom național. Economia de piață devine sinonimă cu balamucul de obiecte mediocre adunate claie peste grămadă într-un soi de ospiciu comercial. Regula acadelei, ciorapului, ginului și a sculelor neutilizabile înghesuite în delir are și excepții. Una dintre ele s-a localizat în preajma Grădinii Botanice acolo unde începe dealul care duce spre un original palat. Excepția are și o firmă: C-sa visurilor. Simplă, pe înțelesul tuturor, fără farafastăcuri americano-italo-arabe, firma anunță afară ceea ce cu greu bănuiești că se poate întâmpla înăuntru. La intrare, două scrumiere elegante te invită să-ți lași trabucul și să pășești ca în biserică. Primul șoc: pe capace de butoaie

lustruite, încărcate de pietriș, dormitează sticle cu vin. În rafturi, savant organizate, dormitează altele. O sută de soiuri de vinuri albe, rozé-uri, roșii, negre, unele faimoase, altele complet necunoscute, se aliniază pe „bucățele”, ani, pogdorii etc. etc. Din loc în loc, sinteze documentare privind segmente de cultură viticolă la care românul băutor nu a avut acces până acum. Extraordinara varietate este comprimată deștept și absolut instructiv. Prețurile sunt aidoma tranziției: te atrag și te resping. Unele sunt acceptabile (între 900 și 1500 lei sticla). Altele au un aer de science-fiction: șampania Pommery se... duce la 48000 lei sticla. Problema e că ai ce alege și ești ajutat, profesional. Nu e rău.

MISIUNE SOGES

În perioada 26-29.10 a.c. s-a aflat în România delegația Grupului SOGES din Italia, formată din domnii Ettore Pedrazzo — Președinte și Alessandro Morelli — Responsabil de Zonă.

Grupul SOGES este cea mai mare firmă de consultanță privată, din Italia, cu o cifră de afaceri care a crescut de la 5 miliarde de lire în 1984 la 18 miliarde în 1990.

În cei 18 ani de activitate, Grupul SOGES a operat cu precădere în sectorul industriei și serviciilor, acoperind o gamă largă de activități de consultanță:

- administrație și finanțe
- organizare comercială
- sisteme informatice
- pregătire și selecție de personal

- amenajare teritorială și turism
- calitate și management

Delegația italiană a fost primită la Ministerul Industriei, Agenția Națională pentru Privatizare, Fondul Proprietății de Stat, Agenția Română de Dezvoltare, CRIMM, IROMA. Grupul SOGES este interesat să participe la proiectele de restructurare industrială, privatizare și crearea de întreprinderi mici și mijlocii cu expertize, studii și consultanță de specialitate.

Grupul SOGES va face oferte scrise vizând oportunitatea participării la programele finanțate de C.E.E. și intenționează deschiderea unei reprezentanțe la București, pentru a urmări realizarea proiectelor în care se va implica.

O ȚARĂ APROAPE DE NOI: LUXEMBURG

Așa cum am anunțat în numărul trecut, ne-a vizitat o importantă delegație luxemburgheză condusă de Alteja Sa Regală Marele-Duce Moștenitor, Prințul Henri. Cu acest prilej, pe lângă numeroase contacte politice și de afaceri, s-a semnat și un acord între Guvernul României și Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg cu privire la transportul pe căile navigabile.

Amănunte despre întâlnirile pe linie de afaceri puteți găsi în această pagină din declarațiile făcute de câțiva oameni de afaceri, membri ai delegației.

Un supliment politic, cultural și economic dedicat acestei mici țări mari veți putea citi în scurtă vreme în paginile revistei noastre.

SYLVIE LUCAS — secretar de Legație: „Din punctul de vedere al Guvernului luxemburghez, scopul vizitei a fost dublu, politic și economic. S-a realizat o informare a dlui Georges Wohlfart, Secretar de Stat pentru Afaceri Externe, privind stadiul reformei din România și situația politică generală. S-a făcut o deplasare la Calafat, unde s-a vizitat punctul de vamă de peste Dunăre și o altă la Sibiu, legată de o întâlnire a Altejei Sale Regale, Prințul Henri de Luxemburg cu membrii comunității luxemburgheze de acolo, rezultată în urma unei migrații cu secole în urmă. De cealaltă parte, grupul de oameni de afaceri a venit pentru a identifica relații posibile cu firme românești, pentru a căuta parteneri de cooperare, pentru a constitui firme mixte, a găsi posibilități de export și import, sau pentru a dezvolta relații care deja existau. Dorește să menționez că țara dvs a fost vizitată de trei ori în ultimul an, de domnul Wohlfart, apoi domnul O. Gherman, președintele Senatului din România a fost la Luxemburg în octombrie, iar luna viitoare este așteptat ministrul român de externe, domnul Th. Meieșcanu. Există un întreg ciclu de reuniuni și informări economice, România participă la Târgul Internațional de la Bruxelles, aveți o ambasadă foarte activă în Luxemburg. Toate acestea fac posibilă o informare reciprocă privind potențialele economice și comerciale ale celor două țări și oportunitățile care există pentru cooperare.”

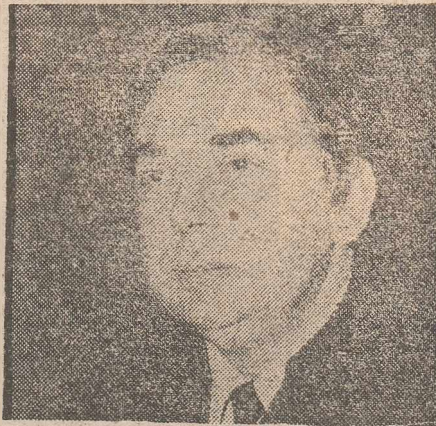

PAUL HIPPERT, directorul Camerei de Comerț: „Am avut un program foarte încărcat. Vom transmite informațiile primite firmelor luxemburgheze pentru a veni aici și a discuta proiecte de cooperare cu parteneri români. Am constatat că deschiderea este mare, iar contactele sunt ușor de stabilit. A fost o vizită de informare și rămâne să vedem cum vom putea îmbunătăți în viitorul apropiat relațiile comerciale.”

PAUL FIRMERY, director tehnic al firmei Enviro Services International: „Suntem o societate specializată în protecția mediului. Acoperim cu deosebire industria petrochimică ca și sursele de apă potabilă. Dispunem de posibilități de intervenție rapidă în toate cazurile posibile de poluare. Am fost solicitați în cazul naufragiului petrolierului Amoco Cadiz. Căutăm parteneri români. Ministerul Mediului este un par-

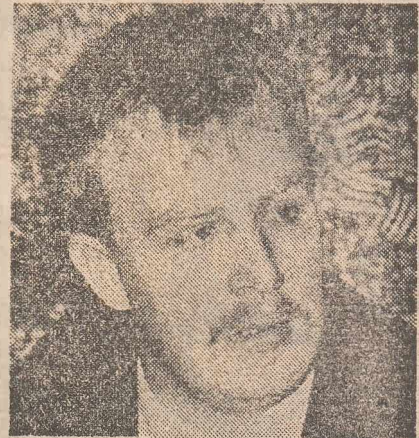
tener ideal pentru noi. Dorim să investim pe termen mediu sau lung în România. Am avut contacte interesante cu societăți petrochimice sau petroliere cu mari probleme de poluare.”

ERNY SIMON, director la Bureau d'Etudes LUXPLAN S.A.: „Este a doua vizită în România. Oferim servicii în domeniul construcțiilor, inclusiv infrastructură. Am discutat cu reprezentanții mai multor ministere. Voi reveni la începutul anului viitor. Intentionăm să deschidem și un birou la București pentru a urmări proiectele ce vor fi contractate. M-a impresionat amabilitatea cu care am fost primit.”

COMES NICOLAS — patron la Carrosserie Comes și director la Accumulux, președinte la „Fédération des Jeunes Dirigeants du Luxembourg”: „Am vizitat ieri două uzine din București și am constatat un deosebit interes și mari posibilități pentru a realiza în scurt timp colaborări privind fabricația de acumuloare staționare și auto de diverse gabarite. De asemenea am vizitat sucursala Mercedes din București a dlui Ion Tiriari în vederea unei posibile colaborări pentru fabricația de caroserii de mare tonaj. Am fost bine primiți de oficialitățile române și, pentru o vizită de numai două zile și jumătate, rezultatele mi se par încurajatoare.”

RAOUL ORIGER — director Miroiterie ORIGER S.A., firmă specializată în produse din sticlă cu destinație specială și de artă, de la veselă din sticlă și plexiglas, la vitralii de artă, oglinzi decorative, uși și vitrine din geam securizat. „Deși sunt pentru prima dată în România, renumele produselor românești din domeniul sticlăriei fiind bine cunoscut și în Luxemburg, mi-a fost ușor să-mi fac un program foarte bun. Venind în țara dvs să vizităm câteva fabrici de profil, am știut că vom avea ce vedea. Mai mult, am fost bine primiți și, scopul principal al vizitei fiind de a sonda posibilitățile de a face afaceri cu firmele românești, discuțiile au fost deschise și foarte la obiect. Noi am putea să asigurăm în scurt timp o piață de desfacere a sticlăriei românești în zona Benelux și Germania. Timpul a fost scurt. Ne-am propus, în continuare, împreună cu partenerii români contactați, să purtăm o corespondență, să ne punem la dispoziții documentații pentru o cunoaștere reciprocă mai bună. Firmele mici mi se par cele mai potrivite pentru o viitoare cooperare, datorită flexibilității lor. Dorește să revin în România cât de curând.”

EMILE SEYLER
Agent Général
LA LUXEMBOURGEOISE
Société Anonyme d'Assurances

„Cred că e necesar ca fiecare român să vorbească două limbi, fie franceză, fie germană, pentru că prin limbaj putem avea mai multe cunoștințe. Este foarte important să vorbești o limbă străină pentru a avea rezultate mai bune. Chiar în România este necesar să se asculte alte posturi de radio, să se poată citi alte ziare, să se poată audia postul nostru de televiziune pentru a avea mai multe informații, pentru că informația formează persoana. Se pare că informația lipsește.

Toate țările, fie Franța, Belgia, Luxemburg, pot fi deschise pentru fiecare aici, pentru fiecare informare, fiecare documentare care, este necesar să se stabilească în diferite domenii, dar mai ales în domeniul privatizării. De asemenea în Luxemburg am cunoscut situația aceasta după cel de al doilea război mondial și am văzut eforturile pe care oamenii le-au făcut.

Problema de limbă este pentru fiecare un lucru care înseamnă curaj. „Curajos” și bine informat înseamnă CALIFICAT.

Cu toate acestea în privința țării dumneavoastră eu sunt plin de optimism. Informația trebuie să formeze privatizarea. Vorbind de agricultură este necesar să se dezvolte. Dacă altfel am vorbit, se acceptă stagii de la dumneavoastră.”

MAART'S CO
design, publicitate, serigrafie

firma de publicitate MAART'S co srl
va ofera

MAART'S CO srl
B-dul DECEBAL Nr. 73 PIATRA NEAMT
(în curtea de MOLDOCOR sa et. 3)
Tel. +40-(0)93/619576; fax 610589

publicitate primara pentru firma dumneavoastra
conceptie sigla
carti de vizita imprimate plan si relief
foi si plicuri cu antet
conceptie si executie
etichete produs, raft
pliante publicitare
embleme, ecusoane, legitimatii fanioane, etc

sintem specializati in confectionarea de:
etichete autoadezive,
autocolante publicitare pentru exterior,
interior si duble,
intr-o gama variata de culori si marimi
servicii de publicitate radio, si ziare
tehnoredactare casete publicitare pt. ziar
clisee pentru zinc si ofset etc.
invitatii nunta si alte ocazii
un bogat sortiment de felicitari

oferta

noastra

confectionam firme obisnuite si luminoase
inscripționam camioane mari si containere
totul la cel mai inalt standard de calitate!

„Când mi venit comunistii la putere aveam 25 de ani, eram deja format ! Am asistat la declinul extraordinar al societății românești și am parcurs această demonie a istoriei care a fost comunismul și care a lăsat urme adânci în sufletele oamenilor ! Sunt sigur că după câțiva ani societatea românească se va redresa ! Suntem un popor viguros, pu ternic, care vom ieși cu bine din această încercare !”

Acasă la domnul Ștefan Augustin Doinaș

„Vremurile grele prin care trecem cer angajarea intelectualilor în procesul de transformare a societății noastre !”

În 1982, ambasadorul Germaniei îi înmânează medalia GOETHE, pentru traducerea lui FAUST în românește

REGELE MIHAI ESTE SIMBOLUL ȘI ȘANSA ROMÂNIEI

DI Ștefan Augustin Doinaș locuiește în blocul ce are la parter magazinul București-Berlin. Blocul a fost construit prin 1958, pe o fundație care exista încă dinainte de război, pentru că un om de afaceri dorise să construiască aici un mare magazin, dar nu a mai avut posibilități materiale.

„Locuiesc aici din 1958. Logodnica mea, Irinel Liciu — fostă primă balerină la Opera Română — primise prin repartitie acest apartament, locuia împreună cu părinții. Ne-am căsătorit îndată ce am ieșit eu din închisoare și ne-am instalat aici. Înainte stăteam în Cotroceni, cu chirie, într-o locuință

foarte mică, absolut incomodă, într-o casă veche”.

Apartamentul are trei camere, iar DI Doinaș îl consideră „destul de spațios”.

Aproape fiecare privire ți se așază pe obiecte care parcă-ți spun că ele sunt aduse aici de gusturile pline de rafinament artistic ale stăpânilor casei. „Eu cred că acest apartament se individualizează prin diverse obiecte care se află plasate în diverse colțuri ale casei și sunt cele care atestă gustul meu și al soției mele. Pentru că aceste obiecte mici, neînsemnate uneori, alteori dimpotrivă, legate de o anumită amintire și deci de o mare valoare sen-

timentală, sunt cele care dau culoarea, atmosfera unei încăperi. Căci tu ai dinți lungi — care a apăsă unei mașini agricole — pe care adus-o de la mare, găsită de soția cu prilejul unei plimbări pe plajă, model de automobil de la începutul secolului, o veche cană de cositor, un lăptor chinezesc, o adevărată bijuterie care nu poate fi utilizată la nimic, este de fragil, dar care este o păcătoare !” Oricum, domnește și înalt cântăresc al domnului DI

„Nu mi-am numărat niciodată cărțile !”

Condamnat pentru că nu și-a denunțat prietenul

„Am fost arestat în 4 februarie 1957 ; am fost acuzat de omisiune de denunț în cadrul unui complot armat pentru răsturnarea puterii de stat și am făcut închisoare un an de zile ! Bineînțeles, acuzația era fantezică ! Marcel Petrișor, prieten al meu și coleg de litere, venise la mine în redacție — la revista TEATRUL, unde lucram împreună cu regretatul meu prieten Ion D. Sârbu — și ne-a spus, în zilele când în Ungaria era revoluție, că și la noi se va petrece ceva, anume că studenții vor face o manifestație și vor cere scoaterea limbii ruse din școală (lucrul părea o acțiune de mare curaj pe vremea aceea !) și de asemenea că vor găsi sprijin la armată. A treia zi după ce a fost la mine, a fost arestat. Au trecut trei luni până ce și eu am fost arestat, pentru că Petrișor a fost bătut în asemenea hal, încât aproape în fiecare săptămână mai spunea un nume eu care a stat de vorbă ! Pe mine m-a spus ultimul, din cauza prieteniei pe care mi-o purta ! Am fost 36 de inși implicați în acest proces !”

„S-ar putea să am peste zece volume ! Să știți, însă, că nu mi s-a vă făcut niciodată impresia că eu care are o bibliotecă atât de bogată și izbutit să citească toate aceste cărți. O mulțime de cărți ferință le consultă atunci când voie și citești articolul respectiv cărți te-au sedus prin titlul lor autorul lor, prin conținutul lor răsfoit. Puține sunt cărțile pe care le-ai citit sistematic și de obicei sunt cărțile la care te reîntorci, pentru că numai prin repetare se poate pătrunde în adevăr miezul unei cărți. Uneori apucă o plăcere deosebită să răsfoiesc în bibliotecă, iar alteori plictisit de moarte că totuși trebuie să fac această curățenie !”

"Monarhia ar aduce stabilitate!"

Eu sunt regalist, am demonstrat lucrul acesta și anul trecut, de astă, când l-am întâmpinat pe Majestatea Sa Regele Mihai I înțeleg și îmi manifest această opțiune a mea, pentru că am încrederea că în asemenea vremuri restaurarea regală ar aduce un plus de stabilitate în viața noastră politică, ar tempera anumite orgoli politice și ar da o anumită măsură unor acțiuni politice!"

Vechi gusturi... austro-ungare

Am propriu-zis un fel de mâncare preferat, ei mai multe. Unele educația gastronomică pe care mi-o în Ardeal și care era eleră. Din păcate, de multe din a feluri de mâncare a trebuit să mă t, pentru că pe vremea copilăriele în Ardeal se găteau feluri, după bucătăria austro-ungară. De față, medicul nu mi mai e să mă bucur de lucrurile de mâncare! Erau mâncăruri pentru că se găteau cu untură, eu cu multa prăjăală, erau foarte îndesate. Le-am mâncat și plăcut foarte mult! Sunt în atimp, un mare amator de pește! Un amator de legume și aproape amator de paste făinoase. Nu înclinai spre bucătărie deloc, plăcut întotdeauna să mi se precă! De altfel, chiar și pentru a rețuie să ai o vocație deosebită! Am fost băutor de vin, deși fac dintr-o familie care a avut și podgoria Șirici. Am fost băutor hiu (asa i se spune la noi), adică uică distilată de două ori, care este 50%. Incepând din adolescență toată tinerețea mea, chiar după am mutat la București, am băut mult rachiu (de-a lungul anilor, it, nu dintr-o dată!). Nu sunt de felul meu, dar mi-a plăcut a băutura tare! Ea s-a răzbunat, iar acum de ani și ani de zile ai beau băuturi tari, gust doar vin sau coniac!"

mului Doinaș îi plac... turcoacele

un fel de liniște, o lene, o nece, o dulce farniente, o somnolență când stau la masă și mă înu privirea spre ele, atunci parcă lăhnesc și eu după micul sau marefort pe care l-am făcut!"

vorba de turcoacele dintr-un de Iser, un tablou preferat, așezasupra canapelei din camera de

Neîndemânatic la mașinării

nt absolut «anti» față de tot ceea seamănă tehnică, mașinării; am irism, dar conduce soția mea! Am at o singură dată să conduc și a fac un pocinog și de-atunci n dat seama că nu am talent pen-sa ceva și nici măcar n-am în-să dau examen pentru permis ducere auto!"

Dintr-o îndrăgostire în altă îndrăgostire

legele noastre erau niște fete e drăguțe și stimate de noi toți, u că, să știți, pe vremea aceea nți aveau altă mentalitate decât pun — uneori văd — că o au coităzi! Erau fete drăguțe, frumoatudioase, exista multă prietenie noi, s-au înjghebat multe căsătorecă de pe vremea studenției și în al exista o atmosferă de mare raderie și de mare puritate în al Universității. În ceea ce mă

privește pe mine, ca tânăr din zodia Taurului, eu erod că o duceam dintr-o îndrăgostire în altă îndrăgostire pe vremea aceea! Cel puțin însemnările, puține, pe care le am de atunci dovedesc lucrul acesta! Iar poeziile pe care le-am scris atunci — pentru că nu exista zi în care să nu scriu vreo zece poezii — dedicațiile lor arată, de asemenea, o anumită apetență pentru lucrul acesta!"

Impunătoarea personalitate a dlui Coposu

„Firește, îmi impune Corneliu Coposu, prin rectitudinea sa morală și prin toată personalitatea sa politică și umană! Îmi place, pentru măsura cu care s-a angajat în politică, Nicolae Manolescu, nu numai pentru că este șeful partidului meu, ci pentru că realmente văd în el un intelectual de mare finete și un om politic de mare viitor, după părerea mea! Fără să mai nominalizez, îmi mai plac câțiva oameni de la tinerii liberali și de la partidul lui Petre Roman!"

„Mircea Dinescu nu este un om necinstit!”

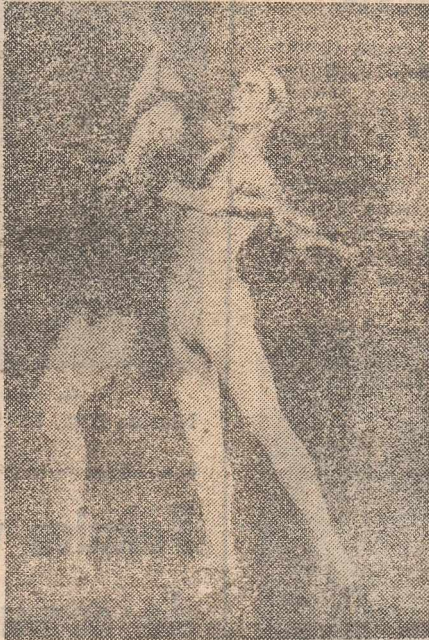
„Mircea Dinescu este cazul scriitorului cu exces de temperament, temperament care l-a jucat și s-ar putea ca și de aici înainte să-i joace multe feste! Dar nu este un «caz juridic»! Dinescu nu este un om necinstit care să se fi apucat să facă diverse matrapzăcuri! Nu! Situația dezastruoasă a Uniunii se datorează lui Dinescu, dar și tuturor celorlalți care ne-am aflat în organele de conducere! E drept că Dinescu are un temperament care nu-i permite să dialoghezi cu el, dar dacă știți cum să-l iei poți să dialoghezi, totuși, foarte bine! Iată de ce eu socotesc că suntem cu toții răspunzători că nu am făcut ceea ce trebuia să facem, adică să punem piciorul în prag și, cu anumite riscuri, să-i impunem o anumită conduită în afacerile generale, foarte importante, ale Uniunii. Entuziasmul lui, încrederea lui că lucrurile vor merge bine, pasiunea lui de a face mult pentru viața literară, acestea sunt lucrurile care l-au adus în impasul în care a ajuns acum! Eu am, însă, încredere în Dinescu! Nu sunt de acord cu cei care se desolidarizează acum de lucruri la care, totuși, au participat și trebuie să ne asumăm — dacă nu altceva — măcar pasivitatea noastră! Am ajuns aici pentru că n-am știut să ne chivernisim cum trebuie! Este o lecție aspră, din care trebuie să învățăm și, de-aici înainte, să procedăm altfel!"

Din tot ce ați scris, ce iubiți mai mult?

„Bineînțeles că țin la acel Alfabet poetic, care a luat în 1947 Premiul Eugen Lovinescu și care n-a fost publicat niciodată, pentru că fragmente din el au constituit materia altor cărți, din momentul în care am avut dreptul să public, adică abia din 1964. Un alt volum la care țin în mod deosebit este *Seminția lui Laocoon*, publicat în 1967, care este plin de brisumul acela tulburător care mă frământa pe vremea aceea și, în sfârșit, un al treilea este *Hesperia*, publicat în 1980, de asemenea un volum de versuri care trădează o influență — cred eu esențială — aceea a lui Holderlin, asupra mea!"

În Germania, cu prietenii săi Ion Negoieșcu și Pavel Chihaiu

„Dansul mi se pare unadinele mai frumoase și mai paradoxale arte! Am participat la spectacolele de balet în care a evoluat și soția mea și am trăit alături de ea toate emoțiile respective!"

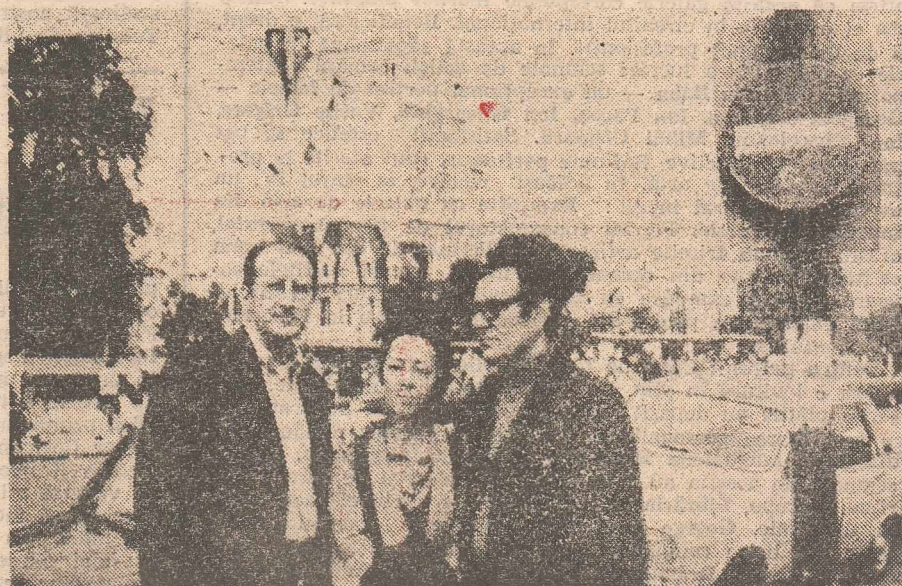

Missy, superba și aristocrata piscuță neagră, cu care dl senator a dus negocieri pentru a o convinge să se lase fotografiată!

Obstacol în calea democrației

Ion Iliescu — „un simplu rival al lui Ceaușescu”, „o copie a lui Gorbaciov”

„Nu știu dacă Iliescu este un spirit malefic, dar în orice caz este retrograd și dăunător și un obstacol în calea democrației. Pentru că Iliescu este ceea ce a fost înainte: un simplu rival al lui Ceaușescu! A rămas comunist și va încerca, pe cât posibil la noi, să păstreze acele forme de socialism care au înrudit cu ceea ce constituia idealul său social-politic. Am avut prilejul să stau de vreo trei ori de vorbă în ultimul timp cu dânsul. La una din aceste întâlniri, când am fost mai mulți scriitori să-i cerem ajutorul, se pare că l-am stimulat — ne-i mărturisit chiar dânsul — și și-a dat drumul la gură, făcându-ne timp de o oră și jumătate niște confesiuni. Atunci mi-am dat seama că nu se mai poate face nimic: există ceva foarte adânc în structura lui psihică, în concepția lui, care este definitiv modelat! Iată de ce cred că nu este omul cu care putem merge înainte în aceste vremuri! El ar fi fost foarte bun în perioada '80-'90! Este totalmente o copie a lui Gorbaciov, un om care vrea să remodeleze și să remanieze sistemul dinăuntru, lucru care este imposibil, s-a văzut!"

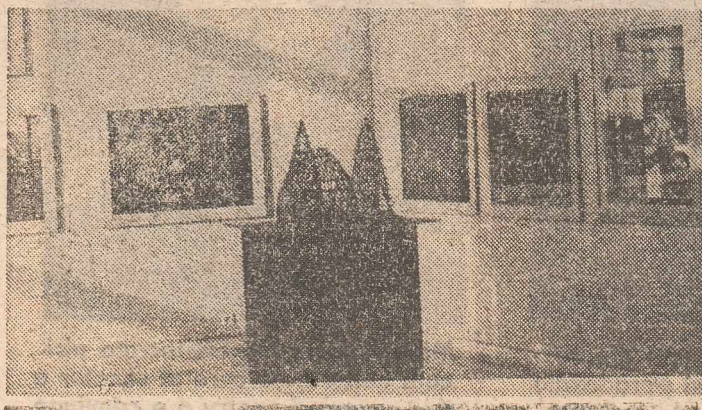
La Paris, cu soția și cu poetul francez Pierre Oster

MARIAN GHÎTEANU
Fotografii de FLORIN IONIȚA

Titina Comşa – Tapiserie

Specialiştii care i-au urmărit evoluţia de-a lungul timpului, afirmă că Titina Comşa deschide, la Galeria Orizont, cea mai frumoasă expoziţie a sa de tapiserie. Laureată a premiului de Artă Decorativă la Bienala Internaţională U.F.A.C.S.I. — Vichy, Franţa şi a Premiului de Onoare la Bienala U.F.A.C.S.I. — Clermont — Franţa, cu lucrări în numeroase colecţii particulare din Italia, Franţa, Germania, Elveţia, Belgia, Olanda, Austria, Anglia, Grecia, S.U.A., Argentina, Columbia, Tunisia, Algeria, artista declară: „Iubesc armonia. Doresc să creez bucurii prin lucrările mele”. În tapiseriile expuse acum la Orizont, armonia se naşte din culoare, iar bucuria vine din lumină.

Arhitectura organică ungară

Expoziţia „Arhitectura organică ungară”, privită cu invidie de români la Bienala de la Veneţia din 1991, după cum mărturisea domnul Alexandru Beldiman, preşedintele Uniunii Arhitecţilor, a ajuns — după doi ani, în care a cucerit metropolele Europei — şi la Bucureşti. Urmare a unui schimb — arhitecţii români şi-au prezentat creaţiile în luna august la Budapesta — expoziţia ungară a fost deschisă la Galeria Teatrului Naţional, cu sprijinul Centrului Cultural al Republicii Ungare la Bucureşti. Treizeci şi şapte de arhitecţi ai tinerei generaţii îşi au, fiecare, propriul drum, pornind însă de la un filon tradiţional: creaţia târânească a secolului XVIII, îmbogăţită, mai apoi, cu influenţa stilului Art Nouveau, specifică arhitecturii maghiare.

PIATA DE ARTA, ARTA DE PIATA

Rochii, antichităţi şi parizer

Deşi multe magazine de artă oferă o abundenţă de produse, rar întâlneşti obiectul frumos, cu adevărat valoros. Sunt, însă, şi locuri unde poţi merge la sigur. Unul dintre ele este Galeria Dominus. Nu se poate scrie despre un adevărat lăcaş de cultură în câteva rânduri. Mă simt dator, totuşi, să afirm că această galerie corespunde marilor exigenţe. Calitatea ei o înscrie în circuitul internaţional. Beneficiază, e drept, şi de un patronaj profesionist. În această săptămână în galerie se pot admira lucrări semnate de artiştii români contemporani: Corneliu Baba — un excepţional portret de femeie — Georgea Năpăruş, Ion Pacea, Ion Gheorghiu, Vasile Grigore, Ion Musculeanu, Mihai Cizmaru. Satisfacţii estetice se pot trăi şi pe căi olfactive. Rafinate parfumuri sunt oferite la preţurile operelor de artă. În aceeaşi clădire, la etajul IV, un eveniment cultural inedit: Expoziţie cu obiecte de artă din îndepărtata Persie. Pentru consumatorul de frumos oriental, oraşul Ispahan trimite artizanat tradiţional de cea mai bună calitate: obiecte din ceramică şi metal, dar şi vestitele covoare. Se pot cumpăra cu bani peşin, la preţuri accesibile. Dacă expoziţia a plecat din Bucureşti, căutaţi-o la Iaşi. Merită cheltuiala!

Pentru patronii Casei de licitaţie Alis, duminică ce a trecut a fost o lovitură în plin. S-a vândut tot. Şi bune şi rele. Preţurile plătite au depăşit mult aşteptările. M-am bucurat pentru reabilitarea personalităţii a doi mari artiştii români din diaspora: Magdalena Rădulescu şi Eugen Drăguţescu. Pisele semnate de aceştia au fost plătite la valoarea pe care o meritau. Apropo, Librăria Eminescu, oferă o carte extraordinară, în tiraj mic. George Ciorănescu tâlmăceşte pentru români texte din lirica religioasă universală. Cartea este divin ilustrată de Eugen Drăguţescu. Preţul e simbolic. Ar fi un păcat să pierdeţi o astfel de carte.

În Bulevardul Magheru, pe dreapta, cu câteva zile în urmă am descoperit o mare firmă — Aureola (!?). Se ocupă de tranzacţii imobiliare, confecţii, antichităţi, amanetări şi altele. Înăuntru — tot ce scrie afară. Dacă nu găsiţi ce vă trebuie, încercaţi vizavi, la Unic. Carnea se vinde tot la preţ reaşezat.

DON LOTREC ■

Noul serial TV

„Inelul cu brilliant“, o poveste cu final neaşteptat

În spatele camerelor de luat vederi au stat: Nicolae Niţă, Silviu Jicman, Ioana Prodan, Ştefan Radoff, Liviu Pojoni

Aseară am avut bucuria să vedem începutul primului serial de producţie românească realizat de Televiziune după Revoluţie, „Inelul cu brilliant”. Ecranizarea a fost făcută după romanul de factură politică „Amândoi” de Liviu Rebreanu, teribil criticat în epocă. Dl. Ştefan Radoff, autorul scenariului îl consideră „o capodoperă ratată”. Cine a citit cartea se va bucura să constate că cele patru episoade îmbogăţesc opera literară, reliefând — graţie unor remarcabili actori aduşi magistral în scenă de regizorul Silviu Jicman, într-o superbă imagine semnată de Nicolae Niţă şi Liviu Pojoni — faţete ascunse ale universului uman. Cine nu cunoaşte cartea va avea surpriza unei... povestiri cu final neaşteptat.

Tehnica veche de comunicare şi delectare

„Time is money” nu e, nici pe departe, invenţia generaţiei noastre. Omul a fost mereu în luptă cu timpul. Mereu l-a învins, mereu i-a rămas, pentru a-l cheltui într-un fel. O incursiune în aventura gândirii tehnice te duce la descoperirea unor încântătoare obiecte, care îţi aduc pe buze un zâmbet nostalgic. Cu ele, bunicii or străbunicii noştri câştigau şi, tot cu ele, cheltuiau timp.

Excelenta idee a colectivului de la Muzeul Naţional Cotroceni de a reuni într-un spaţiu expoziţional exemplificări ale tehnicii vechi de comunicare şi delectare, te proiectează în habitatul intim al sfârşitului de secol XIX şi început de secol XX. Graţie Muzeului Politehnic Iaşi, Muzeului Tehnic Prof. D. D. Leonida, Muzeului Judeţean Buzău şi, nu în ultimul rând, colecţionarului particular Doru Fărcuş, ne entuziasmăm în faţa primelor telefoane, patefoane, cutii muzicale, telegrafe, aparate de radio ori televizoare, întrebându-ne, cum au făcut străbunii noştri atât de mult. Tehnica de ultimă oră a fir-

Ceas deşteptător cu mecanism muzical, Germania; telefoane, Paris, sfârşitul sec. XIX

Gramofon, sfârşitul sec. XIX, SUA

melor AREXIM şi TOTUM TRADE, ne schimbă gândul: Cum au trăit cu atât de puţin? Contemporani ai sateliţilor, uităm, uneori, ce datorăm născocitorilor primelor forme de comunicare ori delectare. Într-o expoziţie la a cărei amenajare o ingineră — Daniela Sasu — a fost

secondată, nu întâmplător, de o graficiană — Carmen Pasula, — mai descoperim şi câtă dragoste pentru frumos s-a alăturat tehnicii. În sfârşit, păstrăm recunoştinţa celor care au ferit de praful timpului ce se aşterne, comori de perspicacitate şi inteligenţă.

Film

Pătrundere ilegală

Cariera lui Jonathan Kaplan (regizorul noii pelicule oferite de Twentieth Century FOX şi Româniafilm R.A. Pătrundere ilegală) a început în urmă cu mai bine de 20 de ani, la patru dimineaţă: „Am primit un telefon: Aici Roger Corman, am vorbit cu Martin Scorsese despre tine, aş vrea să vii la Hollywood diseară, să faci un film pentru mine. Am răspuns: Zău, nu mai spune! Telefonul a sunat din nou: Tinere, aici e chiar Roger Corman. M-am bălbăit, m-am scuza şi i-am spus că nu ştiu să conduc. Dar să regizezi ştii? Da.”

Filmul a bătut recordurile de încasări şi aşa a început o lungă şi bogată carieră. A-

mintim din filmografia lui Kaplan Surori de noapte, Studenţii profesori, Izbiturile, Camionagiul, Dincolo de limită, Inima ca o roată, ce-i aduce lui Bonnie Bedelia, pentru rolul pilotului de curse, nominalizarea la Oscar, Acuzatul, unul din cele mai aclamate filme ale anului '88, Jodie Foster primind Globul de Aur şi un Oscar pentru cea mai bună actriţă. În creaţiile sale, Kaplan este mereu de partea oropsiţilor soartei. Nu face excepţie nici în filmul Pătrundere ilegală (cu Ray Liotta, Nurt Russel şi Madeleine Stowe). „Scopul meu în acest film a fost să creez un thriller bazat pe tensiunile reale care există în ziua de azi.”

Pagină realizată de LIANA MOLNAR TATOS ■

Jonathan Kaplan face referire la tensiunile de clasă, vizibil înăsprite în anii '90.

Colocvii în diaspora

Am fost molipsit de Miriam Răducanu

• Gigi Căciuleanu în dialog cu George Arion

În urmă cu aproape un sfert de secol — Doamne, cât timp a trecut! — unul din punctele de atracție ale Bucureștiului cultural au fost spectacolele nocturne ale Bucureștiului de la Teatrul Tândărică. Pe scena aceea liliputană s-au desfășurat reprezentații care încercau să se constituie într-o avangardă artistică, rupând cu clișeele și dogmele — nu numai estetice — propunând, în primul rând, o eliberare a spiritului. Printre protagoniști s-a aflat GIGI CĂCIULEANU care, dacă a fost strălucitor și la Opera Română a devenit o stea și mai luminoasă după ce a uitat de academism.

Destinul a vrut ca să-l reintălnesc, după atâta vreme, la Paris.

— Deci. Ce ai făcut în toți acești ani de când nu te-am mai văzut?

— Ca să fiu sincer, m-am bucurat de libertate. În afară de libertatea politică și libertatea în general, ca dansator, trebuie să-ți pregătești și libertatea corpului, și asta este cel mai greu lucru. Înainte de a fi complex, de-a avea un corp, trebuie să-ți meargă, nu numai capul, dar și picioarele. Am avut un noroc nemaipomenit pentru că n-am fost singur — așa amintesc pe Ruxandra Racoviță, de pildă și ne-am știut unul pe celălalt și-am încercat să nu schimbăm foarte mult în ceea ce reprezintă ntru noi arta. Cred că lucrurile nu se schimbă dacă treci o frontieră. Poate, dimpotrivă. Am avut niște lucruri, așa, în inocență și în inconștient, noastră, am adus ceva oamenilor de aici. Datorită faptului că am fost mai mulți, am știut să nu ne luăm după modele sau după modele care erau foarte tentante, fiindcă este foarte ușor să faci ca altcineva.

— Mai împede?

— Franța e țara modei. Întotdeauna există o modă. Ceea ce înseamnă că dacă nu ești în modă, nu ești la modă. Poate să fie un handicap mare, puternic. Și mai bine să nu fii la modă în Belgia, Germania sau Anglia, decât la Paris. În Paris, moda este o putere extraordinară, are multe de spus.

— Ce credeți că ați adus aici original?

— Cred că am adus o anumită diversitate. Spatele fiecărui dans nu există numai niște scări. Este o cultură pe care am adus-o cu noi, o cultură în care se amestecă în același timp: Kafka, Caragiale, Jacques Prévert, Li- li Ciulei, Miriam Răducanu — care pentru mine a fost întotdeauna și rămâne persoana cea mai interesantă din dans pe care am cunoscut-o și pe care o voi cunoaște de acum înainte. A fost revelația mea.

— De ce?

— Când am văzut-o dansând prima oară mi s-a întâmplat ceva deosebit. Am văzut-o, eu și douăzeci de oameni, prima oară, și mi-am dat seama de câteva gesturi care m-au înveselit pur și simplu. Nu pot să spun de ce, fiindcă nu am văzut-o, nu făcea sărituri și am descoperit-o cu mirare că un gest poate fi mai puternic decât cea mai mare variație de dans, mai mult decât Lacul lebedelor și așa mai departe. Deci, am adus-o într-un fel și pe Miriam Răducanu, o femeie, chiar dacă a rămas în România.

— Ați lucrat mulți ani cu ea?

— N-am avut relația de profesor și elev, am avut tete à tete cum spune francezul, am avut unul lângă celălalt, spectacolele s-au dat dansând. A fost un fel de molipseală.

M-am molipsit de la ea. Și acest dans cred că noi l-am adus. Eu mă revendic de la această mare dansatoare și această mare prezentă din dansul contemporan universal.

— De ce o socotiți așa?

— Miriam are avantajul, trăind în România, că este un mare artist, având o formație dublă (teatru și dans), ceea ce aduce ceva în plus față de o formație coregrafică unilaterală. A adus această formă de teatru, de personaj, de dans, care desigur, este cu totul altceva decât poveștile părinților și alte basme. Personajul care se dansează este un concept destul de nou și original. Este un concept original fiindcă dansul contemporan actual este de cele mai multe ori apatic, ceea ce nu este demersul nostru. Demersul nostru este întotdeauna un personaj, o situație care în loc să fie expusă în vorbă ca la teatru, găsești un „language coregrafic”, este un personaj într-o situație în care se întâmplă ceva.

— Așa ceva am văzut azi.

— Dumneavoastră ați văzut azi un spectacol, dar noi avem în repertoriu vreo zece — douăsprezece, diferite. Trebuie să nu semene unul cu celălalt. Și atunci am făcut ceea ce se face în muzică, dar nu se face în dans. În muzică ce se întâmplă? Mozart a scris o operă și pe urmă sunt nu știu câți regizori care o pun în scenă. Așa am făcut și noi. Eu am făcut coregrafia, materialul, în partea coregrafică și l-am rugat pe Dan Mastacan să facă regia. Lucrez câteodată și cu alți regizori. Am introdus această formulă de regie de teatru într-o operă dansantă, ceea ce este un concept destul de original.

— Fără doar și poate!

(Va urma)

Întreabă-mă

să te-ntreb!

La Jibou cu bou-vagonul

— Vă plac, desigur, călătoriile exotice. Vorbiți-ne despre una dintre ele.

— Voi evoca fantasticul drum de la Câmpulungul Muscelului (acolo unde îmi scriu cărțile) la... București. M-am întors, slavă Domnului, ieri. Voios (dar nu din cale-afară) și teafăr.

Ce aventură poate întrece un drum cu trenul în România sfârșitului de mileniu?

Bați, în beznă, străzile marelui oraș spre a ajunge la Azilul altfel numit Gara de Nord, te pui la coadă, afli că biletele s-au scumpit substanțial și neașteptat, peste noapte și după ce ieși din „grămadă” de rugbi din fața ghișeului îți cumperi jurnale. Inutil, fiindcă în compartimentul devastat în care, mirabil, ți-ai aflat loc, „lampa lui Ilici” nu arde. Pe coridor, geamuri sparte. Un pronunțat miros de urină plutește peste tot. Un tot ce zdrăgăne, cu încheieturi aproape dizlocate. Chipuri negre se profilează în doar câteva clipe când trenul ajunge în stații iluminate vag: draci și vârcolaci și aurolici. E trenul cântat în române, vânat de poezi lunguroși. E și trenul o țară. Dar o țară brută, ingenunchetă, sordidă, violentă.

Trenul? Loc al crimelor bestiale, al junghierilor, al violurilor. Mai nou sunt violați și bărbai. Să se împotrivescă abjecției, cine? Cum?

Instituția (C.F.R.-ul clasic) e reprezentată doar de conducătorul (nașul) pe care întunericul îl face bogat fiindcă el face legea. I se plătește lui, după tariful lui: bani, butelii cu alcool și — de ce nu? — grații feminine.

Ceferiștii, cândva atât de lubiți, se „minerizează”, treptat. Au căpătat — abia acum — sentimentul că ei alcătuiesc un detașament de frunte al clasei muncitoare abonate la privilegii. În rest nimic nu mai contează. Pasagerii sunt doar țărani (țărani-țărani sau intelectuali navetiști, adică tot țărani), ei trebuie să fie fericiți doar cu faptul că sunt duși cu trenul, pe bani tot mai mulți.

Am privi și alte trenuri cu mers încrucișat cu cel în care agonizam: cu toate în beznă, toate vopsite cu negură. Luminoase sunt, invariabil, interviurile cu dregătorii Transporturilor (case electronice de eliberare a biletelor, trenuri cu baruri și muzici locomotive de import), luminoase sunt vorbirile parlamentarilor.

De ce nu sunt becuri? Întrebi. Se fură, ți se răspunde. De ce nu sunt perdele? Se fură. Dar apa de la WC-uri cine o fură? Becurile sunt furate mai ales de ceferiști. Cine poate demonta grătarul de fier în care ele sticleau odinioară?

O grevă a călătorilor e greu de presupus și de admis, dar C.F.R.-ul n-are spaima grevelor. Trebuie să existe doar el. Trebuie să ne jupoaie la propriu și la figurat.

Și noi, turma creștină ce îl susține, smerit. Să sui pe Himalaia e o bravură, desigur. Dar omul care pleacă din București la Jibou cu bou-vagonul și chiar ajunge la destinație e un erou național!

GHEORGHE TOMOZEI

George Banu spune:

„Roșu și aur” este o lucrare polemică

La Biblioteca Mihail Sadoveanu s-a lansat lucrarea **Roșu și Aur** de George Banu, editată de Fundația Culturală Română.

Nu este un studiu al fenomenului spectacolar propriu-zis ci o încercare de explorare a unui ansamblu vital în ultimele decenii. În acest sens a sunat mărturia autorului: „Este o carte pe care am scris-o pornind de la ideea că teatrul e divizat între două elemente, scena și sala. La sfârșitul secolului 19 sala a fost plasată în întuneric și teatralitatea ei a dispărut astfel progresiv. A dispărut plăcerea oamenilor de a se întâlni între ei și dintr-o dată către sfârșitul secolului 20 (pe la începutul anilor '70) publicul a început să simtă nevoia să se recunoască în el însuși, să nu fie atenția tot timpul polarizată de către scenă. Deci cartea este într-un fel istoria acestei plăceri a oame-

nilor de a se reintălni între ei, de a se vedea, de a fi ei înșiși în același timp actori și spectatori, pentru timpul scurt al anactorilor. Istoria acestei cărți **Roșu și Aur** este istoria unui public care a avut timp timp de două secole dreptul de a exista ca o parte corespunzătoare scenei. În același timp lucrarea este și polemică pentru că ea a apărut la sfârșitul unei epoci în care teatrul a scăpat de influența lui Wagner care interzisese spectatorilor să se vadă între ei ca fiind un simptom al burgheziei în faza ei de alienare. Deci, cartea corespunde astăzi celor mai moderne cercetări de teatru care reia publicul în zona spectacolului (pentru folosirea lojei, a cortinei, a sălii în spectacol). La Festivalul de la Avignon, și în alte locuri în lume se folosesc curent elementele scenei italiene și se plasează publicul în spațiul exact al desfășurării spectacolului.”

LIANA CÎJOCARU

Senzațional

ÎNVĂȚAREA LIMBILOR STRĂINE ÎN STARE DE TRANSĂ

**• Cursanții pot conversa perfect
după numai 24 de zile!**

Dr. Vasile Căpățână este președintele și patronul Fundației Române de Bioterapie și Sugestie și al S.C. Biodova Company S.R.L. Este adept al principiului potrivit căruia posibilitățile latente ale omului sunt nelimitate. În capitala Basarabiei, de unde vine, este cunoscut om de cultură, poet de talent, pedagog de clasă și om politic. Dr. Vasile Căpățână a descoperit, în urmă cu trei ani, sub îndrumarea unor excelenți „mentori” (Albert Ignatenco, Victor Kandâba, Djuna Davitașvili), cum poate veghea un psihonergo-sugestolog asupra sănătății semenilor săi suferinzi.

Dintre toate aceste „calificări”, dr. Vasile Căpățână a ales-o, pentru început, pe cea de pedagog. Dar nu unul oarecare!

— Fiind la liceu, în calitate de profesor (în acel moment era profesor mea de bază), mi-am pus întrebarea: de ce se consumă, în Basarabia, circa 10—12 ani pentru însușirea unei limbi străine; ca, în final, comunicarea, conversația, să fie imposibile. Atunci, mi-am pus, foarte serios, problema să găsesc o cale de a reduce din timpul afectat studiului. Am ajuns la următorul rezultat: oamenii sunt capabili să comunice după 48 ore (!!!) și să converseze perfect după numai... 24 zile de studiere a limbii străine respective.

— Cum a fost posibil un asemenea miracol?

— Nu este nici un miracol. Miracolul provine din necunoaștere. Eu nu am făcut decât să folosesc sugestie și elemente de transă. Adică, introducând oamenii în stare de transă, prin sugestie. Să fie clar, nu este vorba de hipnoză, deși, există unele repere comune, dar metoda mea nu este, în nici un caz, periculoasă. Deci, în starea de transă, se exclud toți factorii perturbatori: imagini, zgomote, mirosuri. Camera este cufundată în liniște (insonorizată), în măsura posibilităților și în semiobscuritate, iar elevii se concentrează, numai și numai, asupra vocii mele. Iar eu predau, metodă, limba franceză. Toți, dar absolut toți, cei 25 elevi ai clasei mele, au absolvit cu nota maximă. Toți conversau cu o ușurință ce a umplut întreaga comisie de examinatori. Atrag atenția că elevii nu erau geniali și nici selectați din toată țara, după nu știu care criterii severe, ci erau obișnuiți, normali, ca toți elevii. Realizarea mea a fost cotoată, fără să mă laud, drept excepțională, drept unică.

— Unde ați deprins aceste pase pentru inducerea stării de transă?

— Am studiat... „undevea”, timp de circa doi ani. Am citit, am exersat, dar un profesor, un pedagog nu am avut. Asta până când nu l-am întâlnit pe Victor Kandâba, român de prin părțile Cahului, dar stabilit la Kiev, cu care am pătruns, de fapt, în domeniul medicinei.

— Puteți explica ce se întâmplă, ce mecanisme se declanșează?

— Din păcate, explicații științifice nu există, încă. Cel puțin nu ne sunt accesibile nouă. Eu sunt doar practician, nu sunt capabil să „demontez” mecanismele comunicării dintre subconștient și conștient.

— Ce alte experiențe ați desfășurat, ca pedagog de limbi străine?

— La școala lui Kandâba, învățam, prin metoda mea, limba română pe toți rușofonii doritori să poată, în sfârșit, conversa. Am avut aceleași rezultate excelente, în același timp record. „Televizarea” experiențelor mele mi-a adus celebritatea pe plan local, și mulți, mulți elevi.

— Ce planuri aveți pentru România?

— Deși lumea de aici este, deocamdată, neîncredătoare, noi avem, totuși, curajul de a deschide aici, la Biodova Centrul de studiere intensivă a limbilor străine. La mijlocul lunii noiembrie, vom începe cu prima grupă de franceză. Câți vor fi, 3—4, nu contează, începem cu ei. Eu nu voi preda, dar, vă asigur, profesorii noștri sunt excelent pregătiți. Vor exista două cicluri, pentru începători și pentru avansați.

Dr. Vasile Căpățână poate fi contactat la telefon: 613 59 55.

BRINDUȘA NICOLAE ■

Vampirii își fac de cap

Morți misterioase

Victimele: două românce

Firma Digram, din Grenoble (Franța), este condusă de Philippe Gérard-Buttor. În ziua aceea rece de început de noiembrie, directorul era puțin mirat, dar și îngrijorat. Tocmai când avea mai multă nevoie de contabila sa, Mihaela Marinesco, o femeie în vârstă de 38 de ani, aceasta întârzie să vină la serviciu. Mirarea lui era cu atât mai mare cu cât, în cei șapte ani de când lucra la firmă, aceasta nu întârziase niciodată. Știa că de câteva zile era singură acasă, cu fetița ei Cristina, în vârstă de 13 ani, căci soțul ei, Marian, plecase cu Vlad, mezinul de 8 ani, în România, să-și vadă părinții. Se făcuse ora 12.00 și toate apelurile telefonice rămăseseră fără răspuns. Totul părea foarte ciudat. După un timp a fost sesizată poliția, care s-a deplasat la locuința familiei Marinesco. După ce s-a sunat de mai multe ori,

fără nici un rezultat, oamenii legii au forțat ușa de la intrare. În casă era o liniște apăsătoare, nefirească, ciudată, ca de mormânt. În dormitor au găsit-o pe Cristina moartă. La început nu s-a descoperit nimic care să justifice decesul copilei. Doar un foarfece aflat lângă cadavru trăda faptul că fetița încercase să se apere de agresor. Dar de cine? A fost chemat medicul legist, care, după multe cercetări, a descoperit pe gât o rană, aproape invizibilă. Două găuri mici rotunde făcute parcă de doi colți fini, lungi și foarte ascuțiți. În rest, absolut nimic. La etaj, într-o altă cameră, a fost descoperit și cadavrul mamei, care prezenta pe gât aceleași urme ciudate și misterioase de colți. Ușile au fost găsite intacte, fără nici o urmă de forțare și, bineînțeles, încuiate din interior. Doar la etajul superior, o

fereastră ce dădea spre grădina era deschisă.

Înălțimea de la pământ era prea mare pentru ca un om să se fi putut urca fără o scară înaltă. Atât zidul casei, cât și fereastra nu prezentau nici un fel de urme de încercare de escaladare. „Doar o pasăre putea intra fără să lase urme” — a declarat șeful poliției, Charles Martimer. La autopsie s-a constatat că moartea a fost provocată de... sugerea sângelui celor două victime, prin cele două orificii aflate pe gât. Este oare vorba de un vampir? Oricum, cu toate că poliția franceză a făcut ample cercetări, misterul continuă să planeze asupra celor două morți.

AUREL DIANU ■

Casa cu stafii

**Obiectele își iau zborul, se aud urlete
lugubre, se mișcă siluete fantomatice**

În vestul Statelor Unite, în apropierea orașului Pasadena, se află mica localitate West Pittston. Aici într-o casă cu etaj și o mică grădină, locuiește familia Smurls.

„Într-o zi, relatează Janet Smurls, soțul meu, John, a fost trântit la podea pe neașteptate, de o forță necunoscută, iar fetița mea Shannon, în vârstă de opt ani, a fost aruncată pe scări, de la etaj. În casă și grădină se aud voci, se trântesc uși și se mișcă umbre, vagi imagini, cărora, uneori, li se aud și pașii. Totul te înfioară. Asistăm îngroziți cum unele obiecte, din senin, își iau zborul lovindu-se de pereți, spărgându-se. Într-o noapte m-am trezit și am zărit mișcându-se prin casă o mască neagră hidoasă, purtată de o umbră, care s-a așezat în pat, între mine și soțul meu. I-am simțit duhul și am sărit amândoi în picioare. Am auzit un hohot de râs diabolic, ce ne-a încrețit pielea de groază, după care peste tot s-a așternut liniștea. Restul nopții l-am petrecut plimbându-ne prin cameră, speriați.”

A fost solicitat și un preot catolic, Robert McKenna, care a făcut de trei ori la rând în zile diferite, slujbe de exorcizare, pentru alungarea duhurilor rele. Dar după fiecare slujbă fenomenele inexplicabile au reînceput. A fost apoi chemat preotul parohiei, Francis Kane. Dar după ce a făcut slujbe și a binecuvântat locuința, fenomenele s-au înmulțit și intensificat. Căinele lup, ce păzea casa, într-o după amiază dormea în curte. Deodată a fost ridicat de o putere nevăzută și izbit de ușă, iar într-o seară bietul animal a început să urle de moarte și să se zvârcolească, fără nici un motiv aparent.

„Într-o după amiază, fiica mea Denn, era în baie. Deodată a încremenit. Prin per-

deaua de plastic, ce separă cada de restul sălii, a văzut trecând o umbră, care a dispărut tot atât de inexplicabil cum apăruse. Într-o seară, soțul meu John citea Biblia. La un moment dat, pe neașteptate, cineva l-a ridicat de pe scaun în aer, unde a fost ținut aproape un minut, apoi i s-a smuls Biblia din mână, după care a fost aruncat pe dușumea.”

Aflând de aceste fapte inexplicabile, Ed și Lorraine Warren, cercetători americani în domeniul parapsihologiei, au petrecut câteva zile și nopți în casa „blestemată”, cum o numesc locuitorii orașului. În fața celor doi, la micul dejun, lampa de neon din bucătărie s-a prăbușit, rânindu-l ușor pe Ed Warren. Seara, lampa din camera de zi a început să se stingă și să se aprindă timp de câteva ore.

După trei zile, cei doi cercetători au renunțat să mai dezlege teribilul mister ce planează asupra casei. Familia Smurls s-a mutat din strania locuință, dar locuitorii micului oraș spun că și în prezent casa este bântuită de forțe necunoscute, paranaturale. Ce le-a dezlănțuit? Se va ști oare vreodată?

AUREL DIANU ■

CRIMA DESCOPERITĂ PRIN MAGIE

• Soția a aflat totul de la cel decedat

Nimic n-ar fi tulburat liniștea fermierilor din apropierea localității Borrooloola (Australia), dacă Srinagar Taskerson nu le-ar fi devenit vecin.

Om pașnic și muncitor, acesta a câștigat curând încrederea celorlalți fermieri. Soția îi murise înainte de a se muta și era invitat de vecini pentru că, fiind mereu pe gânduri, dădea impresia că își adora soția pierdută. Dar lui Taskerson îi plăcea în mod deosebit să viziteze familia Hodson, proaspăt întemeiată. Clarissa Hodson făcea o notă aparte față de celelalte fermiere: suplă, cu ochi mari, adumbriți de gene lungi și dese. Comportamentul lui era însă atât de decent, încât nu se putea crede că alte motive decât de singurătate îl îndeamnă să-i vadă mai des.

Dar Clarissa Hodson nu se putea împăca cu acest gând. Își aminti că mama ei îi povestise de o femeie care se ocupa de spiritism. Se hotărî

să se ducă la ea, s-o sfătuiască ce ar putea face pentru a lua legătura cu soțul decedat.

După sfatul acesteia, se duse acasă și pregăti totul în camera preferată a soțului, cea cu draperiile vișinii. Trei seri la rând, la aceeași oră, ea se așeza în camera respectivă, în spatele portretului soțului, cu o singură lumână aprinsă, apoi parfuma camera cu apa de colonie preferată a lui. În ziua a treia n-a pregătit pentru cină decât o pâine bine coaptă, cum îi plăcea lui Lowry, iar într-un pahar a pus câteva picături din vinul făcut de el. Lângă portretul acoperit tot timpul, a pus pe un talger o bucată de pâine și un paharul cu vin. A aprins un foc puternic, apoi a aruncat de șapte ori peste el esență din ceaiul lui preferat, pronunțându-i de fiecare dată numele. Apoi a lăsat focul să se stingă. Când în cameră era aproape întuneric, a luat câțiva cărbuni pe o ta-

blă, chemându-l din nou cu fraze pe care le folosea la începutul căsătoriei. După un sfert de oră de liniște, i-a vorbit ca și cum ar fi fost în cameră, cu multă afecțiune, cu ochii închiși și chemându-l mereu. După ce i-a pronunțat a nouă oară numele, i-a auzit vocea foarte clar, dar slabă. I-a spus că încă nu i-a trecut rana, dar se simte bine. I-a povestit cum s-a întâmplat totul: Srinagar l-a împușcat pentru că voia să fie stăpân și pe ferma lor și pentru că o plăcea.

Clarissa Hodson a mers la poliție, a declarat totul, dar cu toate că părea verosimil, cu greu s-au lăsat convinși să aresteze criminalul, neavând nici o probă împotriva lui. Glonțele ucigător era de alt calibru decât al armei pe care o deținea acesta, iar la percheziția minuțioasă nu fusese găsită o altă armă. S-a redeschis însă dosarul și au început din nou cercetările.

MARIA ANTONESCU ■

Instantaneu la deschidere; în mijloc DINA CÂMPEANU

CONGRESUL ZIARISTELOR A AVUT LOC

Condiția femeii ziarist și impactul activității ei în societate a fost tema celui de al II-lea Congres al Societății de Cooperare Interbalcanică a Femeilor care a avut loc în București. Deschiderea a fost transmisă în direct la Radio România Actualități, vineri. După cuvintele de salut rostite de Ketty Tzitzicosta, președinta societății pe Balcani și Dina Câmpănu, vicepreședinta ei, au urmat mesajele șefelor delegațiilor străine invitate din Turcia, Grecia, Albania, țările din fosta Iugoslavie, Bulgaria, Cipru. În prima zi s-au ținut referatele primelor trei teme generice din Congres: „Prezența și eficiența ziaristelor din Balcani în presa scrisă și audiovizuală”, „Modalități de utilizare a mass-media de către ziariste”, „Solidaritatea jurnalistelor din Balcani”. S-au discutat probleme specifice fiecărei țări, dar figura centrală a expozitivelor a rămas tot ziarista.

Rodica Dumitrescu de la Tinerama a comentat activitatea acestora în contextul politic dinaintea și de după anul 1989. Nükhet Güz, redactor șef la Televiziunea turcă a prezentat situația de inferioritate a ziaristei față de bărbatul din presă, precizând „că locul femeilor în societatea turcă este acordat și fixat de bărbat”. Flora Nicola de la agenția albaneză ATSH a declarat că în țara sa „există o mare neîncredere față de calitățile ziaristelor”. Petia Koleva a povestit despre greutățile și frustrările ziaristelor în zona profesiei și a vieții private. Vesna Jugović de la Televiziunea din Belgrad a evidențiat neajunsurile unei presei în căutare de senzațional, aceasta constând într-o deformare și o permanentă incitare a cititorilor și telespectatorilor (și a dat de exemplu Televiziunea americană CNN care difuzează doar clipuri cu orori din țara sfâșiată de răz-

boi și nu ceea ce reprezintă acest război pentru populația civilă neangrenată). Altfel spus, se arată doar teatrul de luptă al războiului și nu implicațiile lui în viața diurnă a oamenilor. Domnia sa a acuzat de minciună și exagerare postul numit, afirmând că „dacă s-ar fi omorât atâtea persoane și s-ar fi violat câte s-au arătat, cine ar mai fi avut timp să lupte în Iugoslavia?” Punctul pe „i” l-a pus doamna Tereza Valala, profesor doctor docent la Universitatea din Salonic, care într-o scripitoare alocuțiune și-a exprimat dorința ca femeile să obțină într-un viitor apropiat, drepturi egale cu bărbații „în amănunt și precis nu în general și neprecizat”. S-au discutat modalitățile unui dialog real dintre ziaristele din Balcani unde există multe interese comune. În măsura în care moderatorii bărbați și-au asumat rolul cu distincție, dialogul în cadrul congresului s-a purtat cu calm și diplomatie. Directorul ziarului „Cronica Română”, Horia Alexandrescu, și-a depășit însă atribuțiile procedând întâi la un expozeu haotic, apoi a cerut să se treacă la o discuție liberă între sală și referente, după care — a atenționat totuși că se află la un congres și nu la o masă rotundă, s-a conformat programului. Domnia sa a uitat că este totuși moderator, și ne-a povestit cum lucrează la redacție cu „fetele astea ziariste” termenul ce le-a pus în încurcătură pe traducătoare. După aceea a vorbit despre „superficialitatea femeilor ziariste”, care este mare, dar nu atât încât să se ocupe ele de cronica de modă — am înțeles că ar vrea să spună ori „mondenă” ori de linia model, pentru că nici cursul ideii nu era prea clar. Următoarele cuvinte se refereau la pierderea feminității și la modul neserios la care-și fac bițele „fete” meseria de ziaristă și cum le strunește dumnezeul și încearcă să le aducă pe calea cea bună. Norocul organizatorilor a fost că traducătoarele au folosit eufemisme și în general limbajul literar, adică mult peste ceea ce a întrebunțat domnul director de la „Cronica Română”. Am aflat că în viața anterioară a domniei sale, adică înainte de anul de grație 1989 fusese mai ales comentator sportiv și că treaba asta cu ziaristica serioasă i se trage după pragul acestui an.

Oricum, invitatele nu au recepționat integral mesajul domniei sale, vrem să spunem la modul bolovănos la care a fost făcut, grație traducătoarelor. Dar femeile tot femei, au simțit că nu prea au fost lăudate de domnia sa. Nu a fost un mediator plăcut și la concluzii a sărit omul să-și facă temeinic meseria de proprietar de ziar, oferind coloanele sale tuturor celor prezente pentru a scrie la „Cronica Română”. Evident, nimeni nu a dat năvală. Femeile cu simțul fin al intuiției au preferat să treacă peste moment. La Sala Teatrului Național, în Galeria de la Artexpo a avut loc vernisajul colecțiilor de lucrări prezentate de artiste plastice din țările participante și ale excelentelor artiste amatoare, autoare de covoare și ouă pictate, din Maramureș. Cele invitate în sălile de la etaj au fost 40 de profesioniiste ale penelului, daltei, graficii, țesăturilor și artei decorative din România. Alte 40 au expus din celelalte

bucătărie. În general ideile au fost clar exprimate, iar informațiile bine formulate. Puține referate au avut formulări hazardate de tipul: „Femeia, familia și copilul în imaginea României de mâine”, sau „Televiziunea și impactul social feminin”. De cele mai multe ori, referatele citite au fost îmbogățite de comentarii suplimentare, care au incitat participanții la controverse. Au fost momente de tensiune care s-au datorat mai ales intervențiilor aprinse ale vorbitoarelor din fosta Iugoslavie. Dar de vină era durerea acestora din cauza ororilor care se petrec la ele în țară și a faptului că cei 40 de ziaristi morți în războiul acesta — sunt mai mulți decât în cele 2 războaie mondiale — nu tulbură opinia mondială și nici nu a dus la o solidaritate a ziaristilor europeni sau balcanici față de acest masacru. S-a apelat din nou la solidaritatea femeilor ziariste pentru a lupta în scris împotriva violenței și minciunii. Programul

Masă la Casino Victoria (al II-lea Congres Interbelic al femeilor)

țări balcanice. Esențialul acestei întâlniri a constatat în faptul că s-au găsit numeroase puncte de interferență ideatică și la nivelul translării plastice. Lucrările din ziua următoare au avut ca subiect central egalitatea dintre femeie și bărbat. Referințele s-au manifestat consecvent cu cele anterior declarate, așa că am aflat și noi multe amănunte înduioșătoare despre situația critică a femeilor din această zonă geografică. Asta în situația în care ele doresc să facă și altceva decât copii și

congresului a cuprins numeroase dineuri, cocktail-uri, prezentări de modă, spectacole, demonstrații folclorice și o masă tradițională românească la Muzeul Satului. La ediția viitoare gazda acestui Congres va fi o altă țară. Dar în acest an românele au fost cele care au impresionat prin seriozitate și profunzime. Ele au reușit să ofere celorlalte ziariste din Balcani șansa unei întâlniri profitabile.

Cum s-au organizat mesele foarte bogate ale celor 6 zile și cine le-a plătit? Nu se știe nici cine a asigurat serviciul și nici cum s-au găsit sponsorii? În prima zi totul a fost încântător și plăcut dar în zilele următoare, chiar a fost extraordinar. De servit au servit doamnele membre ale Societății: doctorițe, ziariste, universitari de tot felul, plasticiene etc. Așadar, faptul că uneori s-a tipat la ele nu le-a deranjat pentru că era vorba totuși de niște doamne care au creier să înțeleagă ridicolul situației. Seara de deschidere, de la „Hotelul Dorobanți” a fost realizată cu concursul tuturor societăților care știu să gătească. Au fost aproximativ o sută de persoane primite cu răceală de conducerea hotelului, la propriu — fără căldură în camere și fără apă caldă — dar cu toată tandrețea de societate, care au adus băuturi fine și gustări rafinate pentru a îmblânzi contactul cu țara în care nu există căldură în centrul orașului. Organizatoarele s-au temut foarte tare că participantele, mai ales cele din Grecia, vor pleca fără să mai vorbească la Congres. Dar invitatele au fost mișcate de primirea caldă și tandră a societăților cu cele 200 de rețete culinare ale lor înșirate pe mese, cu băuturile aferente și

au rămas pe loc. S-au prezentat exact 189 de rețete culinare, care au avut la bază materia primă animală și vegetală în cele mai neașteptate combinații. Astfel, fasolea băută cu ceapă a doamnei Mioara Oglindă a fost la fel de apreciată ca fursecurile fine și saleurile oferite de „Cofe-

menii-femei” cazați la Dorobanți, au fost scutite și de micul dejun — ca să nu se îngreșe probabil, — pentru că de negociat fusese negociat de către organizatoare. Așa că, în prima pauză de congres, au fost încărcate niște mese într-o sală alăturată, ceea ce a dus la mare încurcătură, pen-

— care a sponsorizat prânzul — ne aștepta elegantă, frumoasă și zămbitoare la ușă. Domnia sa a ținut minte plic-tiseala doamnelor din ajun, pentru că și-au făcut singure complimente, motiv care a decis-o să invite toți bărbații pe care i-a întâlnit în sălile de congres. A uitat însă să le

a fost că menu-ul depășea orice imaginație, în foaierele Cercului Militar fusese frig, așa că nimănui nu i-a mai ars de absența bărbaților. După două ore nu se reușise să se golească prea mult mesele, deși invitatele au demonstrat că nu se încurcă la mâncare. Întoarse la Congres doamnele și-au ținut referatele, au ascultat concluziile și au plecat la vernisaj. S-a convenit că vorbitoarele acelei zile au fost mult peste bărbații care le mediaseră și poftă de o nouă petrecere le-a venit din nou. Oricum restaurantul „Pescăruș” din Herăstrău le-a primit cu o nouă suită de feluri culinare românești, plătite de data aceasta de doamna Maria Stoian de la Branimex SRL, adică de la unica firmă românească care practică agro-turismul. Seara de la Pescăruș s-a petrecut în stil folcloric: S-au consumat feluri tradiționale și s-au oferit dansuri populare românești. Apariția bărbaților în număr mai mare se pare că a determinat moralul mult mai ridicat al participantele. De aici am tras concluzia că vorba românească „rău cu rău, dar mai rău este fără rău”, este al naibii de înțeleaptă.

LIANA COJOCARU ■
Fotografiile de
FLORIN IONIȚA ■

Ce nu a văzut lumea și ce nu s-a spus nimănui despre Congresul balcanic?

tăria Ana”. Seara a fost plăcută, deși cine nu a avut cizmele și blana a suferit enorm. Invitați bărbați nu au fost decât vreo doi-trei spre regretul tuturor femeilor. Pentru zilele următoare s-a stabilit reglementarea situației și invitarea unor bărbați deștepți și pe cât posibil capabili de curtoazie față de ziariste. Seara de la Dorobanți s-a terminat târziu fără participarea ziaristelor din Grecia și țările fostei Iugoslavii, care nu au reușit să ajungă din cauza timpului nefavorabil. A doua zi congres-

tru că au intrat și cei neinvitați, crezând că masa este pentru toți. Asta le-a obligat pe doamnele organizatoare să dirijeze fluxul spre cu totul alte săli. Cafeaua a fost servită tuturor când caldă, când rece pe bază de ness, pentru că filtrele nu mai făceau față iar apă caldă nu curgea la Cercul Militar. Faptul că prima parte a congresului a fost suportat de ziariste invitate pe burta goală a fost recom-pensat la ora unu și jumătate la „Cazino Victoria” unde doamna Ioana Cacip Sussman

anunțe și pe celelalte organizatoare, care speriate de năvala tinerilor reporteri, i-au rugat să plece după efectuarea fotografiilor, ca nu cumva să se nască vreo dramă. Masa superîncărcată i-a lăsat pe refuzați și au plecat fără să mai prea facă poze. Când doamna Sussman a descoperit ce s-a întâmplat, s-a albit de ciudă și disperare. Doar plătită un milion și jumătate pentru ca toată lumea să se simtă bine și acum totul i se putea duce de răpă. Norocul domniei sale

ARMY OF LOVERS

REGII SUEDEZI AI MUZICII DE DANS!

Sunt aproape 5 ani de când un grup de dance music se naște și leze, totodată, din comun. Amestecând umor, glamour, dragoste și muzică Army of Lovers face ravagii prin clasamente de când cu zdrobitorul Crucified. Acest trio infernal a avut un enorm succes în Suedia cu mult înainte ca restul lumii să-l fi descoperit. Cu vechimile lor strălucitoare, chipurile pudrate și machiate excesiv, combinate cu melodii irezistibile de amuzante, acești de-acum 4 năstrușnici nu pot trece neobservați.

Cine sunt ei însă?

Alexander Bard, mustăciosul cu voce ascutită și aducând într-un fel cu d'Artagnan, e născut într-o familie de artistocrați. „Eram un copil odios pe care toată lumea îl răsfăța. Imi exasperam toți profesorii particulari”. Părăsind universitatea din New York unde studia economia și socio-antropologia, a petrecut mai mulți ani la Amsterdam unde a dus o existență desfrântată și excesivă. „Reîntorcându-mă în Suedia am devenit celebru sub numele de Barbie, mă produceam pe scenă în frăvesti (perucă platinată și rochie roz) interpretând disco!”. Cântăreț și responsabil cu sintetizatorul, Alexander compune toate piesele trupei.

Jean-Pierre Barda, născut la Paris, a trăit în Suedia din adolescență, căci aceasta a fost perioada în care familia sa a emigrat acolo. Coiffeur-maquilleur de meserie, se ocupa de regele și regina Suediei (care sunt de altfel fani ai grupului) înainte ca succesul repurtat de Army of Lovers să-i ocupe tot timpul. Jean-Pierre e o „pasăre de noapte” și posedă un salon de frumusețe foarte luxos.

La începuturile grupului, locul central era ocupat de La Camilla, o afro-suedează superbă de 1,85 m ex-top model, care a părăsit grupul pentru a se ocupa de propriul local de noapte. S-a ales o înlocuitoare și anume: blonda explozivă Michaela Dornonville De La Cour, de asemenea de proveniență aristocratică, daneză de origine franceză. Venind din Los Angeles unde conducea o societate de informatică, a devenit noua răsfățată a trupei.

Dominika Peczynski, proaspătă recrută, a fost aleasă de Alexander și Jean-Pierre pentru cel puțin două calități: „mare cuminenie” și „energie”. Nicidecum pentru pieptul său planturos, cum ar vrea gurile rele să se creadă! Jean-Pierre o cunoștea pe Dominika de mai mulți ani din timpul prezentărilor suedeze de modă. Ea a făcut

strip-tease în mai toată lumea, de la Tel-Aviv la Los Angeles, înainte de a consoliida Army of Lovers.

Declarațiile lor:

Jean-Pierre: „Am imprumutat numele Army of Lovers de la titlul unui film de Rosa Von Prauhheim, realizator berlinez. Iubim acest nume. E o contradicție amuzantă între ideea unei armate presupus agresivă, combatantă, și o armată de îndrăgostiți a cărei preocupare e a priori cu totul alta”.

Michaëla: „Ne place să ne îmbrăcăm așa, chiar dacă lumea ne consideră trăsniți. Adorăm curțile Europei Centrale, ca cele care pot fi văzute în filmul „Barry Lindon”. Ne imaginăm că suntem regi și regine, că aparținem nobilimii. Toată lumea ar trebui să iubească acest lucru, adică să se viseze în pielea unui rege sau a unei regine. Louis XIV e una din referințele noastre. Și avem un cult pentru Maria Antoaneta...”.

Dominika: „Toți copiii adoră să se privească în oglindă adoptând o mimică diversificată sau imaginându-și că sunt cutare sau cutare artist, ei bine, noi facem într-un fel acest lucru cu discurile și clipurile noastre”.

Alexander: „Preferăm să rămânem în Suedia din fidelitate și din libertate. Nu

vrem să fim un grup englez printre altele, ci mai degrabă să facem ca Yello, Rita Mitsouko, Kraftwerk, ABBA, care au rămas acolo unde au avut primele succese”.

Jean-Pierre: „Sunt personal impregnat de religia mozaică pe care o practic. Religia e o mare sursă de inspirație. Așa a fost pentru operă și pictură, înainte de sec. XIX, dar acum e ignorată și mă refer la muzica pop, care preferă să vorbească despre iubite și prostioare. Și din acest punct de vedere ne simțim total liberi pentru că ne place să abordăm istoria, religia și universul întreg”.

Alexander: „Detestăm concertele. Adorăm însă teatrul. Pe scenă facem play-back căci nu servește la nimic să dăm o reprezentație care să nu iasă la fel de bine ca în studio. Prestațiile noastre scenice servesc la oferirea unui spectacol, la a da muzicii o imagine fascinantă, glamour. Ridicăm la prim rang esteticul. Facem operă modernă, puțin ca „Rocky Horror Picture Show”.

Dominika: „Sunt mulți homosexuali în publicul nostru.

Foarte multe popstaruri sunt „gay”, dar foarte puține se afișează astfel, din lașitate și conformism. Mă gândesc anume la un cântăreț englez foarte cunoscut, foarte sex-symbol și, după toate evidențele, homosexual. E laș și cinic susținând contrariul, căci face în același timp, prin atitudinea sa, totul pentru a da de înțeles că e homo. Această minciună și ipocrizie trebuie denunțate. E o chestiune de respect să spui semenilor cine ești”.

Jean-Pierre: „Franța e o țară de vis pentru cultura sa, pentru felul în care oamenii știu să trăiască acolo, pentru îndrăzneala artistică, pentru gustul baroc. Sunt din această țară, am capul plin de clișee muzicale cu Sheila, Claude François și, mai recent, Rita Mitsouko. Franța înseamnă sofisticare, umor și gustul pentru aparențe. În țările anglo-saxone lumea încearcă să se ascundă, să se retragă în natură, însă aici totul se arată cu ostentație și poate prin mine și prin această tendință moștenită, ARMY OF LOVERS e puțin mai mult decât 25 la sută francez”.

FLASH - CONTACT

■ ■ Totul despre Planet Hollywood

Arnold Schwarzenegger, Bruce Willis și Sylvester Stallone și-au unit eforturile (și portmoneele) pentru a deschide un lanț de restaurante cu numele Planet Hollywood. Primul a văzut lumina zilei (să zicem!) bineînțeles la New York în 1991. Urmând același principiu ca și Hard Rock Cafe care sunt decorate cu obiecte-amintite care au aparținut popstarurilor, restaurantele Planet Hollywood conțin (alături de hamburgers și milkshakes) obiecte fetiș din cele mai mari filme „de cult”: de la motocicletă din „Terminator II” la roboții din „Războiul Stelelor”. Există asemenea Planet Hollywood la Los Angeles, Mexico și Londra. Cel mai recent a fost deschis la Chicago în luna iulie în prezența lui Sharon Stone,

Melanie Griffith, Don Johnson, Luke Perry și multe alte staruri alături de, evident, iluștrii proprietari. Următorul Planet Hollywood se va deschide la Paris, dar locul exact și data sunt deocamdată secrete.

■ ■ Acum 8 ani o revelație cu „Take On Me”, A-HA revine cu al 5-lea lor album „Memorial Bleach”. Trio-ul a abandonat studiourile londoneze pentru a înregistra în Minneapolis, la Prince, sub direcția producătorului David Z. Un prim extras pe single „Dark Is The Night” vă e deja cunoscut urmând să se întâmple același lucru cu „Angel”. Fără să aibă mai puțin succes, A-HA se concentrează acum asupra compozițiilor mai subtile și mai puțin comerciale. În ceea ce

privește „look”-ul, Morten, Pål și Mags au recurs la moda anilor '70: cămăși indiene, veste psihedelice și pantaloni evazați. „Nu e un demers voluntar, dar e imposibil să găsești altceva de pus pe tine în buticurile Londrei”. Dacă așa stau lucrurile noi îi invităm cu drag pe-aiți! Până una-alta când nu lucrează, Pål trăiește la New York cu soția sa Lauren, Morten în Norvegia și Mags în Anglia.

■ ■ Meat Loaf despre care s-ar putea spune „din nou” cel puțin pentru cei care-l cunosc deja. El este polițistul motorizat din filmul muzical „Rocky Horror Picture Show” și revine cu „Bat Out Of Hell II”, urmarea albumului care este, din 1978, al 3-lea din cele mai bine vândute ale tuturor timpurilor. Patru ani de înregistrări au dat naștere unei „monstruoase” capodopere de rock'n'roll și bafade melodramatice. Producătorul impresionantului album este Jim Steinman (Bon Jovi, Bonnie Tyler). Meat Loaf e pregătit să invadeze discotecile așa cum „I'd Do Anything For Love (But I Won't Do That)” a invadat Radio Contact!

Topuri — Radio Contact

— ediția 45

● TOP 30

1. PET SHOP BOYS — Go West
2. MEAT LOAF — I'd Do Anything For Love
3. BILLY JOEL — The River Of Love

● TOP SLOW & BLUES

1. MARIAH CAREY — Do You Think Of Me
2. BERNIE LYON — The Love Of A Woman
3. PRINCE — Damn You

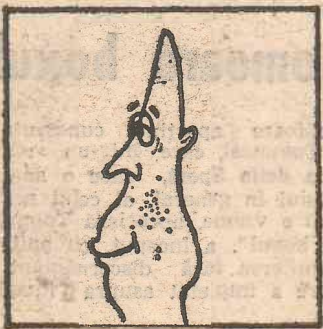
● TOP 5 — TOP MATINAL

1. JONATHAN BUTLER — All Grow'd Up
2. ARMY OF LOVERS — I Am
3. MICHAEL SEMBELLO — Maniac

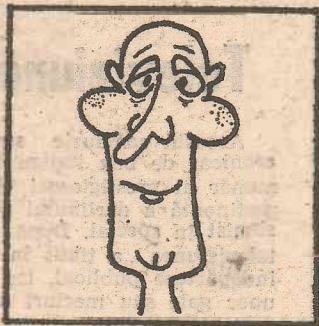

VREȚI SĂ ȘTIȚI DACĂ VEȚI AVEA NOROC ÎN ANUL 1994?

• În funcție de forma feței, a ochilor, nasului, gurii și urechilor, puteți afla care este personalitatea dvs.

Profil aerodinamic
Atuuri: acțiune, entuziasm, calități de lider.
Defecte: lipsă de prudență.
1994: ar fi cazul să mai ascultați și de alții.

mult în profesie și din punct de vedere material.

Profil drept. (Fruntea și bărbia la același nivel).
Atuuri: sociabili, raționali.
Defecte: rigiditate.

1994: dacă știți să preîntâmpinați criza și să fiți de acord cu cei din jur, veți fi o adevărată forță.

Fizionomie trapez (Maxilar evident)

Atuuri: bun simț, știți să vă apărați interesele personale.

Defecte: nu aveți viziune de ansamblu.

1994: Încercați să vă schimbați.

Fizionomie hexagonală (Pomeți mari și nas care iese în evidență)

Atuuri: știți cu cine trebuie să aveți relații, convingeți pe oricine.

Defecte: nu sunteți buni organizatori, vă lipsește simțul practic, multă naivitate.

1994: fiți ca o furnică, învățați să acumulați cât mai

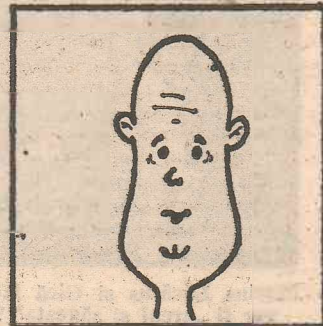

Fizionomie triunghiulară (Frunte luminoasă)

Atuuri: spirit creator, idealism.

Defecte: nu sunteți cu picioarele pe pământ, comunicați greu cu cei din jur.

1994: învățați că pe prim plan trebuie să fie rentabilitatea, să fiți înțelegători și ascultați de cei din jur.

Fizionomie închisă (contractată) (Ochi mici, nas mic, gură fină)

Atuuri: concentrare, ambiție, activități duse la bun sfârșit.

Defecte: sunteți prea serioși. Fiți mai tandri.

1994: pentru că să aveți mai multe șanse, fiți mai deschiși, schimbați-vă obiceiurile.

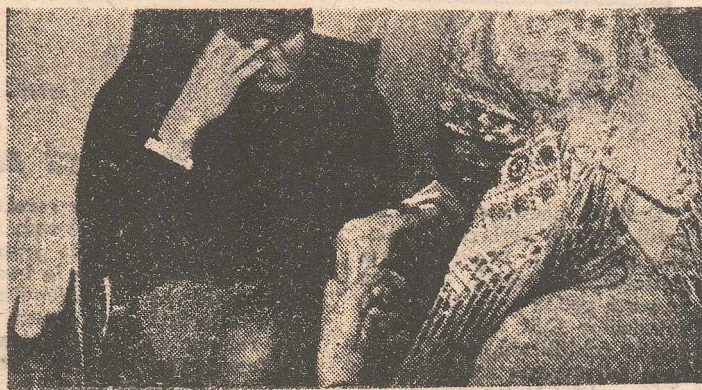

Fizionomie deschisă (sau lătită) (Ochi, nas, gură mari).

Atuuri: simț al comunicării, plin de energie.

Defecte: tendințe de dispersare, lipsă de profunzime.

1994: Concentrați-vă asupra unui singur obiectiv

Chiromantie în serial

MÂNA DUMNEAVOASTRĂ ARATĂ CĂ SUNTEȚI NOROCOS?

Unul dintre cei mai mari chirologi din Europa, vă ajută să aflați care vor fi cele mai importante evenimente din viața dv. în 1994.

Linia capului. Domină intelectul, creativitatea, reușita pe plan social și profesional.

Linia dreaptă. Sunteți logică dar puțin rigidă. Încercați să fiți mai tandră și să vă arătați sentimentele față de persoana iubită. 1994: răceala aparentă v-ar putea dăuna.

Linia oblică. În oricare activitate artistică: pictură, scris și tot ce creați, veți avea numai satisfacții. Șansa vă surâde mai ales în domeniul artistic. 1994: creați.

Linia curbă (fără a fi bifurcată). Sunteți conciliantă și sensibilă. 1994: încercați să vi se recunoască adevărata valoare în anturajul dv.

Linile capului și vieții pleacă din același punct. Sunteți fidelă, stabilă și echilibrată. 1994: datorită acestor calități deloc neglijabile veți reuși pe plan profesional.

Linia scurtă. Este semnul stabilității și echilibrului. Două calități care vă vor ajuta în profesie. Atul în 1994: spiritul de sinteză.

Urcă și este curbată. Sunteți prea analitică. Ați putea scăpa tocmai eficiența gândind prea mult în perspectivă. 1994: nu vă pierdeți în detalii.

Despărțită de linia vieții. Sunteți nonconformistă, puțin egocentristă. 1994: fiți atentă la anturajul dv. Lumea nu este în jurul buricului dv.

Traducere și adaptare de MARIA ANTONESCU

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

• La asemenea întrebări și la oricare altele, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte!

DRUC A - Cluj-Napoca

Șansele pe ani: 1991 — Riscuri, conflicte. Venituri limitate, posibile defectări aparate. Surmenaj, litigii în familie, cu vecinii, sau de natură juridică. Starea de „neliniște” din familie trebuie tratată cu diplomatie, răbdare; 1995 — Stres, raporturi tensionate, posibile călătorii dar și șansa unor multiple contacte, creație tehnică, afaceri, finalizare proiecte majore; 1996 — Eliberare de constrângeri cu prețul unui mare consum de energie — partenera poate să vă tensioneze. Prudență în bugetul profesional. Risc de boli ale gâtului; 1997 — un an cu un echilibru psihic precar; 1998 — Șanse pentru câștiguri financiare. Vă puteți recupera banii de la datornic; 1999 — unele riscuri și conflicte similare cu cele din 1994. Un an mai lent, care îndeamnă la reflexie — an al bilanțului; 2000 — De-

viza anului: șanse mari în profesie și câștiguri neașteptate pe un fond de stres, raporturi tensionate, decepții, blocaje, de evitat orice asocieri. Călătorie în străinătate.

ANA LUPU AVERIȚEI - Botoșani

Șansele pe ani: 1993 — Un an mai puțin bun — consum excesiv de energie. Riscuri de boli ginecologice, ale gâtului, posibil o sarcină. Călătorii; 1994 — Anul deciziei profesionale: bani, o nouă activitate, nou domiciliu, proiecte; 1995 — Anul șansei — cunoscând o persoană agreeată în structurile puterii, un bărbat cu care vă puteți cupla. Vă puteți mărita — o relație foarte potrivită. Posibil boli ale sistemului nervos sau maladii intestinale; 1996 — Schimbare în bine sau în rău! Profesional avansare, numeroase contacte: afaceri, comerț, tehnică, finalizare proiecte majore; posibil un copil

(dacă doriți); 1997 — An laborios, restricții, decepții, blocaje, stres, călătorii. Prin perseverență — succes; 1998 — În afaceri contracte avantajoase, în familie duritate — pericol de ruptură. O nouă activitate: progres în afaceri, călătorii; 1999 — Îndoilei, incertitudini, posibil să vă schimbați locul de muncă sau domiciliul actual. Fiind anul casei, al locuinței — o puteți decora, dar și o schimbare căsătorie, sau pericol de divorț, după caz; 2000 — Profesional se anunță o schimbare: promovare în funcție sau diversificare activitate particulară. Spațiul rezervat fiind epuizat, puteți reveni, vă așteptăm.

MIRICA MARIA - Peris

În viața anterioară ați fost femeie, născută în anul 1075, marțea, în Anglia N, muncitoare în mină. Fișa lecției de viață (valabilă și acum) este:

„scopul vieții tale este de a practica o înțelegere cu simpatie și îngăduință față de alții, cu o autentică atitudine de ajutorare; tu te realizezi pe tine”.

Șansele pe ani: 1994 — an cu importante câștiguri financiare, cu schimbare de activitate de muncă, de domiciliu; 1995 — Șanse mari în profesie și ameliorarea situației financiare. Raporturi tensionate, stres. Evitați asocierile, posibilă călătorie în străinătate; 1996 — În familie puteți provoca o ruptură, în afaceri reușită; 1997 — veți lua o decizie profesională care va duce la un nou

loc de muncă, poate un nou domiciliu și certe câștiguri financiare; 1998 — Acest an categoric aduce o importanță schimbare — ori divorț, ori căsătorie, după caz, dar cu diplomatie veți reuși să vă mențineți echilibrul psihic în acest an contradictoriu; 1999 — An bun în afaceri, multe contacte, veți reuși să duceți la capăt un proiect mare. Dar să acționați cu diplomatie în familie, pentru a evita o ruptură; 2000 — An plin de nervozitate, cu multă muncă, se cere prudență maximă pe plan material. Cu încredere în forțele proprii și perseverență veți reuși.

TALON DE PARTICIPARE

NUME (de familie).....

PRENUME.....

NUME ÎNAINTE DE CĂSĂTORIE (dacă e cazul)

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul.....

Nr. telefon.....

Nr. înmatriculare mașină.....

IMPORTANT!

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cât mai multe din datele solicitate mai sus.

ȚARA GALILOR — ROMÂNIA

• „Mergem la Cardiff să ne calificăm!”

Desigur, acesta este dezideratul întregii suflări fotbalistice românești. Așa cum s-a anticipat încă după tragerea la sorți, grupa a IV-a a preliminariilor C.M. s-a dovedit foarte echilibrată, decizia în ceea ce privește cele două echipe calificate urmând să fie cunoscută abia la încheierea partidelor de astăzi Țara Galilor — România și Belgia — Reprezentativa cehilor și slovacilor. Reamintim, în clasamentul la zi conduce Belgia cu 14 puncte și un golaveraj de 16-5, urmată de România (13 p, 27-11), R.C.S. (12 p, 21-9) și Țara Galilor (12 p, 18-10). Rezultă clar, deci, că șansa de a fi prezente la C.M. pentru a doua oară consecutiv depinde acum de „tricolori”, remiza sau victoria pe stadionul Arms Park din Cardiff asigurându-le bilete de avion pentru Lumea Nouă. În același timp ea reprezintă șansa unei generații, chiar a fotbalului nostru în întregul său, de a merge mai departe. Trebuie să fim însă de acord cu selecționerul Anghel Iordănescu atunci când declară la conferința de presă ținută săptămâna trecută: „Oricum, indiferent de rezultat, până acum ne-am depășit condiția, condiția campionatului intern, care este foarte scăzută. Fotbalul nostru are nevoie de o înăsărire pentru că el este bolnav. Mă refer la tot ceea ce ține de cadrul general, de mentalitatea jucătorului. Anunțăm peste tot că suntem profesioniști, dar, în realitate, suntem încă amatori în mentalitate. Este nevoie de o discuție mult mai largă, cu participarea conducătorilor de cluburi și a antrenorilor. Ceea ce se întâmplă în competiția noastră internă este de neper-

mis. Lucrurile se vor rezolva mult mai simplu dacă vom reuși să discutăm aceste probleme având calificarea în buzunar. Valoarea campionatului este reflectată și de faptul că nu reușesc să găsim atacanți în formă. După cupele Intercluburi, în lupta noastră cu Europa practic am ieșit dezastruos”.

Istoria confruntărilor româno-galeze este scurtă: 0-0 la Cardiff (11 noiembrie 1970) și 2-0 la București (24 noiembrie 1971), ambele partide în preliminariile C.E., 0-5 la Wrexham (12 octombrie 1983) în meci amical, 5-1 la București (20 mai 1992) în actualele preliminarii C.M. Pentru jocul de astăzi selecționerul galez Terry Yorath a alcătuit un lot de 18 jucători care fac parte în totalitate din cluburi engleze. Dintre aceștia, portarul Southall, de la Everton, și atacantul Ian Rush, de la Liverpool, sunt vechi cunoștințe ale noastre de acum zece ani, iar Marc Hughes și Aizlewood lipsesc deoarece au acumulat două cartonașe galbene.

Pornind de la un lot lărgit cuprinzând 32 de jucători, antrenorii Iordănescu și Dumitriu s-au oprit asupra următorilor 20: Prunea, Stângăci, Dan Petrescu, Belodedici, Prodan, Selymessi, Mihali, Gică Popescu, Kadar, Sabău, Lupescu, Ilie Dumitrescu, Hagi, Dorinel Munteanu, Gâlcă, Panduru, Răduțoiu, Vlădoi, Lăcătuș, Craioveanu. De joia trecută „tricolorii” au intrat în cantonament la Ostende, în Belgia, unde și-au continuat pregătirile până luni, când s-au deplasat la Cardiff. Un lucru îmbucurător față de meciul cu Belgia privind starea bună de sănătate a selecționabililor, doar Gică Popes-

Marius Lăcătuș și Gică Hagi vor fi „arcu și săgeată”?

cu, Sabău și Lăcătuș acuzând mici indispoziții.

Arbitrajul va fi asigurat de o brigadă din Elveția având la centru pe Kurt Rothlisberger, cel care a condus întâlnirea Cehia și Slovacia — Belgia 1-2 și, recent, în C.E., Galatasaray Istanbul — Manchester United 0-0.

Și-au asigurat calificarea până acum: Germania (campiona mondială en titre) și S.U.A. (țara organizatoare) — din oficiu; Mexic (zona CONCACAF); Columbia, Brazilia și Bolivia (zona America de Sud); Camerun, Maroc și Nigeria (zona Africa); Arabia Saudită și Coreea de Sud (zona Asia); Rusia, Grecia, Norvegia și Suedia (zona Europa). De la distanță, un gând bun pentru reprezentanții noștri și așteptăm să ne aducă mult dorita calificare!

POMILIU L. DUMITRESCU ■

PARALELE INEGALE

Televiziunea omoară boxul

Această concluzie surprinzătoare aparține cunoscutului cronicar de box italian Rino Tommasi, care, într-un recent număr al prestigioasei *Gazzetta dello Sport*, face o analiză pertinentă a declinului pugilatului în general, al celui profesionist în special. După ce, într-o vreme, apreciază Tommasi televiziunea „a ținut în viață boxul”, a început, cu anii, să îndepărteze publicul, iar transmiterea fără discernământ a unor gale sau meciuri mediocre a impietat asupra imaginii acestei discipline.

Dar nu numai aceasta este, în opinia comentatorului cauza regresului. Față de anii de înflorire a boxului profesionist, decențiul 6 în special, multe modificări s-au dovedit neinspirate. În primul rând, de la 8 categorii de greutate s-a ajuns la 17! Mai mult, diversele variante (WBC, WBA, IBF, WBO) au făcut ca, în mod cu totul dezastruos, să existe la ora actuală 60 de campioni mondiali! Care, spune Tommasi, nu prea sunt campioni mondiali, activitatea pugilistică diluându-se din prea marea dorință a promotorilor de gale de avea, practic, în fiecare săptămână un meci pentru titlul suprem. Exemplul cel mai semnificativ este apariția *World Boxing Organisation*, creată parcă numai pentru europeni, pentru a se evita confruntarea cu americanii, din care reprezentanții Vechiului Continent nu s-ar alege cu prea multe cen-turi. În fapt, majoritatea campionilor mondiali în variantă WBO sunt europeni, britanici în special.

Interesantă (și adevărată) și această remarcă: „Mai există, desigur, încă o problemă fundamentală: ameliorarea condițiilor economice și sociale nu ajută la cooptarea talentelor. Pugilatul este o larbă care crește numai în grădinițe săracilor: rezervoarele cele mai prolifiche se găsesc în cartierele mărginate ale marilor metropole, unde puștii găsesc o sală și vi-sează să devină bogați și faimoși”.

TEODORA OPREA

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă”

(I)moralitatea în sport

Ați auzit de cuvântul fair-play? Fără discuție că da, mai ales în contextul actual al mișcării olimpice, care se bazează mai întâi pe suportul economic și apoi pe cel moral. Deviza fair-play domină cel puțin teoretic fotbalul continental, și cred că vă mai amintiți de finala Cupei Campionilor Europeni de la München dintre Milan și Olympique Marsilia, unde, în cercul de la mijlocul terenului, era înscris alb pe negru cu majuscule, sloganul promovat de forul continental, „Fair-play”. Dar primul care avea să-l încalce fără nici o reticență a fost tocmal bossul din Marsilia, magnatul Bernard Tapie, în afacerea (și nu în partida) cu Valenciennes, programată exact cu 6 zile înaintea întâlnirii de la München. Deznodământul îl cunoașteți.

În Italia, Liga Nazionale ne oferă cel puțin patru exemple de imoralitate, amintind scandalurile de la Roma, atât cu Lazio, cât și cu A.S., unde s-au returnat sume în valoare de zeci de milioane de mărci, s-au falsificat bilanțuri și, în sfârșit, s-a apelat la traficul de influență. O serie de oameni de afaceri, dar și politicieni, sunt cercetați de procuratura romană în legătură cu lucrările publice și edilitate proiectate și (semi)construite pentru Italia '90, a căror valoare de sute de milioane a însemnat, ca pe orice șantier, și o „pierdere” prin canale necunoscute a cel puțin 200 de milioane, încasate de mijlocitori, patroni de societăți, plus politicieni. Și totuși se vorbește în continuare de etica sportivă și profesională, iar noi trebuie, nici nu știu de ce trebuie, să acceptăm faptele așa cum sunt, dar mai ales extrem de pasivi. E adevărat că presa italiană, dar și procuratura, s-au decis în ultimul timp să treacă la acțiuni concrete, așa explicându-se răzvia de la Torino, Milano și Florența, dar și în orașe cu echipe din Serie B, unde se bănuiau falsuri în actele de contabilitate. Parafrazănd, cred că de-abia de acum încolo apare moto-ul „fair-play”, dar în activitatea autorităților juridice implicate în descoperirea adevărului atât în Italia, cât și în Franța. Cu toate că Tapie este bănuit de a fi vinovat, nu s-a dovedit încă așa ceva. Curios, nu? O fi oare fair-play așa ceva?

La Varșovia și Sofia, federațiile de specialitate au aplicat surprinzător de rapid și ferm regulamentul ce prevede pedepsirea în cazul rezultatelor trucate sau al partidelor aranjate. Și totuși nu putem uita în zonele respective cuvântul „anti-fair-play”, care pare să motiveze perfect anumii sportivi, și mă refer acum la atleți sau halterofili, adepții tradiționali ai dopingului.

Dar ce se întâmplă la București? Cazul F.C. Dinamo ridică un mare semn de întrebare sub aspectul eticii morale a oamenilor din fotbal. Într-un moment de mare dificultate prin care trece sportul-rege al României, reprezentanții Ministerului de Interne desemnați să controleze balanța de plăți a clubului și asociației, au descoperit erori grave, cu implicații directe în activitatea de performanță. Cine este de vină? Iată o întrebare ce nu trebuia adresată, dacă responsabilii sau oficialii dinamoviști ar fi respectat, în sensul corect al cuvântului, deviza „fair-play”. Cred că nu este un secret la această oră că asociația are datorii extrem de ridicate, conform datelor precizate în mod corect de colonelul Berechet, din cadrul M.I., la conferința de presă ținută săptămâna trecută. Este vorba de 550 milioane de lei, 593 000 de dolari americani, 700 000 de guldeni și peste 700 000 de mărci, plus dobânzile respective. Situația actuală se explică mai întâi prin lipsa de fair-play și apoi prin greșeli manageriale ale conducătorilor, care de regulă devin victimele propriilor slăbiciuni, cum ar fi banii, puterea sau carierismul.

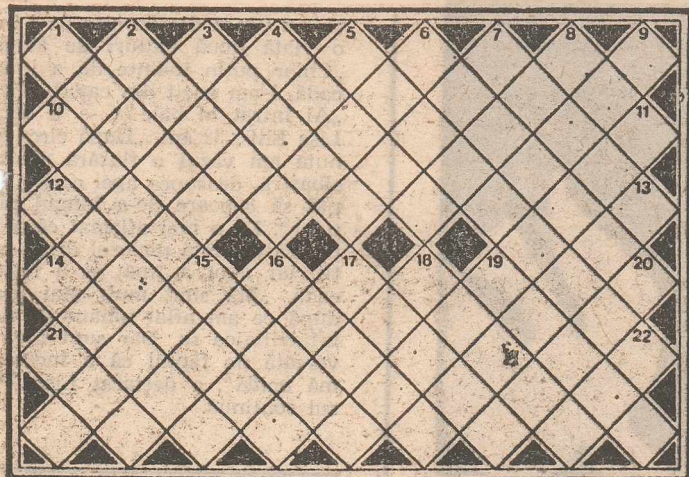
Întotdeauna fotbalul a reprezentat și va fi în continuare o sursă de bani; „curați” — dacă am citit ceva din etică, și „necurați” — dacă nu cunoaștem fair-play-ul în general. Din păcate, și Bundesliga prezintă două cazuri speciale, Schalke și F.C. Nürnberg, unde s-au înregistrat datorii între 15 și 100 de milioane de mărci. Cum (i)moralitatea a devenit o caracteristică a unor politicieni (est)germani, vezi cazurile STASI, nu mă mai miră și corupția din Bundesliga. De aceea am ajuns la trista concluzie că toți sunt o apă și un pământ, iar ceea ce rămâne în urma lor este un gol atât financiar, dar mai ales moral. Așadar, haldeți să fim fair-play!

grones). Oricum, nu-l de ce să afli când s-a născut cel brul Pitarch, nu?

Cu ajutorul colegilor

De mare ajutor ne sunt nouă, „săptămânaliștilor”, legii de la cotidiene, cele specialitate mai ales, în caz cronicarilor de sport. Fii adversari înverșunați, ubicuități, nu mergem de la câte un meci pe etapă. A încât, pentru a vedea ce cum, recurgem la cronic din ziarele amintite. Să luă de-o pildă, două-trei exemple. Zice un cotidian specializat despre meciul Electro-UTA: „...A fost unul din cele mai bune (meciuri n.n.) ale lui Electro. Frecvența acțiunilor în atac a fost bună ocaziilor la fel”. Zice revistă: „Remiză norocoasă pentru gazde”. Electro, bine. La meciul Petro-Rapid, mai abilit; „...găria rapidistă... s-a cantonat una din peluzele stadionului Petro-Rapid, unde a cântat timpul, și-a încurajat echil favorită, iar la plecare a comportat civilizat, sportiv. Despre același meci, aceeași zi și la aceeași oră, citim altundeva: „Un cotidian prezintă la întâlnire, mi-a lăsat că ceea ce l-au aturechile, dintr-o parte și cealaltă, nu se poate reface pe hârtie. La gura fierbântărilor consumatorilor fotbal erau toate zăvoalele halalei... (Poliția) pe unii mai scăpat printre deguliganții reușind unele să căciuni chiar la mașinile liței”. Pe lângă aceste dorente, faptul că unii scriu zice academia, alții nu supun neam, pare o bagat. Dar să nu fim nici noi rătăcioși. Păi Van Gogh, Gauguin, văzând, la același apus de soare, nu pictată el cu totul difer

Pe diagonale

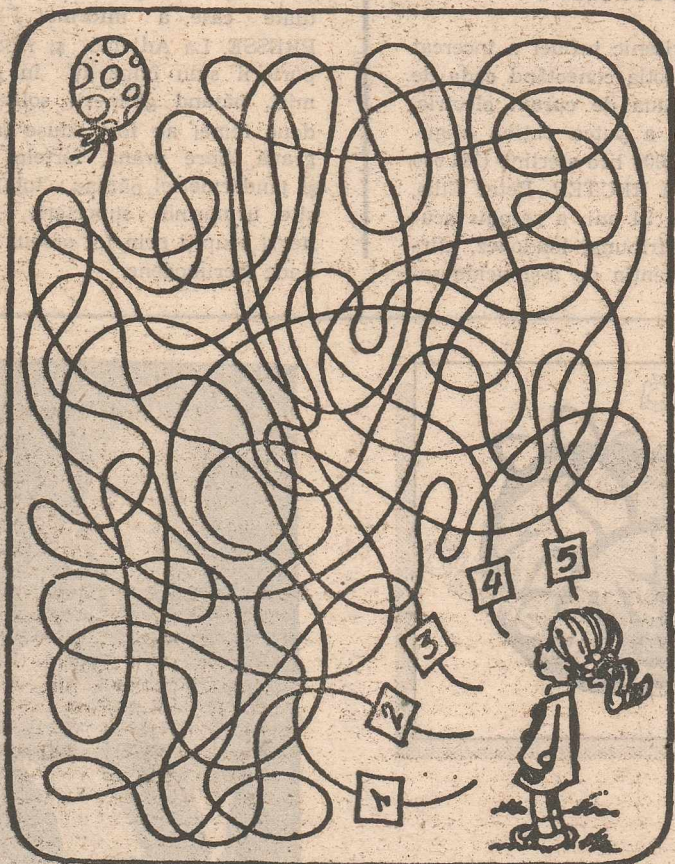
DE LA STANGA LA DREAPTA: 1) Instărit. 2) Cupă pentru băut. 3) Privighetoare de stuf. 4) Cerere în căsătorie. 5) Localuri în care se fac și se vând covrigi, plăcinte etc. 6) Autentic. 7) Capitala Franței. 8) Prelungire protoplasmatică mobilă a unor bacterii. 9) Ceremonial religios (pl.). 10) Căștile protectoare ale vechilor cavaleri. 11) Trepte sociale. 12) A neglijă. 13) Nicovale. 14) Locuitori de la munte. 15) Cerc. 21) În serie!

DE LA DREAPTA LA STANGA: 2) Orificiu în piele. 3) Rațional. 4) Cu sufletul încărcat. 5) Epuizate. 6) Esențial pentru viață. 7) Podiș muntos în Asia Centrală. 8) Oțelit. 9) Mărgelă înșirată pe un fir. 11) Drepturi cetățenești. 13) Torent de apă care se scurge cu repeziciune (pl.). 15) În exterior. 16) Vase de lut. 17) Noroaie (reg.). 18) Din neamul ilirilor (pl.). 20) Șerpi vegetali. 22) A se ivi.

MIHAI ZGUBEA ■

Balonul

Dintre cele cinci ațe, numai una este legată de balon.

Dezlegările careurilor din nr. 45

Peisaj autumnal: TOMNATICI; P. ODEANU; ALAH; PER; IGAN; RI; I. EP; U; TAIL; RS; EPITAF; I; CEF; I; OLIMP; EMINESCU; AP; ANONIM; PERI; NAR; RAU; VAD; ULTE; BOARE.

Zoo: LUPI; CAPRA; ARICI; MOSC; MSS; ASINI; A. IE-PURE; S; SC; SCLAV; IAC; OAI; OC; BR; GR; FI; APAO; AGLA; CIUTA; R; ENOT; MOF; IMITATOARE.

ANECDOTE DE PRETUTINDENI

Amenințare

La directorul unei firme se prezintă un funcționar care spune:

— Domnule director, vă rog să-mi urcați salariul. Mai multe întreprinderi se țin de mine scali.

— Te rog să nu mă ameninți, poți să pleci! — răspunde furios directorul.

— Eu sunt cel amenințat, domnule director. Pe mine mă amenință IDEB-ul că-mi taie curentul dacă nu plătesc. Spațiul locativ mă evacuează dacă nu achit chiria, iar întreprinderea de gaze, dacă nu-mi plătesc datoria îmi închide gazele. Vedeti câte întreprinderi importante se țin de capul meu?

La doctor

— De azi înainte voi fuma numai o țigară după fiecare masă. Să vii la control peste două săptămâni — spune un medic unui bolnav.

După două săptămâni, când pacientul revine la medic, acesta remarcă după control:

— Arăți foarte bine. Te-ai și îngrășat bine.

— Cred și eu, veni răspunsul pacientului. Iau 14 mese pe zi.

Post onorific

— Tată, ce înseamnă „post onorific”?

— Păi, stai să vezi! De exemplu, când mama ta spune prietenilor și cunoscuților ei că eu sunt stăpânul casei.

Diferență de vârstă

Un bărbat de 70 de ani a avut curajul să se căsătorească cu o tânără de 30 de ani. Un prieten, intrigat, îl întreabă pe soț dacă această diferență de vârstă nu este un impediment în căsnicie.

— Deloc, veni răspunsul soțului. De fapt, suntem de aceeași vârstă. Să-ți explic. Când mă uit la ea eu întinerez cu 20 de ani. Când se uită ea la mine, îmbătrânește cu 20 de ani. Vezi că avem aceeași vârstă?

La Circ

Un necunoscut intră în rulota unui circ și spune: — Aș vrea să vorbesc cu piticul.

Lungit pe pat un individ de vreo doi metri îi răspunde:

— Eu sunt, ce treabă ai cu mine?

— Dumneata? — face uimit necunoscutul.

— Da, și ce-i cu asta? Nu are voie omul să se mai destindă nițel?

La restaurant

Un client se adresează chelnerului: „Aș dori mâncarea pe care o are domnul de la masa vecină”.

Discret, chelnerul se apropie de ureche și spune: „Eu îl chem repede la telefon și în timpul acesta i-o luați”.

Culese și adaptate de AUREL DIANU ■

Câștigătorii concursului popular de dezlegări lansat în revista

„Rebusache” nr. 1, 2, 3

În urma tragerii la sorți organizată în comuna Blăjei, jud. Sibiu, în fața a circa 600 de persoane, cu ocazia festivităților de sărbătorire a 620 de ani de la atestarea acestei localități, au fost declarați câștigători următorii: Premiul I. 60.000 lei — Dorina Rodica Nicolae (Buzău); Premiul II. 50.000 lei — Jana Șerban (Bărlad); Premiul III. 40.000 lei — Mircea Muscalu (București); 25 de mențiuni a câte 10.000 lei fiecare; 1. Anca Onofrei — Oradea, 2. Elena Capmare — Ploiești, 3. Victor Feru — Galați, 4. Aurora Cojocaru — București, 5. Dan Mircea Săvulescu — Lugoj, 6. Simona Cornelia Niccoară — Oradea, 7. Valerian Dinu — Turnu Măgurele, 8.

Laura Tofan — Galați, 9. Aurora Constantinescu — București, 10. Gavril Bruder — Oradea, 11. Ioan Timofte — Iași, 12. Nicolae Dragoș Corcoveanu — Caracal, 13. Crina Nichifor — Oradea, 14. Iulian Ciubotariu — Piatra Neamț, 15. Traian Octavian Târîță — Suceava, 16. Radu Andrei Gabriel Popescu — București, 17. Constantin Văleanu — Bărlad, 18. Gheorghe Boz — Hunedoara, 19. Vasile Marcu — Gura Humorului, 20. Angela Tilică — Iași, 21. Elena Ognean — Sâncraiu de Mureș, Mureș, 22. Geană Cristina Gavrilă — Călărași, 23. Vladuț Abebe — Iași, 24. Mariana Onofrei — Botoșani, 25. Helmuth Loth — Reșița.

Cinci diferențe

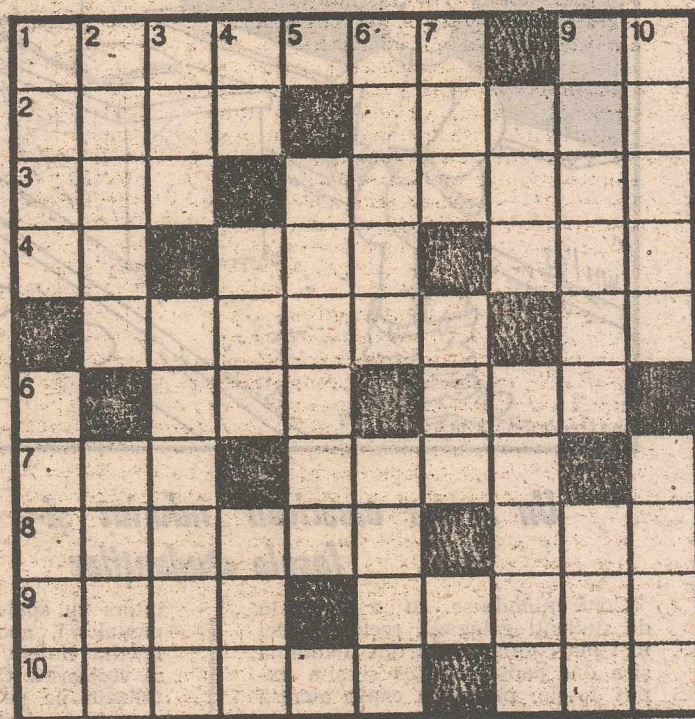
Argheziană

ORIZONTAL: 1) „Cel ce gândește singur” — „Din balcon”; 2) Camere — Trasă pe „Drum de iarnă”; 3) Prezent la „Cântare” — „Măta”; 4) Ieșite! — Fjord în Norvegia — „Cătușul”; 5) „Ne-păsare” — „Cura”; 6) „Comoa-ră” (fig.) — „... de Saint-Pierre”; 7) Linie, dungă (reg.) — „Paza bună”; 8) „Om cu om” — „Voci”; 9) Cuptor de la mașina de gătit (Trans., pl.) — „Puțin”; 10) Caracteristice pentru o „Nălucă” — A se opri.

VERTICAL: 1) Dol în „Căsnicie” — „Lin” (pl.); 2) „Altădată” — „Dragoste”; 3) „Fugara” (masc.) — „Cuvânt”; 4) „Ion Ion” — „Apă trecătoare”; 5) „Mână țară” (pl.); 6) „Măgarul” (pl.) Localitate în Ungaria; 7) „Când ei se bucură” — „A fost”; 8) Pitic, în mitologia Eddelor — „Suiș”; 9) „La stele” (pl.) — „Bănuțul”; 10) Face „Ziua cenușie” — „Balada maestrilor”.

Dictionar: RAN, RUE, SAR, ROPE, VESE, NIS.

CONSTANTIN GRIGORE ■

Pagină realizată de MIHAI ZGUBEA ■

De ziua mizeriei ne îmbrăcăm la Yves Saint Laurent

La 17 octombrie, oamenii bogați sau sărați sărbătoresc „Ziua mondială de refuz a mizeriei”. Prințesa somaleză Iman, îmbrăcând această toaletă ce simbolizează pacea, a „sărbătorit” ziua mizeriei, cheltuind o sumă uriașă la celebra casă de modă Yves Saint Laurent. Gestul va „impresiona” desigur milioanele de copământeni flămânzi și desculți.

„...ia nu venea din dorința de a începe o viață nouă alături de amar...”. Chiar puțin înainte de a intra în cadă, l-am auzit din capul scării: „Ai intrat în baie?” — a declarat Lisa Ellis, 32 ani. „După circa 5 minute am văzut o flăcără orbită de albastră, deasupra apei care a început să coboare de-a lungul picioarelor”. Ea a mai afirmat că a început să simtă piciorul drept arde, iar apoi a țipat și a ieșit din cadă. „Mă simt mult mai ușurată după ce am aflat amănunte despre infidelitatea sa. Dar sunt încă versată de faptul că a încercat să mă ucidă”, a declarat Lisa. Povestea continuă.

Dictatura lumpen proletariatului

Pogrom după un meci de fotbal

Suporterii unui club de fotbal din Coasta de Fildeş, s-au lănsat, după un meci pierdut în fața Ghanei, într-o goană sălbatică după ghanezi. Dimineața, vânătoarea se extindea în toate cartierele populare din Abidjan, provocând numeroase victime. Victimele au fost transportate la spital în taxiuri, fiindcă ambulantele nu mai făceau față. La Treville, „galeria” a devastat imobile locuite de ghanezi, prostituate, foste bătute cu pari, au fost incendiate case, a informat FRANCE PRESSE. La Adjamé și Abobo, suporterii s-au împărțit în grămezi, bătând ghanezii solitari. Două femei au fost aduse în stare gravă. Spre prânz, forțele poliției și jandarmeriei păreau... total copleșite, urmărind suporterii ghanezi risipiți prin tot orașul cu lacrimi în ochi.

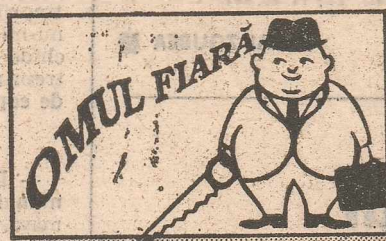
Un director de școală violează 22 de eleve

Un director de școală chinez a fost recent condamnat la moarte pentru violarea a 22 de eleve în interiorul instituției pe care o conducea. Chen Junliang, director al școlii secundare private din Renshou, a violat 15 băieți, între

15 și 19 ani, și 7 fete, între 15 și 16 ani, în perioada septembrie 1990 — mai 1992. El organiza frecvent proiecții de filme pornografice în timpul cărora își încuraja elevii să practice diverse atingeri sexuale. Doi profesori care au vrut să-l denunțe au fost destituiți, relatează o revistă a presei din Jilin, citată de FRANCE PRESSE.

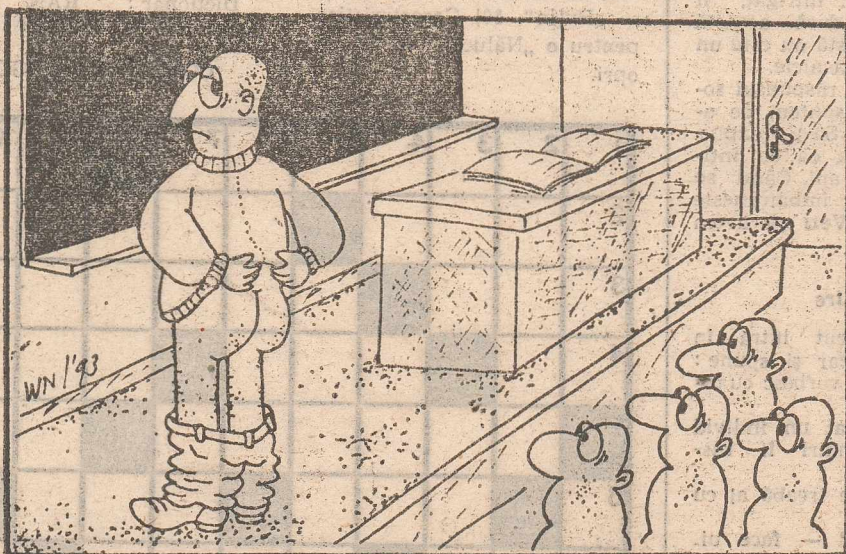
Soț adulterin la 84 de ani

O israeliană de 84 de ani a cerut tribunalului rabinic din Safed (nord-estul țării) să o divorțeze de soțul ei de 86 de ani pe motiv că acesta o înșală, a relatat duminică cotidianul Yediot Aharonot, citat de FRANCE PRESSE. Femeia, originară din Tiberiada, măritată de 60 de ani, i-a spus rabinului că „a observat de mai multe luni că alitudinea soțului față de ea se schimbă”. „Lipsa din ce în ce mai mult seara, așa că am început să îl urmăresc. Așa am descoperit că avea o iubită. L-am chestionat și a recunoscut că mă înșela cu prietena mea cea mai bună, care are 80 de ani”, povestește nefericita soție.

Cum își ucid britanicii nevestele?

Un soț britanic infidel a încercat să-și ucidă soția conectând cada de baie la rețeaua de curent electric, totul pentru a putea obține asigurarea de 500.000 lire sterline (741.000 dolari), arată REUTERS. Peter Ellis, în vârstă de 34 ani, a respins acuzațiile unui tribunal londonez, afirmând că intenția de a-și ucide so-

Un rector american infuriat și-a arătat fesele studenților

Confruntându-se cu o audiență de studenți gălăgioși, rectorul celei mai mari universități din Columbia și-a dat pantalonii jos și și-a expus fesele, pentru a capta atenția și pentru a-și putea ține discursul, în timpul inaugurării unei expoziții de artă. Rectorul Antanas Mockus, văzând că este nebăgat în seamă, a fulgerat din priviri asistența, s-a

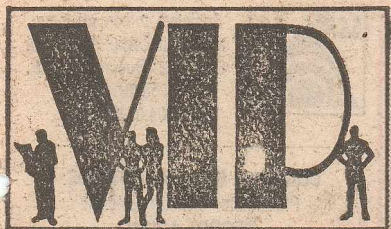
întors cu spatele și și-a scos încet pantalonii, apoi chiloții. S-a făcut imediat liniște, iar Mockus a început să vorbească. Cele întâmplate, imortalizate pe peliculă de un cineast amator, au fost transmise de postul național columbian. Mockus a declarat că gestul său poate fi înțeles „ca o parte a resurselor de care orice artist se poate folosi”, consemnează REUTERS.

Memorii cu efect întârziat

Tânără Naomi Campbell, renumit top-model, s-a decis să-și scrie memoriile. Demersul său îi va interesa, fără îndoială, pe numeroșii fani, dar îi va neliniști pe ceilalți... Ea intenționează să povestească, printre altele, relațiile sale intime cu Robert de Niro, Mike Tyson sau Adam Clayton, actualul logodnic și solistul grupului U2. Vor exploda, oare, „bombele” promise?

Eddie Murphy: rolul de tată este cel mai frumos

Cea pe care Eddie Murphy o numește „micuța mea stafidă” i-a bulversat întreaga viață. De doi ani și jumătate Bria Liana îi oferă lui Eddie Murphy cel mai frumos rol: cel de tată. „Ea este mai mult o fană a lui Michael Jackson decât a mea”, precizează actorul. Ținând cont de această preferință, i-a oferit. La fel și pe Paul McCartney, Elton John, Stevie Wonder, Patti Labelle, chiar și pe Julio Iglesias, reușiți într-un fel de corală care va fi inclusă în cel de-al treilea album al lui Murphy „Love's all right”.

După doi ani de stare depresivă, Eddie Murphy pare să-și fi regăsit forma și... succesul. Este uitat semieșecul cu 48 de ore în plus, căci noul său film Boomerang se află printre primele cinci în SUA. Terminarea celui de-al treilea episod din Polițistul din Beverly Hills, cel mai mare succes al său de până acum se numără printre proiecte. În pofida tuturor realizărilor, Eddie Murphy visează la altceva, i-ar plăcea foarte mult să joace într-un western.

Poate da norocul peste el! (E.G.)

Printesa cu probleme

Scriitoarea de succes Barbara Cartland, în vârstă de 92 ani, a afirmat că printesa Diana, nepoata ei prin alianță, a avut recent un nou acces de bulimie. Într-un interviu acordat canalului de televiziune „UK Living”, Cartland a explicat că această dereglare psihică, ce a afectat-o pe printesă și după căsătoria cu prințul Charles, poartă vina pentru aparițiile ei din ultima vreme, palidă și cu ochii roșii. Datorită acestui aspect, presa s-a simțit datoră să caute explicații, descoperind că Diana s-a despărțit recent de două persoane apropiate: bodyguardul Ken Wharfe, care o însoțea pretutindeni de cinci ani și căruia i s-a oferit altă funcție, și Lucia Flecha de Palma, soția ambasadorului brazilian care a fost numit acum la Washington. Lady Barbara consideră că „printesa nu ar plânge după un detectiv dacă nu ar fi fost supusă recent altor tensiuni majore”. Noi, care am văzut „Bodyguard” nu știm ce să credem.

De asemenea, un ziar britanic a provocat duminică mânia Palatului Buckingham, publicând fotografii color ale prințesei făcând gimnastică într-o sală privată. Diana a apărut pe prima pagină în „Sunday Mirror”, stând călare pe o mașină de exerciții, îmbrăcată cu pantaloni colanți, pentru ciclism, și un body alb foarte decoltat. Ziarul a promis să publice și alte imagini

la fel de interesante în ediția de luni. Diana „arată absolut superb”, a comentat editorul ziarului, Colin Myler, citat de REUTERS.

Împărăteasa mută

Împărăteasa Michiko a Japoniei, care și-a pierdut graiul cu trei săptămâni în urmă într-o boală misterioasă, a început să folosească limbajul semnelor, informează presa locală citată de REUTERS. În timpul unui turneu în sudul insulelor, împărăteasa de 59 de ani a comunicat cu persoane invalide dintr-un centru de sănătate. Oficialitățile palatului anunțaseră că unele din angajamentele ei vor fi anulate, inclusiv recepții și vizite la case de bătrâni, unde în mod normal înalta doamnă ar trebui să vorbească. Se spune că Michiko suferă de o boală provocată de „o mare durere”, iar comentariile de la palat sugerează că depresia ei e provocată de o serie de articole critice din presă.

VIP pentru impotenți

Cercetătorii britanici au anunțat luni că au identificat un semnal chimic important în transportarea mesajelor de la nervi la organe — ceea ce dă o brumă de speranță bărbaților impotenți. Ei au reușit să fabrice și un receptor care să preia acest semnal și să îl traducă, provocând în celule reacția așteptată. „VIP” (peptida intestinală vasoactivă), descoperită la Edinburgh, va ajuta la localizarea și tratarea anumitor tipuri de tumori dar și a impotenței, adeseori datorate unei disfuncții a nervilor care controlează irigarea sângelui a penisului, relatează REUTERS.

Pentru un penis mai mare

Un medic din Toronto susține că este primul chirurg din America de Nord care oferă o operație pentru mărirea dimensiunii penisului cu 50 la sută. „Bărbații nu sunt toți la fel. Dar fie moale, fie în erecție, femeile aleg, dacă au de ales, ceva mare”, a declarat Dr. Robert Stubbs, citat de FRANCE PRESSE. Stubbs afirmă că 50 la sută din penisul unui bărbat se află în interiorul corpului, și că într-o operație de două ore, el nu face decât să îl scoată afară. „Pielea din zona pubiană este utilizată pentru a acoperi diferența”, a spus el. Operația, care costă 3.000 dolari canadieni (2.290 \$), utilizează o tehnică preluată de Stubbs săptămâna trecută de la dr. Long Daochon din China.

În Occident, totul se poate asigura

• Păr, picioare, sâni, ouă...

În țările occidentale se poate asigura turnarea unui film contra eventualelor intemperii în timpul filmării, se pot asigura mâinile chirurgilor, buzele trompetiștilor, picioarele unui star sau bustul unui ranechin; totul este posibil! De exemplu, în timpul conflictului din Golf, armele au fost asigurate! Chiar și riscurile ecologice pot fi acoperite. În piscicultură se asigură creșterea unor anumite specii de pești de apă dulce, mâncate de cormorani. Pentru ca Jonny Hallyday să nu-și anuleze ultimul turneu, a fost asigurat cu 1 milion de franci.

Una dintre firmele de asigurare a fost de acord să acopere fiecare transport de milioane de ouă exportate din Franța în China. În ultimul spectacol al Circuitului din Moscova în turneul din Franța, dresorul de animale, fiind superstițios, nu a vrut să se asigure. Ghinionul lui! Animalele sălbatice i-au mâncat un picior!

Dar pot fi și situații când nu se poate oferi asigurarea: nici o companie de asigurări nu l-a acoperit pe Belmondo, care nu a vrut să fie dublat într-o scenă pe care numai un bun cascador ar fi putut-o realiza: zborul pe un avion care survola la o mare înălțime!!

În schimb, Martina Navratilova, cunoscuta campioană de tenis, și-a asigurat brațul contra a 100.000 lire sterline, John Travolta și-a estimat părul la 1,2 milioane de dolari, Cyd Charisse, una dintre cele mai renumite dansatoare din SUA, a considerat că picioarele ei costă 2 milioane de dolari. Nimeni, însă, nu va ști pentru ce sumă și-a asigurat sâni actrița americană Jane Mansfield...

MARĂ ANTONESCU ■

Rinocerii albi sunt în pericol

Un rinocer alb s-a înecat luni accidental într-o grădină zoologică neozelandeză. El fusese adus într-o operațiune de salvare a speciei. Femelele rinocer Sesheka, sosită din Auckland la Orana Park, a alunecat și a căzut în apă. Cinci membri ai personalului au sărit în apă glacială și au încercat s-o tragă pe Sesheka afară, cu o frânghie. „Echipa și-a asumat importante riscuri personale și mai mulți au trebuit să fie tratați de hipotermie, a comentat directorul parcului. Suntem cu toții întristați de această pierdere tragică”. În libertate,

rinocerii albi nu au nici o șansă, braconierii vânându-i cu asiduitate pentru coarnele lor.

Japonia, hamsterii și alcoolul

O plantă cățărătoare de origine asiatică, Kudzu, ar putea constitui

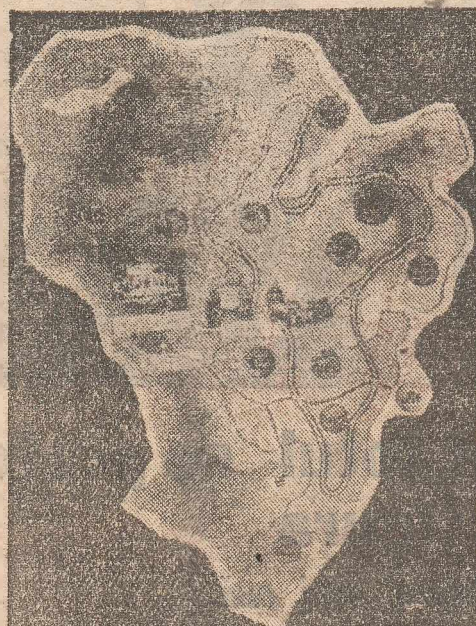
un remediu eficient în dezintoxicarea alcoolizilor, a precizat un studiu efectuat la Facultatea de medicină de la Harvard. Conform cercetătorilor, Kudzu, importată în Statele Unite la începutul secolului ca furaj animalier, posedă proprietăți speciale. Din secolul doi a.c. și creștine, ea a fost utilizată în China și Japonia pentru tratarea alcoolismului. Experiențele asupra hamsterilor australianilor — o specie de rozătoare cu o înclinație spre băuturile alcoolice — au dat rezultate surprinzătoare. Tratați cu injecții din extras de Kudzu, hamsterii și-au redus brusc, cu 50 la sută, consumul de alcool. Într-un an vor începe experiențele pe subiecți umani, mai informează FRANCE PRESSE.

PĂMÂNTUL SE NVÂRTEȘTE

De la o carte de mare succes, la un film de mare succes

JURASSIC PARK

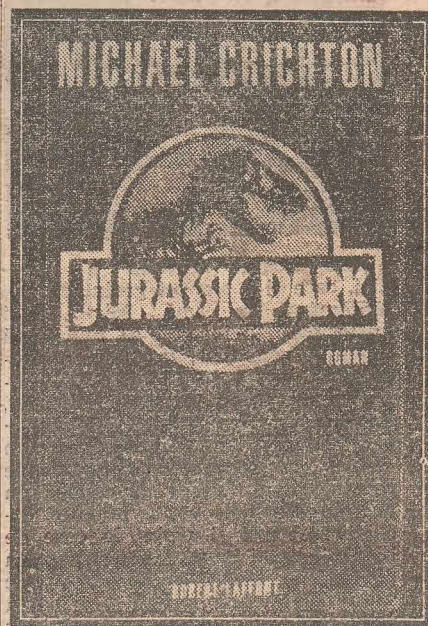
Unde se petrece acțiunea

O nouă furie bântuie acum Occidentul: dinozauromania. Pretutindeni zărești afișe care prezintă monștri preistorici. În magazine se vând tricouri având imprimate pe ele turme de tyranosauri. Cele mai râvnite jucării au forma unor animale dispărute în urmă cu milioane de ani. Jocurile pentru copii sunt și ele în pas cu această modă, ca de altfel brelocurile, insigne, abilitățile.

Cui se datorează o astfel de invazie a preistoriei în ambianța noastră modernă?

Unei cărți, *Jurassic Park*, de Michael Crichton.

Unui film, *Jurassic Park*, al lui Steven Spielberg.

Curajul de a avea succes în carte...

În urmă cu 230 milioane de ani, Pământul era populat de dinozauri. Ei s-au aflat în largul lor timp de 165 milioane de ani și au dispărut dintr-o dată, cu 65 de milioane de ani înainte de apariția omului. Datorită unor studii de paleontologie s-a reușit identificarea a peste 350 de specii. De 20 de ani oamenii de știință au descoperit lucruri fascinante despre aceste făpturi și misterioasa lor dispariție. Povestea relatată în *Jurassic Park*, bazată pe rezultatele acestor cercetări, este o ficțiune, dar s-ar putea să prindă viață într-o zi.

Jack Horner, paleontolog

Spielberg a apelat de două ori la Horner. Prima oară, pentru a-i servi drept model la înfrumusețarea personajului principal al filmului, doctorul Alan Grant. A doua oară, pentru a-i fi consilierul tehnic al filmului, astfel încât scenariul să poată beneficia de cele mai recente descoperiri în materie de paleontologie. Cariera lui Horner a fost bine definită de la început. La opt ani a descoperit prima lui fosilă. După ce a urmat studii de paleontologie, a devenit directorul Muzeului Rockies la Bozeman, în Montana.

Steven Spielberg a insistat pe lângă tehnicienii și creatorii dinozaurilor pentru ca aspectul lor să fie realist în cele mai mici amănunte. Cea mai mare parte a animației a fost astfel simulată cu ajutorul ordinarilor.

(Va urma)

...și curajul de a-ți asuma acest curaj și în film

Iar ne-a căzut căciula
brumărie pe ochi!

Revista FLACĂRA
utilizează
informații furnizate
de
agenția MEDIAFAX

PUBLICAȚIILE Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J.40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE:
Președinte - director general:
GEORGE ARION

Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus

Director economic:
Marcel Apostolescu

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10; 617.60.20, cu interioarele de mai jos
Fax: 312.82.89.
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS
Redactori șef adjuncți:
EUGEN CHIROVICI
LIANA COJOCARU
Secretar general de redacție:
ADRIANA CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) - Marian Ghițanu, Maria Voican
■ EXTERNE (2560) - Ion D. Goia
■ SOCIAL (2559) - Dorin Sălăjan, Gheorghe Barbu, Cristian Buzas, Dan Gheorghe, Marian Marin, Brîndușa Nicolae, Mădălin Pribu
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) - Liana Tatos, Elena Grecescu
■ FOTOREPORTERI (2528) - Elena Ghera, Florin Ionită
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Cora Cioceanu, Mirela Fotea, Crina Gorgoi, Nadia Lisandru, Adrian Petrescu
■ CORECTURĂ (1453) - Maria Anjonescu, Pompiliu Dumitrescu, Valentina Pietraru, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

Flacăra BIS BĂȘARABIEI

REBUS REBUSACHE

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Stefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Simona Păsărin, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

■ JURIDIC (2600): Cornel Olteanu
■ FINANCIAR (2143): Aida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florenta Tudor
■ ADMINISTRATIV (2600): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Gabriel Cremeneanu, Liliana Crețu, Jules Moldoveanu, Maria Serban
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Călina Ștefănescu (617.59.69)
■ PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE (2634, 2600): Director: Mihai Săndolu, Dan Ciuciuc, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Călin Mărcușanu, Nineta Olteanu, Florin Petria, Felicia Șerbănoiu, Cristina Topolski
■ DIFUZARE (617.48.91): Director: Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, George Constantinescu, Gabriel Cremeneanu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerica Leon, Marius Procopie, Nicolae Șerban, Mihai Soldanescu

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - București, România
Tiparul: Regia autonomă a imprimărilor - Imprimeria CORESI - București